

இயேசுவின் தொனி வெளியீடு

ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சிகள்

வேதாகம உண்மைகளுக்கு அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள்

பாகம் - 1

வின்சென்ட் செல்வகுமார்

ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சிகள்

(வேதாகம நகரங்கள் பற்றிய அகழ்வாராய்ச்சி செய்திகள்)

முதல் பாகம்

சகோ. வின்சென்ட் செல்வகுமார்

இயேசுவின் தொனி ஊழியங்கள்

தபால் பெட்டி : 23, இராமநாதபுரம் - 623501

தென்னிந்தியா.

Aazhangal sollum satchigal

by. Bro. Vincent Selvakumaar

I Edition : February-2001

II Edition : April-2002

III Edition : October- 2003

IV Edition : March -2005 ○ Copies : 2000

Type-setting : Miss.Josephin, Voice of Jesus.Ramnad.

Printer : D.A. Selvaraj, Sivakasi.○ Phone :04562-254881

Press : Angel Printers. Sivakasi ○ Phone : 9443354881

Published by : Voice of Jesus Ministries,

Ramanathapuram. South India.

Phone : 04567- 221 476

VOICE OF JESUS MINISTRIES

P.O.Box : 23, Ramanathapuram - 623501. South India.

Phone : 04567 - 221476

cell : 9443112804

E.mail :- rnd_vojrmd @ sancharnet. in

ஆழங்கள் சொல்லும் சாட்சி

ஒரு வழக்கை மெய்ப்பிக்க சாட்சி தேவை.

கோர்ட் நடைபெறும் சமயங்களில் கோர்ட் வளாகங்களுக்குள் நுழைந்தால், மரத்தடிகளில் சற்றே கலைந்த தலை, கொஞ்சம் அழுக்கான சட்டை, சாராயம் எதிர்பார்க்கும் கண்கள் இவற்றுடன் சத்தியம் செய்து கீழே போட்டுத் தாண்ட தயாராய் ஒரு துண்டையும் தோளில் போட்டுக் கொண்டு காத்திருக்கும் ரெடிமேட் சாட்சிகளைக் காணலாம்.

வழக்குகளை சுலபமாய் முடிவுக்குக் கொண்டு வர இவர்கள் தேவை. அவசரத்துக்கு இவர்களை நாடினால்...

“சாமி, இதோ கூண்டில் நிற்கிற இந்த மனிதர் அடுப்படியில் தன் மனைவியை மண்ணெண்ணையில் குளிப்பாட்டி கொள்ளி வைத்ததை என்னுடைய ரெண்டு கண்ணாலும் பார்த்தேன். படுபாவி அந்த மகராசியை கொன்னுட்டானே...”

என்று சிலிர்த்துக் கொண்டே கூசாமல் சாட்சி சொல்வார்கள்.

... பொய் சாட்சி!

ஆனால் நம் தேவனுடைய வல்லமையையும், மகிமையையும் வெளிப்படுத்த அல்லது நிரூபிக்க இது போன்ற பொய்யான சாட்சிகள் நமக்கு தேவையாயிருப்பதில்லை.

மேலே அண்ணாந்து பார்த்தால் எண்ண முடியாத ஏக்கர் காணக்கில் வானம்.

காற்று வாங்க கடற்கரைக்குப் போனால், கோபமாய் சீறி வந்து பின் சாந்தமாய் திரும்பிப் போகும் அலைகள்

இன்னும் கருநீல மலைகள், மரங்கள் காற்று.....

என்று எண்ண முடியாத நம்பகமான சாட்சிகள் உண்டு.

இவையாவும் தேவ மகிமைக்கும், வல்லமைக்கும் அசைக்க முடியாத சாட்சிகள்.

இதெல்லாம் சரிதான், ஆனால் சாட்சி சொல்வதில் ஆழங்கள் எந்த விதத்தில் சேர்த்தி என்று கேட்பீர்கள்.

வேதம் கூறும் பல சம்பவங்களுக்கு சாட்சி தேடி அலைந்த போது,

வேத சம்பவங்கள் நடந்ததாக கூறப்படும் இடங்களை பெரிய பெரிய மண் வாங்கிக் கருவிகளைக் கொண்டு பல் டாக்டர் மாதிரி பூமியை வாய் திறக்கப் பண்ணி, மண் விலக்கிப் பார்த்தால்.....

சாட்சிகள்!

வேதாகம சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றின் எழுத்துக்கும் யாரும் மறுக்க முடியாத சாட்சிகள்.

ஆழங்கள் வாய்திறந்து சொல்லும் இந்த சாட்சிகளை பொறுத்தவரை என் பங்கு, அகழ்வாராய்ச்சிகளின் முடிவுகளை பல்வேறு புத்தகத்திலிருந்து திரட்டி மொழியாக்கம் செய்து எழுதியது மட்டுமே.

மற்றபடி, என் வீட்டு முற்றத்தில் மண்ணைக் கிளறி ஒரு மண்புழுவைக் கூடப் பிடித்தவனில்லை நான்.

கட்டுரையினுடே நான் அடைப்புக் குறிக்குள் குறித்துள்ள புத்தகங்களைக் கூடுமானால் வாங்கி வாசித்துப் பாருங்கள். இன்னும் நிறைய தகவல்களைக் காணலாம்.

இங்கு நான் தரப் போவதெல்லாம் பேப்பர் விலையேற்றத் தால் சுருக்கப்பட்ட மேற்படி புத்தகங்களின் சுருக்கம் மட்டுமே.

புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வாசிக்கும்போதுதான், வேதம் எத்தனை உண்மையானது என்பது தெளிவாகிறது. வேதத்தின் பிரமாண்டம் புரிகிறது. வேதாகமத்தில் காட்டப்படும் சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றும் எத்தனை துல்லியமான நுணுக்கங்களுடன் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் கூட விளங்குகிறது.

அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சிக்கும் அதிகப் பொருளும், பணமும் செலவழித்திருக்கிறார்கள்.

உங்கள் கைகளில் தவமும் இந்தப் புத்தகம் மேற்படி புத்தகங்களின் மொழித்திருப்பம் அல்ல. உங்களுக்கு செய்தி சொல்ல மேற்படி புத்தகங்களை துணைக்கு அழைத்திருக்கிறேன்.

சரித்திரப் புத்தகங்கள் பொதுவானவை. எந்த ஒரு மதத்தையும் சாராதவை. எனவே, அவை வசனம் பற்றிப் பேசுவதில்லை. இவற்றில் குறிக்கப்பட்டிருப்பதெல்லாம் சரித்திர கால நிகழ்வுகள், மற்றும் அவர்கள் கண்டுபிடித்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகள் பற்றி மட்டுமே. வசனங்களை வாசித்து அதற்கு ஆதாரங்களைத் தேடி இந்தப் புத்தகங்களுக்குள் நுழைந்து, ஆச்சரியத்துடன் ஆதாரங்களைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்து புத்தகமாக்கியிருக்கிறேன்.

சரித்திர ஆராய்ச்சி சம்மந்தமாக வெளிவந்துள்ள புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றும் யானை விலை, குதிரை விலை ரகம். உள்ளே யிருக்கும் விஷயங்களை கவனித்துப் பார்த்தால் விலை பெரிதல்ல என்றாலும், நம்மைப் போன்ற சாமானியர்களுக்கு கட்டுபடியாகாது. நாலு புத்தகம் வாங்கும் விலையில் பையனுக்கு மெடிக்கலில் சீட் வாங்கிவிடலாம். அல்லது பெண்ணுக்கு மெடிக்கல் மாப்பிள்ளையை வாங்கிவிடலாம்.

நான் சில புத்தகங்களை சில போதகர்களின் புத்தக ஷெல் பிலிருந்தும், இணைய தளங்களுக்குள் நுழைந்தும் பெற்றிருக்கிறேன்.

வேதத்தின் துணையுடன் இந்தப் புத்தகத்தை வாசித்துப் பாருங்கள். அடைப்புக் குறிக்குள் காட்டப்பட்டிருக்கும் வசனங்களை சலிப்பில்லாமல் உடனுக்குடன் எடுத்து வாசித்துப் பாருங்கள். வேதத்தின் பிரமாண்டம் புரியும்.

உங்கள் அன்றாடத் தேவையை எவ்வளவும் பாதிக்காத அளவுக்கு குறைந்த விலையே நிர்ணயம் செய்திருக்கிறேன். எனவே, இவைகளை பிறர் வீட்டு புத்தக அலமாரியிலோ, தளங்க

சகோ. வின்சென்ட் செல்வகுமார்

களிலேயோ தேட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீங்களே சொந்தமாக ஒன்று வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

நானே நிறையப் பேசிவிட்டேன். உங்கள் பொறுமை போகும் முன்பே என் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டு இனி ஆழங்களைப் பேச விடுகிறேன்.

வாழ்த்துக்கள்.

அன்புடன்,
வின்சென்ட் செல்வகுமார்.

உள்ளே.....

★ ஊர்	1
★ சீதோன்	7
★ எபிரோன்	17
★ மம்ரே	25
★ சமாரியா	33
★ எரிகோ	39
★ நிணிவே	47
★ தீரு	59
★ பாபிலோன்	67
★ காசா	85
★ கர்மேல்	93
★ அஸ்கலோன்	103
★ பெத்லகேம்	113
★ நாசரேத்	123
★ BIBLIOGRAPHY	135

ஊர்

வேதத்தில் காணப்படும் ஊர் என்ற பட்டணத்தை நான் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டியதில்லை. காரணம், இஸ்ரவேலரின் வரலாறு இங்கிருந்து தான் துவங்குகிறது.

இஸ்ரவேலரின் முற்பிதாவாகிய ஆபிரகாம், கானான் வருவதற்கு முன் வாழ்ந்தது இங்குதான். இதுபற்றி நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சிக் குறிப்புகள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

ஊர் என்பது ஆரானிலிருந்த ஒரு பட்டணம். பட்டணம் என்றவுடன் நட்சத்திர ஹோட்டல், ரயில்வே ஜங்ஷன் வரிசையாய் நிற்கும் டாக்ஸிகள், மீட்டரை துருத்திக் கொண்டு ஓடும் ஆட்டோக்கள், கழுகாய் சுற்றும் பிக்பாக்கெட்காரர்கள் என்று நகரத்தனமாய்க் கற்பனை பண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது.

அந்தக்கால பட்டணம் என்பது கொஞ்சம் அதிகப்படி மக்கள் குடியிருந்த பகுதி என்றுதான் பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும். மற்றபடி வசதிகளைப் பொருத்தவரை இப்போ இருக்கிற எருமைப்பட்டியே மேல்.

இந்த ஊர் (UR) வேதாகமத்தில் நாலே இடங்களில் தான் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊர் என்ற இடம் பற்றி பிற்காலத்தில் சிலர் சந்தேகப்பட வேதம் குறிப்பிட்டுள்ள இட அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு இந்த ஊரைக் கண்டுபிடிக்க சிலர் போனால்.. அங்கே ஒன்றையும் காணோம்.

சற்றே அப்பகுதியில் மண்ணைக் கொத்தி ஆபிரகாம் விட்டுப் போன ஏதாவது காசு கிடைக்கிறதா என்று இவர்கள் தேட, காசு மட்டுமல்ல ஊரே கிடைத்தது மண்ணுக்குள்ளிருந்து.

இந்த பட்டணத்தை அகழ்வாராய்ச்சி செய்தவர் J.E. டெய்லர் - தையற்காரர் அல்ல. பெயரே அதுதான். இவர் பிரிட்டிஷ் மியூஸியத்திற்காக 1854ல் இங்கு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார்.

இவரைத் தொடர்ந்து R.C. தாம்ஸன் என்பவர் 1918ல் இங்கு ஆராய்ந்தார். பிறகு H.R. ஹால் என்பவர் 1919ல் ஆராய்ந்தார்.

இவர்களுக்குப் பின் 1922லிருந்து 1934 வரை பென்ஸில் வேனியா பல்கலைக்கழகத்திற்காகவும், பிரிட்டிஷ் மியூஸியத்திற்காகவும் இப்பகுதியில் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டவர் சார்லஸ் உல்லி (Charles Wooley) என்பவர்.

ஆய்வுக் குறிப்புகளில் நமக்கு அதிகம் தகவல்களைத் தந்தது உல்லியின் குறிப்புகள் தான்.

சார்லஸ் உல்லியின் கண்டு பிடிப்புகளிலிருந்து ஊர் பட்டணத்தில் கி.மு. 4000லிருந்து கி.மு. 300 வரை மக்கள் குடியிருந்தனர் என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. துவக்க காலத்தில் இங்கு காணப்பட்ட நாகரீகத்தின் காலத்திற்கு உபேத்தின் காலம் என்று பெயர். இதுவே சற்று முன்னேறிய பின் சுமேரிய நாகரீகம் என்று பெயர் பெற்றது.

உல்லி தனது ஆய்வின் ஆரம்பத்தில் நிறைய சங்குகளையும், சிப்பிகளையும் தான் சேகரித்தார். கடலிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளடங்கியுள்ள ஊர் பட்டணத்தில் சங்குகளும், சிப்பிகளும் கிடைத்தது எப்படி? என்று சற்று குழம்பி பின்னர் விடை சொன்னார்.

“நோவா காலத்து வெள்ளமே காரணம். இல்லாவிட்டால்

சிப்பிக்கு சம்பந்தமில்லாத ஊரில் சிப்பியும், சங்கும் மண்ணில் புதைந்து கிடப்பானேன்?”

வழக்கம் போல சிலர் இதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை ஆரானுக்கு கொஞ்சம் தள்ளி யூப்ரடீஸ் என்ற மிகப்பெரிய ஆறு ஓடுகிறது. இது உப்பு தவிர மற்றெந்த விதத்திலும் கடலுக்குச் சளைத்ததல்ல. இவ்வாற்றுப் படுகையில் அமைந்துள்ள ஆரானில் சங்கு கிடைப்பதில் வியப்பேதும் இல்லை. சங்கு கிடைத்தது என்பதற்காக நோவாவை வம்புக்கு இழுக்கக் கூடாது என்று வாதிடுகிறார்கள். (C.S. Gadd, The History and Monuments of Ur 1929)

இதற்கு அடுத்த காலத்திற்கு ‘வார்கா காலம்’ என்று பெயர். வார்கா என்ற பட்டணத்து நாகரீகம் இங்கு பரவியதால் இப்பெயர். இக்காலத்தில் தான் சுட்ட கற்கள், சுட்ட மண்பாண்டங்கள் மிகுதியாக பயன்படுத்தப்பட்டன. குயவர் பயன்படுத்தும் சக்கரங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்னும் வியப்பு அக்கால மக்கள் நமக்கு சரித்திரம் சொல்ல முற்பட்டுள்ளது தான். க்யூனிபார்ம் (யூனிபார்ம் இல்லை. க்யூனிபார்ம்! சித்திர எழுத்துக்கள்) எழுத்துகளில் பல குறிப்புகளை எழுதி வைத்து நெருப்பில் சுட்டு பதப்படுத்தியுள்ளனர்.

இவற்றுள் திரளானவை உல்லியால் கண்டுபிடிக்கப்பட, அவை லண்டன் மியூசியத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. (லண்டன் போனால் மறக்காமல் பாருங்கள்)

இக்கால மக்களின் வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்ள பெரிதும் உதவுவது ‘நெக்ரோ போலிஸ்’. இது அக்கால போலீஸ் அல்ல. கல்லறை! Necropolis என்றால் மரித்தவர்களின் நகரம் என்று அர்த்தம் சொல்கிறார்கள்.

இதை அகழ்ந்து பார்த்த போது கிடைத்த தலையணி (Helmet) இன்று வரை ஒரு பிரமிப்புடனே பார்க்கப்படுகிறது. காரணம் -

தங்கம்!

இது 15 காரட் தங்கத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட ஹெல்மெட்! இப்போது நாம் பயன்படுத்துவது 22 காரட் (காரட் கணக்கு பற்றி பொற்கொல்லர்களிடம் கேட்டறிந்து கொள்க)

ஊர் பட்டின அரச பரம்பரையினரின் வரலாறுகளும் அகழ்வாராய்வுகளில் வெளியாகியுள்ளன. அரச பரம்பரை ஆசாமி ஒருவன் மரித்தால் மிகப் பிரம்மாண்டமான கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்படுவான். எப்படி? அவன் பயன்படுத்திய ஸ்பூன், தட்டு, செருப்பு, சீப்பு, மனைவி(கள்) வேலைக்காரன் யாவருடனும்.

வேலைக்காரரும், மனைவியும் விஷம் கொடுக்கப்பட்டு அல்லது உயிருடன் கல்லறை புக வேண்டும்.

கல்லறை ஒன்றை திறந்த போது ஆராய்ச்சியாளர்கள் அதிர்ந்து போனார்கள். காரணம், உள்ளே ஒரு ராஜா பரிவாரங்களுடன் அடக்கம் பண்ணப்பட்டிருந்தார்.

இன்னும் ஊர் பட்டணத்தை அகழ்ந்தபோது அங்கே க்யூனிபார்ம் கல்வெட்டுகள், உருளைகள், தலை அலங்கார பொருட்கள், இன்னும் சுபாத் என்ற ஒரு ராணியின் ஆபரணங்கள், மரத்துக்குக் கீழே நிற்பது மாதிரி ஆடு, மாடு இவற்றின் சிலைகள்-தங்கம் மற்றும் வெள்ளியில். மேலும், தங்கத்தில் பாடும் பறவை, எருதுத் தலை போன்றவை சுமேரியாவின் முன்னேறிய நாகரீகத்திற்கு சான்றாக எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இது தவிர ஊர் பட்டினத்தில், மக்களின் வழிபாட்டுத் தலமாயிருந்த 'சிக்குராத்' என்ற கோபுரம் உல்லியால் தோண்டி யெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது நிலவு தெய்வத்தின் ஆலயம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

இந்த ஆராதனை ஸ்தலத்துக்குப் போக வேண்டுமானால் நூற்றுக்கணக்கான படிகளைக் கடந்து மேலே போக வேண்டும். பிளப்பிரஷர் ஆசாமிகளுக்கு நிலவு வணக்கம் ஆகாது.

இங்கு மாதந்தோறும் மக்கள் கூடி ஆராதிப்பார்கள். ஆராதனை ஒழுங்கை விவரித்துச் சொன்னால் இராத்திரி தூக்கத்தில் உளறுவீர்கள். அவ்வளவு சாத்வீகம்!

அம்மாதத்தில் பிறந்துள்ள தலைச்சன் ஆண் குழந்தைகளை நிலவு மேடையில் படுக்க வைத்து தாயும், தகப்பனும் பிடித்துக் கொள்ளபூசாரிகழுத்தை அறுப்பதுதான் ஆராதனையில் ஹைலைட்.

இது தவிர இங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பல பொருட்கள், கோவில்கள், கடை வீதிகள் இருந்த இடங்கள் ஆகியவை கண்டு

பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

இன்று சிலர் வேதாகம சம்பவங்களை நம்புவதில்லை. அவை வெறும் கதைகள் என்று வேதத்தை புரட்டாமலே சொல்வதுண்டு. (20 வருடம் முன்பு நானும் அந்த வகை)

ஆனால் வேதம் எந்தவொரு சம்பவத்தையும் “ஒரேயொரு ஊரில்”, என்கிற மாதிரி சொல்லாமல் புள்ளி விவரமாய், வம்சாவளி சுத்தமாய் சொல்கிறது.

வேதம் குறிப்பிடும் இடங்கள், மக்களின் நிலை இவையாவும் இன்று அகழ்வாராய்ச்சியில் நிரூபணம் ஆகியுள்ளன.

- வேதம் கதைப் புத்தகமல்ல.

ஆவிக்குரியது. பலமான சரித்திர சான்றுகளை உடையது. எள்ளளவும் குற்றப்படுத்த முடியாதபடி மெய்யாலானது. - ஆம்.

- வேதம் வேதம் தான். இல்லையா?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE HISTORY
AND MONUMENT OF UR**

- Dr.C.S.GADD

UR AND CALDEANS

-Dr.C.L.WOOLEY

EXCAVATIONS AT UR

- Dr.C.L.WOOLEY

ARCHAEOLOGY AND OT STUDY

- Dr.D.W. THOMAS

THE HISTORY OF THE

AND MONUMENTS OF
THE
UR AND ALBANY
LOCALITY
EXCAVATIONS AT
THE
ARCHAEOLOGICAL AND OF STUDY
AND THEORY

சீதோன்

தலைப்பை சற்று கவனமாகப் படிக்கவும்.

நாம் இங்கு ஆராயப்போவது சீதோன் பற்றி. சீயோன் அல்ல!

சீயோன், பரிபூரணமடைந்துவிட்டதாகச் சொல்லிக் கொள்ளும் சில சபைப்பிரிவினர், விசுவாசிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் என்று மொத்தமாகப் பட்டா போட்டுக் கொண்ட இடம். நம்மை தோண்டிப் பார்த்து ஆராயவெல்லாம் விடமாட்டார்கள்.

நாம் பார்க்கப் போவது சீதோன். பேர் மங்கிப்போன ஒரு சாதாரண கடற்கரைப் பட்டினம். எனவே, தொந்தரவில்லாமல் தோண்டிப் பார்க்கலாம் வாருங்கள்.

இன்று லெபனானுக்குள் சாமானியத்தனமாய் அமைந்திருந்தாலும் ஒரு காலத்தில் ரொம்பவும் டாம்பீகமாய் வாழ்ந்திருந்த நாடு. எங்கு தொட்டாலும் ஐசுவரியம், புகழ் என்று பெருமை பெற்றிருந்த நகரம். இன்று பல்லெல்லாம் கொட்டிப்போய் பேரனை வலுக்கட்டாயமாய் உட்கார்த்திக் கொண்டு “எங்க

காலத்திலேயெல்லாம்..” என்று கதையடிக்கும் தாத்தா ரேஞ்சுக்குப் போய்விட்டது.

சீதோன் உலகின் மிகப் பழமையான நகரங்களுள் ஒன்று என்று பெருமையுடைத்து. பழசு என்றால் சாதாரணமல்ல-அரதப் பழசு. இது கட்டப்பட்டு 5000 வருடங்கள் இருக்கும் என்கிறார்கள் நாடிபிடித்துப் பார்த்த சில நிபுணர்கள்.

ஆனானப்பட்ட பாபிலோனே இன்று செத்து சுண்ணாம்பாகிவிட்ட போதிலும், சீதோன் மட்டும் இன்னும் அழிந்துவிடாமல் கோமா நிலையிலுள்ளது ஆச்சரியம்தான்.

இன்று இதனுடைய மக்கள் தொகை வெறும் 20,000 தான்.

இந்த சீதோனின் புவியியல் அமைப்பு பற்றி கொஞ்சம் சொல்கிறேன்.

எருசலேமிலிருந்து சுமார் 210கி.மீ. தொலைவிலும், தீருவிலிருந்து வடக்கே 21கி.மீ. தொலைவிலும் அமைந்துள்ளது. சீதோனிலிருந்து கிழக்கே 85 மைல் நடந்தால் கால்வலியுடன் டமாஸ்கஸை - அதுதான் சார்.. தமஸ்கு - அடையலாம். சீதோனுக்கு மேற்குப் புறம் மத்திய தரைகடல். அதில் தோணியில் ஒரு 150 மைல் போனால் ஒரு தீவு தெரிகிறது பாருங்கள் அதுதான் சீப்புரு.

இந்த சீப்புரு தீவுக்கு அந்தக்காலத்தில் போக வேண்டுமானால் சீதோனில் தான் ‘கப்பல் டிக்கெட் ரிசர்வ்’ செய்ய வேண்டும்.

இப்போது கொஞ்சம் சீதோன் இருக்கும் இடம்பற்றி தெரிந்திருப்பீர்கள். (எல்லாம் சரிதான். ஆனால் மத்தியதரைக் கடல் எங்கே சார் இருக்கிறது என்று நீங்கள் மேப்பை தூக்கிக் கொண்டு வருவதற்குள் நான் வேறு சப்ஜெட்டுக்கு போய் விடுகிறேன்.)

மேலே புவியியல் பார்த்தோம். இப்போது கொஞ்சம் வரலாறு. துளியுண்டுதான் எனவே, கோபமில்லாமல் படித்து விடவும். இதன் பூர்வ கால வரலாறு பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் நீங்கள் ஆதியாகமம் பத்தாம் அதிகாரத்துக் காலம் வரை பின்னாலேயே நடந்து செல்ல வேண்டும்.

நோவாவின் மகன் கானான். கானானை உங்களுக்கு நன்றாகவே ஞாபகமிருக்கும். துளிர்க்கும் முன்பே சபிக்கப்பட்ட மனிதர். இந்தக் கானானின் தலைச்சன் மகன்தான் சீதோன்.

சீதோன் என்பது ஊர் பெயரில்லையா என்று கேட்பீர்கள்.

ஊர்ப்பெயர்தான். ஆனால் கானானின் மூத்த மகனான சீதோன், தன் பிள்ளைகளுடன் வந்து இங்கு குடியேறியதால் ஒரு நன்றியடிப்படையிலே அவருடைய பெயரையே இந்த நகருக்கும் வைத்துவிட்டார்கள். (ஆதி 10 : 15)

யாக்கோபின் காலத்திலெல்லாம் சீதோனியர்கள் தங்கள் நகரத்தை ரொம்பவும் பிரபலமாக்கியிருந்தனர். எனவே தான் யாக்கோபு செபுலோன் பற்றிய ஆசீர்வாதத்தை கூறுகையில் சீதோன் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். (ஆதி 49 : 13)

தீருவாணிபத்தில் புகழ்பெற்றிருந்த நகரமென்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் சீதோன் தீரு தோன்றுவதற்கு சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே வாணிபத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த நகரம்.

பல கப்பல்கள் நங்கூரமிடும் அளவிற்கு நல்லதொரு இயற்கைத் துறைமுகம் சீதோனுடையது. எனவே, இங்கு பல வேற்று நாட்டுக் கப்பல்களும் நங்கூரமிடும். இங்கு கரையிறங்கும் வியாபாரிகள் தங்கள் பொருட்களை சீதோனிலேயே விற்பதால் மிகப் பிரபலமான சந்தையும் சீதோனிலே இருந்தது. பல்வேறு நாட்டவரின் வருகையிருந்ததால் சீதோனுக்கு என்று ஒருதனிப் பட்ட கலாச்சாரம் இருக்கவில்லை. எல்லாம் கலந்த ஒரு மசாலா கலாச்சாரமே நிலவியது.

சீதோனின் ஜனங்கள் சீதோனியர் என்றும் பெனிக்கேயர் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

இங்கு 1908ம் ஆண்டில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்தவர் டாக்டர் G.A. குக் என்பவர்.

இவருடைய அகழ்வாராய்ச்சியின் போது அசீரியக் கல் வெட்டுத் துண்டுகள் சிலவும், கொஞ்சம் வட்டுருக்களும் கிடைத்துள்ளன.

அசீரியர்கள் பழக்கம் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியும். போகிற இடத்திலெல்லாம் தங்கள் பராக்கிரமங்களை கல்வெட்டாய் அடித்து வைத்து விடுகிற ரகம்.

இந்த கல்வெட்டுக்கள், மூன்று மொழிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. (டில்லியிலுள்ள ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்த தமிழ்க் குழந்தை எழுதுவது மாதிரி)

ரொம்பவும் சிரமப்பட்டுத்தான் இதைப் படித்தார்கள்.

கல்வெட்டு, அசீரிய மன்னன் அசூர்-பானிப்பாலினுடையது.

கல்வெட்டு இப்படிச் சொல்கிறது. “ஆசூர்பானிப்பாலாகிய நான் சீதோனுக்குள் நுழைந்த போது கண்டது அதில் செழுமை உள்ள அளவிற்கு பலம் இல்லை என்பதைத்தான். இதன் மன்னனும் சரி, மக்களும் சரி, பொருளீட்டும் வியாபாரிகளாகத் தான் இருந்தார்களேயொழிய யுத்தவீரர்களாயிருக்கவில்லை. எனவே வலிமை பொருந்தியவனும் யுத்தத்தில் நிகரற்றவனுமாகிய எனக்கு சீதோனைப் பிடிப்பது கடினமானதாயிருக்கவில்லை. நான் சீதோனை அள்ள அள்ளக் குறையாத ஐசுவரிய பூமியாகக் கண்டேன். அதனிடம் கப்பத் தொகையாக ஏராளம் பெற்றேன். சீதோனின் பொருளாதாரம் குன்றிப் போன நிலையில் சீதோனின் இராஜா தன் ஜனங்களை பிற தேசங்களுக்கு அடிமையாக விற்றான்.”

சீதோன் அசீரியர்களிடம் அடிமைப்பட்டு கிடந்த காலங்களில் சீதோனிலும், தீருவைப் போலவே அடிமை வியாபாரம் கொடிகட்டிப் பறந்தது.

ஆயினும் தீருவின் வியாபாரத்திற்கும், சீதோனின் வியாபாரத்திற்கும் பெருத்த வித்தியாசமுண்டு.

தீருவில் வெளிதேசங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட அடிமைகள் விற்கப்பட்டனர். சீதோனிலேயோ பரிதாபம்! சீதோனியர்களே அடிமைகளாக விற்கப்பட்டனர்.

கி.மு. 875ல் எல்லாம் சீதோனிய அடிமைகளுக்கு நல்ல கிராக்கியிருந்தது. சீதோன் ராஜாவின் முரட்டுப்படையினர் சீதோனின் ஆளுகைக்குட்பட்ட சுற்றுப் புறங்களிலெல்லாம் புகுந்து, தங்கள் ஜனங்களையே அடிமைகளாகப் பிடித்து பிற தேசத்து வியாபாரிகளிடம் விற்றனர்.

அசூர் கேட்கும்போது கட்ட பணம் வேண்டுமே!

1949-ம் ஆண்டில் சீதோனின் புறங்களில் ஆராய்ச்சி செய்த M.E.L. மெல்லோவான் சீதோனின் அடிமை வாணிபம் பற்றி நிறைய வட்டுருச் செய்திகளை திரட்டியுள்ளார்.

சீதோன் அடிமைகளை நிறைய விலைகொடுத்து வாங்கிய வர்கள் யூதர்கள்தானாம்.

அக்காலத்தில் யூதேயாவில் பல பட்டினங்கள் புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்டு வந்தன. இவற்றில் வேலைசெய்வதற்காக நிறைய அடிமைகளை சீதோனிலிருந்து வாங்கினார்கள். அப்படி வாங்கும் அடிமைகளையும் வெகுகாலத்திற்கு தங்கள் தேசத்தில் வைத்துக் கொள்வதில்லை.

காரணம், வெகுகாலம் தங்கினால் அடிமைகள் பலுகி, கடைசியில் உரிமை கொண்டாடவும் கலகம் செய்யவும் துவங்கி விடுவார்கள். நானூறு வருடம் அடிமைகளாய் இருந்த யூதர்களுக்கு இது தெரியாமல் இருக்குமா?

எனவே, குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு பின் அவர்களை அரேபியாவிலுள்ள ஆசான், சாபா, குவாட்டாபன், ஹத்ராமட் போன்ற பகுதிகளுக்கு கொண்டு சென்று விற்று வந்தனர்.

என்ன விலைக்கு?

தாங்கள் வாங்கினதைப் போல இருமடங்கு விலைக்கு!

இதன் மூலம் யூதர்கள் ஒரே கல்லில் மூன்று மங்காய் அடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அடிமைகளை வைத்து வேலை வாங்கலாம். அடிமைகள் வம்சம் யூதாவில் தோன்றாதபடி தடுக்கலாம். அடிமைகளை மறுபடியும் விற்று கொள்ளை லாபமடையலாம். இதுதான் அந்த மூன்று மாங்காய்கள்.

இந்த 'செகண்ட் ஹேண்ட்' அடிமைகளுக்கு தென்மேற்கு அரேபியாவில் ஏகக் கிராக்கி!

இங்குள்ளவர்களின் விவசாய வேலைகள் மிகக் கடினமானவை. அதை செய்ய கண்டிப்பாய் அடிமைகள் தேவை என்ற நிலையில், சீதோனிய அடிமைகளை யூதர்களிடமிருந்து தங்கம், விலையேறப்பட்ட கற்கள் போன்றவற்றைக் கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டனர்.

அடிமை வியாபாரமெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் சகஜம். இதில் என்னய்யா விசேஷம் என்று கொட்டாவியுடன் கேட்பீர்கள்.

நிமிர்ந்து உட்காருங்கள்! ஆச்சரியம் காட்டுகிறேன்.

சீதோன் செல்வச்செழிப்பில் இருக்கும் போதே கர்த்தர் சீதோனைப் பற்றி யோவேல் மூலம் கூறியதை படியுங்கள். ஆச்சரியம் புரியும்.

யோவேல் 3 : 8

“உங்கள் குமாரரையும், உங்கள் குமாரத்திகளையும் யூதா புத்திரரின் கையிலே விற்பேன்: இவர்கள் அவர்களை தூரதேசத்தாராகிய சபேயரிடத்தில் விற்றுப்போடுவார்கள்.”

மெல்லோவான் குறிப்பிடும் ஆசா, சாபா, குவாட்டாபன் என்ற தென்மேற்கு அரேபியாவில் வசித்து வந்த ஜனங்களின் பெயர் தெரியுமா?

சபேயர்!

அகழ்வாராய்ச்சியிலே மெல்லோவான் எடுத்த சரித்திர குறிப்பும், வேதாகம தீர்க்கதரிசனமும் எப்படி பொருந்துகிறது பார்த்தீர்களா?

R.D. பார்னெட் என்பவர் 1965ம் ஆண்டின் துவக்கத்தில் சீதோனின் இடிபாடுகளையும் புதையுண்ட பகுதிகளையும் ஆராய்ச்சி செய்தது மிகவும் பிரசித்தம்.

சீதோன் என்பதற்கு பலத்த கோட்டை என்று பொருள். பெயருக்கு ஏற்றபடியே சீதோனின் கோட்டை அக்காலத்தில் மிகவும் பிரசித்தம்.

இந்தக் கோட்டை பாபிலோனியக் கோட்டைச் சுவர் போல அவ்வளவு பிரமாண்டமானது இல்லையென்றாலும், மற்ற கோட்டைகளை விட பலமானது தான்.

பழையகால வழக்கங்களின்படி இரண்டு சுற்று கோட்டைச் சுவர்கள் இருந்தன. மேற்குப் புறச்சுவரில் மேலே பெரிய மாடம் கட்டி அதில் இரவு நேரங்களில் தீ எரிப்பார்களாம்.

லைட் ஹவுஸ்!

கப்பல்கள் இரவில் சீதோனைக் கண்டுகொண்டு கரை சேர அமைக்கப்பட்ட இந்த லைட்ஹவுஸ்தான், உலகத்தின் லைட் ஹவுஸ்கள் எல்லாவற்றுக்கும் முன்னோடி என்கிறார்கள்.

இடிந்தும், புதைந்தும் போயிருந்த சீதோனின் இடிபாடுகளை ஆராய்ந்த போது பார்னெட் ஒரு விஷயம் கண்டுபிடித்தார்.

சீதோனில் மிகப்பெரிய தீ விபத்து ஒன்று நடைபெற்றுள்ளது. நகரில் சுவர்களும் கற்களும் தீயைச் சந்தித்துள்ளன என்பது

தான் அது.

அகழ்வாராய்வு விஞ்ஞானம் கொண்டு சோதித்த போது அது கி.மு. 400 அளவில் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிந்தது.

கொஞ்ச நாட்கள் கழித்து பெர்சியர்களின் வட்டுருச் செய்தி களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த M. பாக்னர் (Falkner) என்பவர் சீதோனின் தீ விபத்துப் பற்றி செய்திக் குறிப்பை கண்டுபிடித்தார்.

பெர்ஸிய மன்னன் வாக்கஸ்-அர்த்தசஷ்டாவுக்கு கப்பம் கட்டி வந்த சீதோன் திடீரென கப்பம் கட்ட மறுத்துவிட்டது. காரணம் வாக்கஸ் மன்னன் கப்பத்தொகையை இரட்டிப்பாக்கி யதும், சீதோனின் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்திருந்ததுமே.

சீதோனின் மறுப்பை கண்ட வாக்கஸ் பெரும்படையுடன் சீதோனை முற்றுகையிட்டான். வாக்கஸை எதிர்க்க திராணி யில்லாத சீதோனியர்கள் கோட்டையை மூடிவிட்டனர்.

முற்றுகை 17 நாளளவும் நீடித்தது.

இனி பொறுப்பதில் பயனில்லை என்று வாக்கஸ், முற்றுகை இயந்திரங்களைக் கொண்டு கோட்டையை உடைத்துவிட தீர்மானம் பண்ணிய போதுதான் அது நிகழ்ந்தது.

பூட்டிய கோட்டைக்குள்ளிருந்து கரும்புகையும், கதறும் சப்தமும், தொடர்ந்து அக்கினி ஜுவாலையும் விண்ணை எட்டியது.

கோட்டையை உடைத்துக் கொண்டு வாக்கஸ் உள்ளே சென்ற போது காரியம் கை மிஞ்சி இருந்தது.

பட்டணத்துக்கும், தங்களுக்கும் தீ வைத்துக்கொண்டு சீதோனியரில் சுமார் 60,000 பேர் மாண்டு போயிருந்தனர்.

வாக்கஸ் வட்டுருவில் குறித்து வைத்துள்ள இந்தச் சம்பவம் கி.மு. 351ல் நடைபெற்றது. சீதோனின் இந்தப் பேரழிவு பற்றி வேதம் முன்னறிவித்துள்ளதையும் பாருங்கள்!

ஏசாயா 23 : 4

சீதோனே வெட்கப்படு, நான் இனி கர்ப்ப வேதனைப் படுகிறதும் இல்லை, இளைஞரை வளர்க்கிறதும் இல்லை கன்னிகைகளை ஆதரிக்கிறதும் இல்லை யென்று சமுத்திரக் கோட்டையான கடல்துறை சொல்லுகிறது.

சீதோனின் தெய்வங்களை பற்றியும் **M.E.L.** மெல்லோவான் ஆராய்ந்திருக்கிறார்.

பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் அசீரியர், பெர்ஸியர், பாபிலோனியர், கிரேக்கர், ரோமர் போன்ற பல்வேறு மன்னர்கள் பிடித்தாண்டதினால் அந்ததந்த தேசங்களின் விக் கிரகங்கள் நிறையக் கண்டெடுக்கப்பட்டாலும் சீதோனின் பிரதான தெய்வம் பாகால் தான்.

சீதோனின் மேற்குப் பகுதியில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய் வில் ஒரு பிரமாண்டமான மேடையும் சிலைகளும் கிடைத்துள் ளன. இன்னும் கொஞ்சம் ஆழத்தில் தோண்டினால், 6 அடி உயரச் சிலையாய் பாகால் அருள் பாலித்துக் கொண்டிருந்தார்.

சொன்னால் ஆச்சரியமடைவீர்கள்.

சிறுதும் பெரிதுமாய் சுமார் 23,000 பாகால் சிலைகள் இதுவரை கிடைத்துள்ளன.

இதில் அழிந்தது எத்தனையோ, புதைந்துள்ளது எத் தனையோ யாருக்குத் தெரியும்?

மொத்தத்தில் மக்கள் தொகையை விட சிலைகளின் தொகை தான் அதிகம் இருந்திருக்க வேண்டும்.

சீதோனியர்கள் பாகாலின் மேல் மிகவும் பற்றும் பக்தியும் உடையவர்கள்.

ஒரு விஷயம் தெரியுமா?

சீதோனின் மன்னானாகிய ஏத்பாகாலின் மகளான யேச பேலைத் தான் ஆகாப் திருமணம் செய்திருந்தான் (1இரா 16: 29-33)

ஆகாப்பை கைப்பொம்மையாக்கிக் கொண்டு கொடுங் கோலாட்சி புரிந்தவள் இந்த யேசபேல். இவளுடைய காலகட்டத் தில் தான் சீதோனிய பூசாரிகள் இஸ்ரவேலெங்கும் பரவி ஆட்சி செய்து கொண்டும், இலச்சையான ஆராதனை செய்து கொண்டும் இருந்தனர்.

இப்படி இஸ்ரவேலில் தடைக்கல்லைப் போட்டு பாகாலை உயர்த்தி, தேவனை இகழ்ந்ததினால் தான் சீதோன்மேல் கடுங்கோப மாகி கர்த்தர் சபித்தார் (எசே 28 : 29)

இன்னும் சீதோன் இருக்கிறதா?

ஆம்!

கர்த்தரின் கடுங்கோபத்திற்கு ஆளாகி ஓடுங்கிப் போன சீதோன், அவர் வார்த்தைக்கு சாட்சியாக இன்னும் மீதியாய் விடப் பட்டுள்ளது.

ஆனால், இயற்கையான நல்ல துறைமுகமும், வாணிபம் செய்ய வசதியும் வளமான பூமியும் இருந்தும் சீதோன் இன்னும் ஓடுங்கின நிலையில் தான் இருக்கிறது.

அதன் மக்கள் தொகை இன்று வெறும் 20,000 மட்டுமே!

பலநாட்டு கப்பல்கள் நின்றிருந்த இடங்களிலெல்லாம் வெறும் மீன்பிடி படகுகள் நிற்கின்றன.

வாணிபம் நடைபெற்று பணம் புரண்ட இடத்திலெல்லாம் மீன் வலைகள் காய்கின்றன.

தேவனின் வார்த்தை நிறைவேறிற்று!

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE
TEXT BOOK OF
SEMITIC INSCRIPTIONS**

- Dr. G.A. COOKE

**THE
BRONZE GATES
OF ASHUR - NASIRPAL**

- Dr. R.D. BARNETT

**EXCAVATIONS AT
NIMRUD**

- Dr. M.E.L. MELLOWAN

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE
TEXT BOOK OF
SEMIOTIC DISCUSSIONS
OF CHICAGO
THE
BRUCE CENTER
OF ASIAN MATERIAL
EXCAVATIONS AT
NIMRUP
CHALMEL MELLON

எபிரோன்

வேதத்தை கூர்ந்து வாசிக்கும் நீங்கள் எபிரோனை மறந்திருக்கவே முடியாது. வேதத்தில் ஆபிரகாம் காலம் தொட்டே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த நகரம்.

இஸ்ரவேல் போனால் நீங்கள் பார்க்க வசதியாய் அதன் இருப்பிடம் பற்றி கொஞ்சம் சொல்கிறேன்.

தெற்கு பலஸ்தீனாவிலுள்ள முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்று எபிரோன். இது எருசலேமுக்கு தெற்கே சரியாக 30.6 கி.மீ. தூரத்திலுள்ளது. இது ஒரு மலைப்பட்டினமும் கூட. கடல் மட்டத்திலிருந்து 2600 அடி உயரத்திலிருக்கிறது.

இந்நகரைச் சுற்றிலும் திராட்சைத் தோட்டங்களும், பழத் தோட்டங்களும், ஒலிவத் தோட்டங்களும் நிறைந்திருந்தன.

இங்கு வருடாந்திர மழைப்பொழிவு 20.3லிருந்து 25.4 செ.மீ. தான். எனவே கிணறுகள், ஊற்றுகள், குளங்கள் இவைகளின் தேவை அவசியம்.

எபிரோன் பற்றி புவியியல் பார்த்தோம். அப்படியே தொடர்ந்து கொஞ்சம் வரலாற்றையும் பார்த்து விடலாம்.

இந்த எபிரோனுக்கு அருகாமையில்தான் கூடாரம் போட்டு ஆபிரகாம் தங்கியிருந்ததாக வேதம் கூறுகிறது. அந்நாட்களில் எபிரோனில் ஏத்தியரும், அம்மோனியரும் குடியிருந்தனர். (ஆதி 23:7, 8 14: 13) எபிரோன் அக்காலத்தில் கிரியாத் அர்பா என்றழைக்கப்பட்டது. (ஆதி 23 : 2)

இந்த நகரம் கட்டப்பட்ட காலத்தை பார்க்கலாம் என்று நீங்கள் விரும்பினால் எண்ணாகமம் 13 : 22க்கு உங்கள் பார்வையை திருப்ப வேண்டும்.

எகிப்திலுள்ள சோவான் கட்டப்படுவதற்கு ஏழ் வருடங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது எபிரோன் என்கிறது இந்த வசனம்.

இந்த சோவான் கி.மு. 1720ல் கட்டப்பட்டது. எனவே அதற்கு கொஞ்சம் முன்பு தான் எபிரோன் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

ஆபிரகாம் எபிரோனில் இருந்த ஏத்தியர்களிடத்தில் நானூறு சேக்கல் வெள்ளியை விலையாகக் கொடுத்து மக்பேலா என்ற குகையை விலைக்கு வாங்கினார். இந்த இடத்தை அவர் தனக்கும் தன் சந்ததியினருக்கும் கல்லறைக்காக வாங்கினதால், ராகேல் தவிர மற்றெல்லாரும் இங்கே அடக்கம் பண்ணப்பட்டனர்.

தற்காலத்தில் இந்த கல்லறைகள் இருக்குமிடத்தில் இஸ்லாமியர்களின் மசூதி கட்டப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதி முழுவதும் இஸ்லாமியரின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கிறது. காரணம், இஸ்லாமியர்களும் ஆபிரகாமை தங்கள் முற்பிதா என்கிறார்கள் என்பது தான்.

1963ம் ஆண்டு பிலிப் C. ஹாம்மான்ட் என்பவரால் இந்த நகரம் அகழ்வாராய்வு செய்யப்பட்டது.

இந்நகரத்தின் புறப்பகுதிகளில் தொடர்ச்சியான விவசாயம் நடைபெற்று வருவதாலும், இதன் உள்பகுதி இஸ்லாமியரின் கட்டுப்பாட்டில் புனிதப் பகுதியாகவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளமையாலும் இங்கு அவ்வளவு எளிதாய் அகழ்வாராய்வு செய்ய முடியவில்லை.

அனுமதி பெறவே ரொம்பவும் கஷ்டப்பட வேண்டிய தாயிற்றாம்.

1963ல் அகழ்வாராய்வு செய்ய வேண்டிய பகுதிகளை வெறுமனே சர்வே மட்டும் செய்த பிலிப், 1964ல் ஒரு அமெரிக்க அகழ்வாராய்வுக் குழுவிற்கு தலைமையேற்று ஜூலை மாதம் இப் பகுதியில் தனது பணியினைத் தொடர்ந்தார்.

இவர்கள் முதலாவதாக எபிரோனின் மேற்குப் புறங்களில் தான் பூமியை அகழ்ந்து பார்த்தனர்.

மேலோட்டமான இந்த ஆராய்ச்சியால் பிற்காலத்திய இஸ்லாமியர்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் தான் கிடைத்தன.

பின்னர் எபிரோனின் வடக்குப் பகுதியில் யாபேல், பாத்ராக் என்ற இடங்களில் நடைபெற்ற ஆய்வுகளில் நிறைய ஆதாரங்கள் கிடைத்தன. கொஞ்சம் ஏத்தியர் வணங்கிய தெய்வச் சிலைகளும் கிடைத்தன.

இரண்டாவதாக, கேசேரில் கிடைத்தது ஒரு பொன்சிலை. முழுக்க தங்கத்தாலான இரண்டடி உயரமுடைய இந்தச் சிலை ஆராய்ச்சியாளர்களை ரொம்பவே திகைக்கப் பண்ணியது.

காரணம், அது முட்புதரில் சிக்கியுள்ள ஒரு ஆட்டுக் கடாவின் சிலை. முள்ளில் சிக்கியிருந்த ஆடு ஈசாக்கிற்கு, பதிலாக பலியிடப்பட்ட சம்பவம் வேதத்தில் தான் வருகிறது.

தேவன் தன் வாழ்வில் அதிசயமாய் ஓர் ஆட்டுக்கடாவை காட்டி தன் மகனை பலியிலிருந்து விலக்கிக் கொண்டதை நினைவு கூர்வதற்காக ஆபிரகாம் இந்த சிலையை செய்து பாதுகாத்து வந்திருக்கலாம் என்று எண்ணுகின்றனர்.

கார்பன் - டேட்டிங் முறையில் இந்த சிலையை சோதித்து காலம் கணிக்க முற்பட்ட போது அது கி.மு. 1700ஐ சேர்ந்ததென தெரிய வந்திருக்கிறது. வேதத்திலுள்ள வம்சாவளி அட்டவணைப் படி பார்த்தால் ஆபிரகாம் கி.மு. 1700 - 1800-க்குள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டுமென கணக்கு வருகிறது.

இன்னும் சில ஆய்வாளர்கள், இந்த சிலை ஏத்தியரின் தெய்வச் சிலைகளில் ஒன்றாக இருக்க முடியுமேயல்லாமல் ஆபிரகாம் செய்து வைத்ததாயிருக்க முடியாது என்கின்றனர்.

ஆனால் ஜெரால்ட் A. லார் என்னும் ஆய்வாளர் இதை ஆபிரகாம் செய்திருக்கலாம் என்பதற்கு பல ஆதாரங்களை தருகிறார்.

- I) ஏத்தியாரின் தெய்வச் சிலை என்றால் ஒன்று மட்டும் கிடைக்காது. பல்வேறு இடங்களில் இதைப் போன்றே, தங்கமில்லாவிட்டால் கூட கல்லில் செய்யப்பட்ட விக்கிரகங்களாவது கிடைத்திருக்கும். இதில் கிடைத்துள்ளதோ ஒரேயொரு சிலைதான்.
- II) மோசே காலத்தில் தான் விக்கிரகங்கள் செய்யக் கூடாது என்ற கட்டளை தரப்பட்டது. எனவே இக் கட்டளையை பெறாத ஆபிரகாம் தன் வாழ்வில் நிகழ்ந்த முக்கிய நிகழ்ச்சியை தனக்கும் தன் சந்ததியினருக்கும் நினைவூட்ட அதை சிலையாகச் செய்திருக்கலாம்.
- III) முள்ளில் சிக்கின ஆடு என்பது ஆபிரகாமின் வாழ்வில் தான் பெரிய திருப்பத்தை உண்டு பண்ணியதாக வேதம் குறிக்கிறது. எனவே, இது ஆபிரகாமின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என்கிறார்.

இன்னும் கேரார் பகுதியிலே அகழ்ந்து பார்த்த போது நிறைய வெள்ளி கிடைத்துள்ளது. கிடைத்த வெள்ளியில் சில, பாத்திரங்களாக வடிக்கப்பட்டிருந்தன.

சிறு சிறு மண் ஓடுகளில் ஒரே அளவில் வார்க்கப்பட்ட உள்ளங்கை அளவிலான, வட்ட வடிவமான வெள்ளித் துண்டுகள் நிறையக் கிடைத்துள்ளன. இது தவிர ஏறத்தாழ 3cm அளவும் 1.7cm பருமனுமுள்ள சதுர வடிவ வெள்ளி துண்டுகளும் கிடைத்துள்ளன.

ஆபிரகாமின் காலத்தில் பணம் கண்டுபிடிக்கப்படாத காரணத்தினால் வெள்ளியே பணம் மாதிரி பயன்படுத்தப்பட்டது.

அதிலும் ஒரு பொருளை வாங்க மண் ஓடுகளில் வார்க்கப்பட்ட வெள்ளிகளைத் தான் பயன்படுத்த வேண்டுமாம். சட்டம்.

சதுர வெள்ளி நமக்கு வெள்ளியில் பொருட்களைச் செய்து கொள்ள பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமாம்.

இரண்டு விதமான வெள்ளி இப்படி பயன்படுத்தப்பட்டதை கண்டெடுத்திருக்கிறார்கள்.

வேத ஆதாரம் இங்கே சேருகிறதை பாருங்கள். ஆபிரகாம் வர்த்தகரிடத்தில் செல்லும்படியான வெள்ளியை நானூறு சேக்கல்

நிறுத்துக் கொடுத்தான். ஆதி 23 : 16

வர்த்தகரிடத்தில் செல்லும்படியான வெள்ளி என்ற பதத்தை கூர்ந்து வாசித்தால் ஆபிரகாம் காலத்தில் வர்த்தகருக் கென்று தனி வெள்ளி பயன்படுத்தப்பட்டது தெரிகிறதல்லவா?

அகழ்வாராய்ச்சியும் இதை நிரூபித்துள்ளது.

இன்னும் எபிரோனின் மேற்குப் புறத்தில் யாபேல்-அர்-ருமெய்டி என்ற இடத்தில் அகழ்ந்த போது சிறு சிறு மண்பாண்டங் களில் பொன்னிலும் வெள்ளியிலுமான பல ஆபரணங்கள் கிட்டி யுள்ளன.

இவை பெரும்பாலும் கையிலணியும் கனமான வளையல் கள், காலில் அமையும் கனமான வளையங்கள், கழுத்தாபரணங் கள், காதிலணியும் காதணிகள் போன்றவைதான்.

இதில் கி.மு. 2100 - 1700 வரையுள்ள காலத்திலுள்ள நகை என்று நிரூபிக்கப்பட்ட நகைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட எடையிலேயே செய்யப்பட்டவை. அதற்குப் பின் வந்த காலங் களில் தான் அளவு குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதாவது கைவளையல்கள் என்றால் 12லிருந்து 16 பவுன் வரை எடையும், காதணி என்றால் 6லிருந்து ஏழு கிராம் வரையும் காலில் அணிவதாயிருந்தால் 15லிருந்து 18 பவுன் வரையும் எடையி ருக்கும். (பெண்கள் பெருமூச்சு விடாமல் படிக்கவும்)

அக்காலத்தில் இன்னின்ன நகைக்கு இன்னின்ன எடை பொன் என்று நிர்ணயித்திருந்தார்கள் என்கிறார் ஜேம்ஸ் பிரிட்சார்ட்.

ரெபெக்காளுக்கு எல்லேயேசர் கொடுத்த நகைகளின் எடையைப் பாருங்கள். அரைச் சேக்கலுள்ள பொற்காதணி, பத்துச் சேக்கலுள்ள பொற்கடகம் (கையணி) ஒரு சேக்கல் என்பது 11.4 கிராம் காதணி அரைச் சேக்கல் $11.4 \times \frac{1}{2} = 5.7$ கிராம் கைக்கடகம் $11.4 \times 10 = 114$ கிராம். அதாவது 11.25 பவுன். (ஏய்ப்பா! இவ்வளவு கனமான நகைகளை செய்து போட்டால் கணவனை ஏன் மனைவி 'ஆண்டவனே' என்று அழைக்கமாட்டாள் 1பேதுரு 3 : 6 என்கிறார் ஒரு இல்லத்தரசி)

ஆபிரகாம் வாழ்ந்த காலத்தைச் சேர்ந்தவை என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்ட நகைகள் வேதம் சொல்லும் அதே எடையைக் கொண்டிருப்பதால் வேத வசனம் உண்மையென்று அகழ்வாராய்வு

சாட்சி சொல்லுகிறதல்லவா?

ஆபிரகாம் வாழ்ந்த காலத்தில் இங்கு வசித்த ஏத்தியர்கள் தங்கள் தலைச்சன் மகன்களை நரபலி செலுத்தி, தங்கள் தெய்வத் திற்கு படைப்பது வழக்கம்.

இந்த நிகழ்ச்சிகளை அடிக்கடி கண்ட ஆபிரகாம் தனக்கு பிறக்கும் மகனையும் தான் புதிதாக பின்பற்றத் துவங்கியுள்ள 'யெகோவாவிற்கு' பலி தர வேண்டியிருக்குமோவென மனத்திற்குள் பயந்தார். எனவே தான் தேவனும் ஆபிரகாம் 'பயந்த காரியத் தையே செய்யச் சொல்லி அவரை சோதித்தார் என்கின்றனர் வேத நிபுணர்கள்.

1966ல் கேசேர் என்ற இடத்தில் பிரின்ஸ்டன் குழு அகழ் வாராய்ச்சி செய்த போது ஒரு பயங்கரமான பொருள் கிடைத்தது.

கரடு முரடான சுண்ணாம்புக் கல்லில் வெட்டியெடுக்கப் பட்ட இரும்பு ஆயுதம். இது அல்ல பயங்கரம். அந்த ஆயுதத்தில் சொருகிக் கிடந்த எட்டு வயது குழந்தையின் எலும்புக் கூடுதான் பயங்கரம்!

குழந்தையை கொன்ற பின் இதில் குத்தி வைப்பார்களா, அல்லது உயிருடன் குத்தி வைத்து கொல்வார்களா தெரியவில்லை. எப்படியோ, நரபலியின் பயங்கர சின்னம் கையில் கிடைத்துள்ளது.

மக்பேலா கல்லறை இஸ்லாமியர்களின் கையிலிருப்பதால் ஆராய முடியவில்லை. ஆயினும் நகரின் புற இடங்களில் ப்ரோட் டோன் மேக்னடோ மீட்டர் கொண்டு ஆராய்ந்த போது (proton Magnetometre) பல குகைகளில் உடல்கள் புதைக்கப்பட்டுள்ளது தெரியவந்துள்ளது.

ஆபிரகாமின் காலத்தில் வாழ்ந்த ஏத்தியர்கள் இறந்தவர் களை புதைக்க இரண்டு வழிகளை கையாண்டார்கள். ஒன்று குகையில் புதைத்து மூடுவது. இரண்டாவது, நகர புறம்பில் பெரிய சுவர்கட்டி, ஆள் மரித்தவுடன் சுவரை கொஞ்சமாய் தோண்டி மரித்தவனை சுவரில் பதித்து மேலே பூசி விடுவது, சுவரில் பதிப்பது வசதி குறைந்தவர்களுக்கான முறை. பணம் பெருத்தவர்கள் குகையில்தான் புதைக்கப்படுவார்களாம்.

செல்வச் சீமானாயிருந்த ஆபிரகாம் (ஆதி 13 : 2) தனக்கும் தன் சந்ததிக்கும் கல்லறைக்காக குகையை விலைக்கு வாங்கியது

இதனால் தான் (ஆதி 23 : 9) ஏத்தியர் காலத்திய இந்த வழக்கம் வேதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போலவே அகழ்வாராய்விலும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆபிரகாமின் வரலாற்றைப் பலர் நம்புவதில்லை. அது மோசே எழுதி வைத்த கதை தானே என்று என்னிடமே பலர் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்...

இவ்வளவெல்லாம் நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு விஞ்ஞானப் பூர்வமாக நிரூபித்திருக்க, அதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளாமல் ஆபிரகாமை கதை என்கிறீர்களே என்று இவர்களைப் பார்த்து சிரிக்க ஒரு பெரிய நிபுணர் குழுவே இருக்கிறது.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

GIBEON
WHERE THE SUN STOOD STILL
-Dr.JAMES B.PITCHARD
AMERICAN
EXPEDITION OF HEBRON
- Dr.GERALD.A.LAURE
HEBRON
-Dr.PHILIP C.HAMMOND
THE EXCAVATION OF
THE BIBLICAL HEBRON
- PRINCETON SEMINARY

BRITISH MUSEUM
THE EXCAVATION OF
DEPHIL CHAMOND
HERON
DECEMBER 1898
EXHIBITION OF HERON
JANUARY 1899
OF JAMES RICHARD
WHERE THE SUN STOOD STILL
GIBSON
GIBSON THE GREAT GIBSON

மம்ரே

இங்கே மம்ரேயைப் பற்றி சாட்சி சொல்லியே தீருவோம் என்று ஆழங்கள் ஒரே பிடிவாதம் சார்!

மற்றபடி எரிகோவைப் போல பெயர் சொன்ன மாத்திரத் திலேயே “தெரியுமே!” என்று சொல்லி விடக் கூடிய அளவிற்கு அவ்வளவு பரிச்சயமான இடமல்ல மம்ரே.

ஒரு வேளை வேதத்தை கோடு போட்டு படிக்கிற வேத பிரியர்களுக்கு வேண்டுமானால் சட்டென்று மம்ரே ஞாபகத்திற்கு வரலாம். ஆனால் நம்மைப் போல (என்னையும் சேர்த்து) சாமானியர்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டு நினைவுக்கு வரலாம். சிலருக்கு ஞாபகத்திற்கு பதிலாக அசட்டுச் சிரிப்பும் வரலாம்.

காரணம், வேதாகமத்தில் வெகு சொற்ப வசனங்களே மம்ரேயைப் பற்றி வருகிறது. ஆபிரகாம் இங்கு தான் குடியிருந்தார் என்பது தவிர வேறெந்த சரித்திரப் புகழ்ச்சியும் இதற்கு கிடையாது.

வேதத்தில் வெகு குறைவாகவே மம்ரே பற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருந்தாலும், அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களுக்கு என்று நிறைய

விஷயங்களைத் தந்த வகையில் இந்த ஊருக்கு ஒரு சிறப்பான இடம் உண்டு.

வேதாகமம் இரண்டு மம்ரேக்களைப் பற்றி நமக்கு சொல்லுகிறது.

முதலாவது, ஆபிரகாம் குடியேறிய பூமி. இங்கு ஆபிரகாம் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி தேவனைத் தொழுது கொண்டார் எனவும், இங்கு தான் கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்கு தரிசனமானார் எனவும் வேதம் குறிப்பிடுகிறது. (ஆதி 13: 18, 18 : 1) இதற்கு பூகோள விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமானால், இது எபிரோனுக்கு வடக்கே சரியாக 3.2 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். மைல்கணக்கில் சொல்வதானால் 2 மைல்.

இரண்டாவது மம்ரேக்கு பூகோளம் சொல்ல முடியாது. காரணம் இந்த மம்ரே ஊர் அல்ல; ஆள்!

சோதோம், கொமோராவின் இராஜா திதியில், சிநெயர் ராஜா அம்பராப்பேல்... அட, பொறுங்க சார்! சுருக்கமாகவே சொல்கிறேன்.

சோதோமில் குடியிருந்த லோத், ஏலாமின் கூட்டணி இராஜாக்களால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டுப் போன போது, அவர்கள் கையிலிருந்து மீட்க ஆபிரகாமுடன் துணை போன எமோரிய பிரதானி தான் மம்ரே. (ஆதி 14 : 13, 34)

சம்மாவாச்சம் ஒரு தகவலுக்குத் தான் சொன்னேன் ஒழிய, நாம் பார்க்கப் போவது முதலாவது மம்ரேயைப் பற்றித் தான். தோண்டிப் பார்க்க முடியாது என்பதால் இரண்டாவது மம்ரே வேண்டாம்.

தன் தேசத்தை விட்டு புறப்பட்டு வந்த ஆபிரகாம் குடியேறியது மம்ரே என்பதை ஏற்கனவே சொன்னேன். இந்த இடம் மம்ரே என்று அழைக்கப்படுவதற்கு முன்பு ராமோத் - ஏல் - காலில் என்று கஷ்டமான உச்சரிப்புடன் அழைக்கப்பட்டது.

மம்ரேயில் பெரிய மரங்களின் அருகில் ஆபிரகாம் கர்த்தருக்கு பலிபீடம் கட்டியதாக வேதம் குறிப்பிடுகின்றது. ஆதி 13 : 18ல் காணப்படும் இந்தச் சம்பவம் **New King James Version** என்ற ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வேதத்தில் தான் சற்று விளக்கமாக **"By the terebinth trees of Mamre"** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

New International Version பைபிளிலும் 'Near the great trees of Marme' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் வேதாகமத்தில் மரம் பற்றிய வார்த்தை இல்லை. சோதோமுடன் ஒப்பிடும் போது சற்று வளம் குறைந்த பூமியே யாயினும் மம்ரேயில் மரங்களுக்கு மட்டும் பஞ்சமில்லை. இந்த மம்ரேயில் ஒரு நெடிதுயர்ந்த மரம் இன்றும் இருக்கிறது.

சில்வர் ஒக் வகையைச் சேர்ந்த இந்த மரத்தின் கீழ்தான் ஆபிரகாமின் பலிபீடம் இருந்திருக்க வேண்டுமென்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

காரணம், இங்குள்ளவற்றில் மிகவும் உயரமானது இந்த மரம்தான்.

ஒக் வகை மரங்கள் பற்றி கொஞ்சம் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். இவ்வகை மரங்கள் வானளாவிய வளர்ச்சி படைத்தவை. நாம் தொந்தரவு செய்யாத வரையில் நீண்டநாள் வாழக் கூடியவை. நீண்ட நாள் என்றால் ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள்!

மம்ரேயில் காணப்படும் இந்த நெடிதுயர்ந்த மரத்தை உள்ளடக்கி பெரிய ஆலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. 214அடி நீளமும் 160 அடி அகலமும் கொண்ட இந்த ஆலயம் கான்ஸ்டைன் மன்னர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது.

ஒருமுறை ரோம ராஜா கான்ஸ்டன்டைனுடைய மாமியார் யூட்ரோபியா இவ்விடத்தைப் பார்வையிட்ட போது இந்தப் பெரிய மரத்தின் கீழ் ஒரு மேடையும் அதில் நிறைய புறஜாதி தெய்வ வழிபாட்டு விக்किரங்களும் நிறைந்திருக்கக் கண்டார். ஆபிரகாம் ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு கட்டிய பலிபீடம் அந்நியர்களின் பலி மேடையானதை யூட்ரோபியா விரும்பவில்லை.

உடனே தன் மருமகன் கான்ஸ்டன்டைனுக்கு (ரோம ராஜா) ஒரு கடிதம் எழுதி, மரத்தைச் சுற்றிலும் ஆலயம் ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்.

மாமியார் சொல்லுக்கு மறுப்பேது?

உடனே ரோமப் பேரரசரான கான்ஸ்டன்டைன் அந்த மரத்தைச் சேதப்படுத்தாமல் உள்ளடக்கி ஒரு பேராலயத்தையே கட்டி விட்டார்.

முன்றாவது நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட இந்த ஆலயத்தின் தென்மேற்கு கோடியில் ஆபிரகாம் காலத்தியது என்று கருதப்படும் பெரிய கிணறும் உள்ளது.

மம்ரேயில் ஆபிரகாம் வாழ்ந்தது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இந்த மரத்தின் கீழ்தான் தேவனைத் தொழுது கொண்டாரா? இந்த சந்தேகம் பல காலமாக இருந்து வந்தது.

இந்த இடத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி துவங்கியது 1920ஆம் ஆண்டில் தான். ஹார்வர்டு பல்கலைக் கழகத்திற்காக இப்பகுதியை ஆராய்ந்தவர் மடேர்! (உண்மையான பெயரே அதுதானாம் A.E. மடேர். தலையிலடித்த மாதிரியில்லை?)

அவர் இந்த மரத்தையும், சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் சுமார் ஏழாண்டுகள் ஆராய்ந்தார்

மரத்தை கார்பன் டேட்டிங், மற்றும் பேவ்மண்ட் டேட்டிங் முறைகளில் ஆராய்ந்த போது அது கி.மு.2104ஐச் சேர்ந்ததென்று கண்டுபிடித்தார்.

ஆபிரகாமின் காலம் என்ன தெரியுமா?

கி.மு. 1996லிருந்து கி.மு. 1822 வரை.

கி.மு. ஆண்டுகள் இறங்கு முகமாகக் கணக்கிடப்பட வேண்டுமென்பது தான் உங்களுக்குத் தெரியுமே!

அப்படித் கணக்கிட்டால் இந்த மரம் ஆபிரகாம் பிறப்பதற்கு எட்டு வருடம் முன்பிருந்தே இருக்கிறது. ஆபிரகாம் மம்ரேக்கு குடி வந்தபோது அவருக்கு வயது 75. எனவே, இந்த மரத்தின் கீழே பலிபீடம் கட்டிய போது மரத்திற்கு வயது 83 சரிதானே?

இந்த வானளாவிய மரம் பற்றி 4ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பயணிகளின் குறிப்புகளிலும் காணப்படுகிறது.

சரித்திர ஆசிரியராகிய யோசபஸின் குறிப்பில் மிகப் பெரிய மரம் எபிரோனிலிருந்து 6 பர்லாங் தொலைவில் இருந்தது என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. (Josaphus 4 : 9,7 Jos Antiq 1 :10)

இன்று நீங்கள் மம்ரேக்கு போனால் எபிரோனுக்கு வடமேற்கில் நிற்கும் மற்றொரு பெரிய மரத்தைக் காட்டி “அதோ ஆபிரகாம் வளர்த்த மரம். ஆபிரகாம் கட்டிய பலிபீடம் அங்குதானிருந்தது” என்று ‘கைடு’கள் கதையளப்பார்கள்.

நம்பிவிடக்கூடாது. எல்லாம் பொய்.

இஸ்ரவேலில் பயணம் மேற்கொண்ட பலர் இந்த மரத்தின் கீழே நின்று மெய்சிலிர்க்க ஆராதனை செய்து விட்டு திரும்பியும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் உண்மையில் இந்த மரம் ஆபிரகாம் காலத்திய தல்ல. அது **Home Oak** வகையைச் சேர்ந்த மரம். பாலஸ்தீனாவைச் சேர்ந்த வகை அல்ல. மரமெல்லாம் சரிதான். பூமியை அகழ்ந்து பார்க்கவில்லையா என்றெண்ணுவீர்கள். ஏன் இல்லாமல்?

1965ல் ஜி ஆம்ஸ்ட்ராங் என்பவர் மேற்கொண்ட பல அகழ் வாராய்ச்சிக் குறிப்புகள் பூமிக்கடியில் மேற்கொள்ளப்பட்டவை தான்.

பூமியை சற்றே இவர் அகழ்ந்து பார்த்தபோது கல்லிலும் இரும்பிலும் செய்த நிறைய ஆயுதங்களைக் கண்டெடுத்துள்ளார். இவை எல்லாம் சிலுவைப் போரில் உபயோகித்த ஆயுதங்கள்.

ஒரு ஆப்பிளை எடுக்கும் போது உங்களை கை எப்படி இருக்குமோ அதே அமைப்பில் ஐந்து உலோக விரல் பதித்த ஈட்டிகள் அக்காலப் பழக்கத்திலிருந்திருக்கின்றன. மேலும் பட்டையான வாள்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆபிரகாம் காலம் ரொம்பப் பழக. இராணுவ யுத்தமெல்லாம் சரிவர முறைப்படுத்தாத காலம். அந்நாட்களில் ஊர்த் தலைவர்கள் தான் இராஜா என்று சொல்லப்பட்டார்கள்.

ஆயினும் அக்காலத்திலும் யுத்தத்திற்கு போவதற்கென்று தோலினாலும், தோல் வாரினாலும் ஆன உடைகளை வைத்திருந்தார்கள்.

ஆனால் வேதம் சொல்லுகிறது; தன் வீட்டிலே பிறந்த கை படிந்தவர்களாகிய 318 ஆட்களுக்கும் (ஆபிரகாம்) ஆயுதம் தரிப்பித்து... (ஆதி 14 : 14) என்று.

சண்டைக்கு போவதற்கென்று ஆபிரகாம் ஆயுத உடைகளை வைத்திருந்தார் என்பதை வேதம் ஏற்கனவே காட்டி விட்டதல்லவா?

கிடைத்த ஆயுதங்களில் இன்னும் சில உழவிற்கு பயன் படுத்தக் கூடியவை. தலையைச் சொறியும் போது கை எப்படி இருக்குமோ அதே ஷேப்பில் இரும்பாலான கலப்பைகள் கிடைத்

துள்ளன. அக்கால மக்களின் பிரதானத் தொழில் விவசாயமும், ஆடு மேய்ப்பதும் தான். ஈசாக்கு விவசாயத்தில் பேர் பெற்று விளங்கியதை நினைவிற் கொள்க.

இதுதவிர, ஆபிரகாம் காலத்தியது என்று டெர்ரோ மேக்னடிக் டேட்டிங் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்ட மற்றொரு ஆயுதம் சற்று வித்தியாசமானது. ஆச்சரியமானது. அது அரையடி நீளமான ஒரு கல். தட்டையான இக்கல்லின் மேல்பரப்பு வழுவுழுப் பாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து இஞ்ச் அகலமுள்ள அதன் மேற் பரப்பில் ஒரு கோடு மாதிரி நெடுக்காக செதுக்கியெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதோடு இணைந்து பள்ளத்தில் பொருந்துகிற மாதிரி ஒரு கத்தி இணைக்கப்பட்ட மற்றொரு கல்தட்டை. இந்தக் கருவியை எதற்குப் பயன்படுத்தினார்கள் என்று பல காலம் மண்டையைக் குடைந்து கொண்டார்கள்.

1968ல் கிடைத்த ஒரு மரச் சிற்பத்தில் இதற்கு விளக்கம் கிடைத்தது. சிற்ப ஒவியம் ஒரு பையனுக்கு விருத்தசேதனம் செய்வதைக் காட்டியது. விருத்தசேதனம் செய்விப்பவரின் கையில் இதே ஆயுதம்.

விருத்தசேதனம் செய்விக்கும் முறை ஆபிரகாம் தேவனோடு பேசி உடன்படிக்கை பண்ணிய பின்புதான் அறிமுக மாயிற்று.

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு சொன்னபடியே பதின்மூன்று வயதான இஸ்ரவேலும், தொண்ணூற்றொன்பது வயதான ஆபிரகாமும் ஒரே நாளில் விருத்தசேதனம் பண்ணப்பட்டார்கள். ஆபிரகாமின் வீட்டு மனுஷராகிய திரளான ஆட்களும் விருத்த சேதனம் பண்ணப்பட்டார்கள். (ஆதி 17 : 23-27)

இவர்களுடைய இக்காரியத்தைக் கேள்விப்பட்ட மற்ற இனத்தில் சிலரும் கூட விருத்தசேதனம் செய்யும் பழக்கத்தைக் கைக் கொண்டிருந்தார்களாம்.

இப்பழக்கம் மம்ரே பகுதியில் வெகுவாக பரவியிருந்த தினால் தான் இதற்கென்று கூர்மையான ஆயுதம் கல்லில் செய்யப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

விருத்தசேதனத்திற்கென்று கல் ஆயுதம் பரவலாக பயன்படுத்தப்பட்டதினால் தான் அவசரமாக விருத்தசேதனம்

பண்ணப்பட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் சிப்போராள் கருக்கான கல்லைப் பயன்படுத்தினாள். (யாத் 4 : 25)

ஆபிரகாம் காலத்திய வெள்ளி நாணய முறைபற்றி ஏற்கனவே “ஊர்” கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அதேபோல வியாபார வெள்ளியும், பாத்திரம் செய்யும் வெள்ளியும் இங்கே நிறைய அகப்பட்டுள்ளன.

மண்ணுக்கு கீழே மட்டுமல்ல. மண்ணுக்கு மேலே உள்ள மரம் கூட ஆபிரகாமின் காலம் பற்றி சாட்சியிடுவது எத்தனை ஆச்சரியமான விஷயம்.

மம்ரேக்கு போனால் கண்டிப்பாக ஆபிரகாமின் மரத்தைப் பார்த்து விட்டு வாருங்கள்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

MAMBRIE

- *Dr.A.E.MADER*

**IMPERIAL CHURCH OF
THE HOLY LAND**

-*Dr.G.ARMSTRONG*

GIBEON

WHERE THE SUN STOOD STILL

- *Dr.JAMES P.PITCHARD*

**ARCHAEOLOGICAL NEWS
FROM JORDAN**

- *ISRAEL NEWS BULLETIN*

THE BIBLE SOCIETY OF AMERICA

MEMBER
OF THE
IMPERIAL CHURCH OF
THE HOLY LAND
DEPARTMENT
OF THE
WHERE THE SON OF GOD STOOD
DURING HIS EPOCHICAL
ARCHAEOLOGICAL VISIT
FROM JORDAN
- ISRAEL AND BULGARIA

சமாரியா

சமாரியா!

வேதத்தில் அடிக்கடி வாசித்து நமக்கு நன்கு பரிச்சயமான நகரம் தான். ஆயினும் இப்போது கொஞ்சம் அகழ்வாராய்ச்சிக் கண் கொண்டு இந்த ஊரைப் பார்க்கப் போகிறோம்.

சமாரியாவைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளப் போகும் நாம், யாராவது மேப்பைக் கையில் தந்து சமாரியாவைக் குறிக்கவும் என்று கறாராகக் கேட்டால் தலையைச் சொறியக் கூடாது பாருங்கள். எனவே சமாரியாவின் இருப்பிடம் பற்றி சற்றே பார்த்து விட்டு பின்னர் மண்ணைக் கிளறலாம்.

சமாரியா ஒரு மலை வாசஸ்தலம். அதற்காக ஊட்டி, கொடைக்கானல், மாதிரி கற்பனை பண்ணிக் கொண்டு தலையில் முண்டாசு கட்டிக் கொண்டு, ஸ்வெட்டர் சகிதம் போய் இறங்கி விடக்கூடாது. இது மலை நகரமாயினும் உயரம் ரொம்பக் குறைவு. வெறும் 91 மீட்டர் ஏறத்தாழ 300 அடி (தரையிலிருந்து)

சமாரியா எருசலேமிற்கு வடக்கே கிட்டத்தட்ட 60 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.

எஸ்டிரலோனுக்கு வடக்கிலும், சீகேம் சமவெளியின் தென் கிழக்கிலும், சாரோனிற்கு மேற்கிலும் குறிவைத்து புள்ளி வைத்தீர் களையானால் அதுதான் சமாரியா.

இந்த சமாரியா ஒரு முக்கியமான நகரம். காரணம், இஸ்ரவேலின் முக்கியமான வணிகப் பாதையில் சமாரியா அமைந்துள்ளது. இதனால் இது செல்வம் செழிக்கும் ஒரு நகரமாயிருந்தது. அதே சமயம் அதன் செழிப்பே அதற்கு கண்ணியுமாயிற்று. எதிரிகள் அடிக்கடி குறிவைத்து படையெடுத்தது சமாரியாவைத் தான்.

சமாரியா பற்றி கொஞ்சம் வரலாறும் சொல்ல வேண்டுமல்லவா?

இஸ்ரவேல் தேசம் சாலொமோனுக்கு பிறகு இரண்டாப் பிரிந்தது நாம் அறிந்ததே. இஸ்ரவேல் வட தேசம் என்றும், யூதா தென்தேசமென்றும் அழைக்கப்பட்டது. இந்த தேசங்களுக்குள் இஸ்ரவேலுக்கு தலைநகரமாக இருந்ததுதான் சமாரியா .

சமாரியாவை தலைநகரத்திற்கு என்று தேர்ந்தெடுத்தவர் ஓம்ரி என்ற ராஜா. சிலர் உம்ரி என்று உச்சரிப்பதுண்டு.

சீரியர்கள் இரண்டுமுறை இதை முற்றுகையிட்டனர். ஆனால் அதை பிடிக்கவில்லை. (II இராஜா 6,7 அதிகாரங்கள்) பின்னர் கி.மு. 720 பிற்பகுதியில் அசீரியர் ஒருமுறை சமாரியாவை மூன்று வருஷம் முற்றுகையிட்டனர். பிற்பாடு சார்கோன் சமாரியாவைப் பிடித்து இஸ்ரவேலரை சிறையாக்கி அசீரியாவுக்கு கொண்டு போய் விட்டு, அசீரியர்களை சமாரியாவில் குடியேற்றினான். (II இராஜா 17: 5,17: 24)

சமாரியாவில் ஆராய்ச்சிகள் துவங்கப்பட்டது 1908ல் தான். ஹார்வர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பில் இங்கு அகழ்வாராய்வை மேற்கொண்டவர்கள் D.G. லியான்ஸ், C.A. ரெய்ஸ்னர், C.S. பிஷர். என்னும் ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

இவர்களுடைய ஆராய்ச்சியில் முதலில் குறி வைத்தது, ஆகாபின் அரண்மனையைத் தான். இதை தந்த அரண்மனை என்று வேதம் கூறுகிறது. (இராஜா 22 : 39)

இந்த அரண்மனையின் அளவு 27க்கு 24மீட்டர் என்ற கணக்கிலுள்ளது. அதாவது 89க்கு 79 அடி.

இது இரண்டு மாடி அமைப்பும் உடையது. மேல் மாடி உப்பரிகையில் கைப்பிடிச் சுவருக்குப் பதிலாக இரும்புக் கிராதிகளைக் கொண்டு வேலைப்பாடு செய்து வைத்துள்ளனர். அழகுடன் அமைக்கப்பட்ட இந்த கம்பி வேலைப்பாடுகளில் உள்ள டிசைன்கள் சில இடங்களில் நெருக்கமாயும், சில இடங்களில் 'ஆர்ச்' அமைப்பில் சற்று விசாலமாயும் உள்ளது.

எனவேதான் அகசியா இந்தக் கிராதி (Grill) களின் வழியாக இடறிவிழ முடிந்தது. II இராஜா 1 : 2ல் இந்த சம்பவம் சொல்லப் பட்டிருப்பதை பாருங்கள்.

அரண்மனையின் உள்புறம் புகுந்த அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களுக்கு பெரிய வியப்பு காத்திருந்தது. சுவரெல்லாம் தந்தத்தில் வேலைப்பாடு செய்து பதிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஆகாபிற்கு தந்தத்தின்மேல் அப்படி ஒரு மோகம் ஏனென்று தெரியவில்லை. நிறைய தட்டுமுட்டு சாமான்களெல்லாம் தந்தத்தாலேயே செய்து அடுக்கி விட்டார். கைகழுவும் பேசின் கூட தந்தமாம். சமாரியாவில் பெரும்பாலும் பல்லில்லாத பொக்கைவாய் யானைகள் தான் திரிந்திருக்க வேண்டும். பாவம்.

சமாரியாவில் கிடைத்த இந்த பொருட்களெல்லாம் இன்று பிரிட்டிஷ் தொல்பொருள் கண்காட்சியகத்தில் இருக்கிறது.

சமாரியாவின் கிழக்கு பகுதியில் ஆராய்ந்த போது ஒரு கோவில் கிடைத்துள்ளது. அது ஆகாப் ராஜா கட்டிய பாகால் மெல்கார்டின் கோவில். கோவிலின் வெளியே ஆறு பலிபீடங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பலிபீடத்திலும் மூன்று ஆசாரியர்கள் நின்று பலியிட வசதியுள்ளது. பலிபீடத்தின் நடுவில் மூன்றடிக்கு மூன்றடி அளவுள்ள சதுர குழிகள் உள்ளன. இந்த சதுர குழிப் பகுதியில் பலியிடும் காலங்களில் நெருப்பு எரியுமாம். பலியிடப்பட்ட மாம்சத்தை சந்து சந்தாக துண்டித்து இந்த நெருப்பில் போடுவது வழக்கம்.

பலியிடுவது எதை?

வழக்கம் போல நரபலி தான். நரபலியின் இலக்கு தலைச்சன் குழந்தைகள்தான். அதிலும் ஆண் குழந்தைகளை மட்டுமே நரபலியிட அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அப்பப்பா... அந்தக் காலத்தில் தலைச்சன் ஆண்பிள்ளையாய் பிறக்கிற மாதிரி

‘ரிஸ்க்’ வேறெதுவும் இல்லை போலிருக்கிறது! (நான் வீட்டில் 2 வது பையன்)

பலிபீடத்திலும் ஒரு ஒழுங்கு உண்டு. முதல் மூன்று நரபலிக்கு. மற்றவை காளை, பன்றி போன்றவற்றிக்கு.

பலிமுறை பற்றி சொன்னால் உத்திரவாதமாக தூக்கத்தில் உளறுவீர்கள் வேண்டாம்.

கோயிலுக்கு அருகேயுள்ள பெரிய பள்ளத்தாக்கில் நிறைய எலும்புகளைக் குவியலாகக் கண்டுள்ளனர். எல்லாம் ஆறிலிருந்து எட்டு வயது வரையுள்ள குழந்தைகளின் எலும்புகள்.

கோயிலின் ஓரத்து மதிலையொட்டி சுற்றிலுமாக 50 சிறிய வீடுகள் உள்ளன. இவைகள் வேறொன்றுமில்லை. பாகால் தீர்க்க தரிசிகளின் குவார்ட்ஸ்.

தேசத்தில் ஆகாபின் காலத்திய பாகாலின் கோயில்களாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை ஒன்பது.

இப்போது வசனத்தில் ஒரு ஆச்சரியம் காட்டவா?

ஒரு கோயிலைச் சுற்றி ஐம்பது பாகால் தீர்க்கர் வீடுகள். ஒன்பது கோயிலுக்கு $9 \times 50 = 450$

1 இராஜா 18 : 19ஐ பாருங்கள்.

“கர்மேல் பர்வதத்திலே இஸ்ரவேல் அனைத்தையும், பாகால் தீர்க்கதரிசிகள் நானூற்றைம்பது பேரையும்.....” என்கிறது வேதம்.

என்ன, கணக்கு சரிதானே?

இது தவிர சமாரியாவிற்கு வெளியே கிழக்கில் 200 மீட்டர் தொலைவில் கற்களால் படிகள் பொருத்திய குளம் ஒன்று உள்ளது. இந்தக் குளம் குளிப்பதற்காக கட்டப்பட்ட ஒன்று. வலதுபுறம் கீழிறங்கி பூமி மட்டத்திற்கு 15 அடியில் உடைமாற்ற அறைகள் மூன்று உண்டு. குளத்துடன் இணைந்து மற்றொரு உபகுளம் உண்டு. இதன் ஒரு புறத்தில் கற்கள் படியாயிராமல் சறுக்கலாய் செல்கின்றது. இது குதிரைகளையும் இராணுவ தளவாடங்களையும், இரதங்களையும் கழுவும் குளமாம்.

இதையொட்டியுள்ள சிறு மைதானம் தான் அரசாங்க கொலைக்களம். இங்கே கழுத்தை சீவ, கல்லெறிந்து கொல்ல,

இரதம் ஏற்றிக் கொல்ல என்று தனித்தனி வசதிகள் உண்டு.

சமாரியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டு (1868லேயே கிடைத்து விட்டது) ஒம்ரியின் ஆட்சி பற்றி சொல்கையில் சாதாரண குற்றவாளிகளுக்கு கழுத்தை சீவும் தண்டனையும், தெய்வகாரியங் கள் பற்றிய குற்றவாளிகளுக்கு கல்லெறியும் தண்டனையும், இராணுவ மற்றும் ராஜ குற்றவாளிகளுக்கு இரதம் ஏற்றி (கழுத்தில்) கொல்லும் தண்டனையும் வழக்கப்பட்டதாம்.

கல்லெறி தண்டனையிலும் பலவிதம் உண்டாம். மிதமான குற்றங்களுக்கு, குற்றவாளியை நிற்க வைத்து ஐம்பது கற்களை மட்டும் வீசி எறிவார்களாம். பயல் அல்பாயுசாயில்லாவிட்டால் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். இன்னும் கொஞ்சம் கனமான குற்றத்திற்கு குற்றவாளியைப் படுக்க வைத்து நாலே நாலு கல்லைப் பொறுக்கி முழங்காலில் மட்டும் போடுவது. சுலபமாயிருக்கிறதே என்கிறீர்களா? இந்தக் கல் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ஆட்டுரலும் குளவியும் செய்து விடலாம். அந்தளவு பெரிசு (முழங்கால் ஜெபம் பண்ண சோம்பல்படுகிறவர்களுக்கு இந்த தண்டனையை சிபாரிசு செய்யலாமே என்கிறார் ஒரு முரட்டு விசுவாசி)

முன்றாவது கொஞ்சம் கடின ரக தண்டனை. குற்ற வாளியை நிற்க வைத்து முன்னூறு கல் வீசப்படும். குற்றவாளி உயிருக்கு மன்றாடி தரையில் ஊர்கையில் காலில் போடும் கல்லை தலையில் போட்டு கொல்வார்கள்.

நாபோத்திற்கு வழங்கப்பட்டது இந்த வகை தண்டனை தான்.

I இராஜா 21 : 13ல் சாகும்படி கல்லெறிந்து என்ற பதத்தை கவனியுங்கள். அப்படியானால் “காயப்படும்படி கல்லெறியும்” தண்டனையும் இருந்ததென்று தானே பொருள். 1868ல் கிடைத்த கல்வெட்டும், வேதமும் பொருந்துகிறதா?

சரி. தெய்வ குற்றங்களுக்கு கல்லெறியும் தண்டனை என்று கல்வெட்டில் கண்டோம். நாபோத்தை கல்லெறிய சுமத்தப்பட்ட குற்றத்தைப் பாருங்கள்.

‘நாபோத் தேவனையும், இராஜாவையும் தூஷித்தான் என்று சாட்சி சொன்னார்கள். (I இராஜா 21 : 13) இதுவும் பொருந் துகிறது!

மற்றொன்று கவனீத்தீர்களா?

இந்த கொலைக் களத்திலேயே தான் இரதங்களை கழுவும் குளமும் இருந்தது.

இதிலென்ன விசேஷம் என்பீர்கள். நாபோத் கல்லெறியுண்டு கொலையுண்டது இந்தக் கொலைக்களத்தில் தான்.

‘நாபோத்தின் இரத்தத்தை நக்கின ஸ்தலத்தில் உன்னுடைய இரத்தத்தையும் நாய்கள் நக்கும்’. I இராஜா 2 : 19 என்று ஆகாபுக்கு சொல்லப்பட்டது.

போர்க்களத்தில் ஆகாப் இறந்து விட, இரத்தம் தோய்ந்த ஆகாபின் இரத்தத்தை இந்த குளத்திலே கழுவும் போது நாய்கள் அவன் இரத்தத்தை நக்கிற்று. I இராஜா 22 : 38

கொலைக்களமும், குளமும் ஒரே இடத்தில் இருந்ததாக வேதம் சொல்வதை அகழ்வாராய்வு இன்று நிரூபித்துள்ளது.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**HARWARD
EXCAVATIONS AT SAMARIA**

- Dr.G.A.REISNER

**EARLY IVORIES
FROM SAMARIA**

- Dr.G.H.CRAWFOOT

**THE OBJECTS
FROM SAMARIA**

-Dr.K.M.KENYON

**SAMARIA, THECAPITAL OF
THE KINGDOM OF ISRAEL**

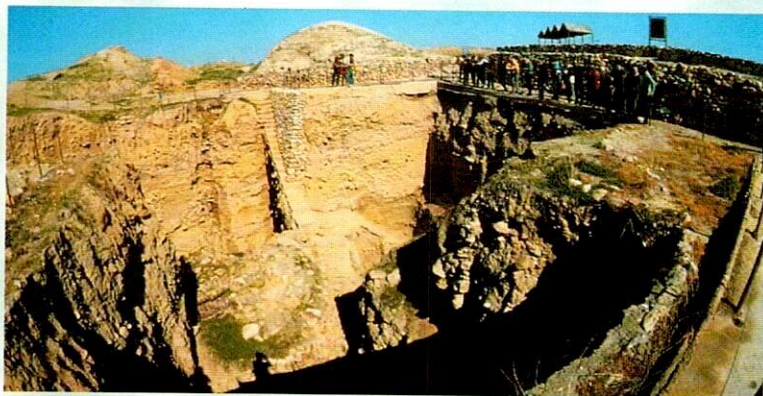
- Dr.A.PARROT

ஆழங்கள் செல்லும் கரடிகள்

கொரிந்து பட்டணம்

கொரிந்து பட்டணத்திலிருந்த மிகப்பிரமாண்டமான அப்போலோ கோயிலின் இடிபாடுகளில் மிஞ்சியிருக்கும் கல்தூண்கள். கொரிந்து ஒரு கிரேக்கப்பட்டணம். ரோமருடைய அகாயா நாட்டுக்குச் சொந்தமானது. பவுல் ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லா என்பவர்களின் வீட்டில் தங்கி ஊழியம் செய்து வந்தது இந்த கொரிந்து பட்டணத்தில்தான்.

எரிகோவின் இடிபாடுகள்

எரிகோ கி.மு. 9000 ம் ஆண்டிலிருந்து மனிதர்கள் வசித்துவந்த பெரிய பட்டணங்களில் ஒன்று. இது பேரிச்சை மரங்களின் நகரம் என்றழைக்கப்பட்டது. இந்த எரிகோவின் மதில்கள் மிகவும் பலமானவை, பிரம்மாண்டமானவை. இந்த மதில்கள்தான் யோசவாவும், இஸ்ரவேலரும் சுற்றிவந்தபோது விழுந்தது. எரிகோ நகரின் இடிபாடுகளின் படம்தான் இது.

எரிகோ

எரிகோவைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

தன் பிரசங்கத்தில் எரிகோவைப் பற்றி பிரசங்கித்திராத பிரசங்கியாரையும், பாடலில் எரிகோவை எழுதியிராத கிறிஸ்தவ கவிஞரையும் நிச்சயம் நீங்கள் பார்த்திருக்க முடியாது.

தன் வாழ்வின் தடைகளை எரிகோவிற்கு ஒப்பிட்டு ஜெபிக்கும் விசுவாசிகளின் எண்ணிக்கையும் ஏராளம்.

எரிகோவைப் பற்றி படித்து விசுவாசத்தில் புத்துணர்ச்சி கொண்டவர்களாய் பக்கத்து வீட்டை ஏழுமுறை சுற்றி வந்து ஏழாவது முறையில் தடாலடியாய் கீழே விழுந்த தீவிர விசுவாசிகளைக் கூடக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.

கிறிஸ்தவ வட்டாரத்தில் அவ்வளவு பரிச்சயமான ஊர் இந்த எரிகோ.

ஆனாலும் அதன் இருப்பிடம் எல்லோருக்கும் துல்லியமாய் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. எனவே, வழக்கம் போலவே எரிகோவின் புவியியல் பற்றி இரண்டொரு வரி சொல்லுகிறேன்.

சவக் கடலுக்கு வடக்கே சுமார் இருபது மைலுக்கு நாலைத் தங்குலம் தள்ளி யோர்தான் பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ளது எரிகோ.

எருசலேமிலிருந்து வடகிழக்கே சுமார் 30 கி.மீ., தொலைவில் எரிகோவிற்கு சுலபமாய் போய்விடலாம். எரிகோவிற்கும் எருசலேமிற்கும் இடையில் அந்த காலத்திலேயே நெடுஞ்சாலை இருந்திருக்கிறது. வாணிபத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட ரொம்பவும் சீரான சாலையாம் அது. என்ன, கொஞ்சம் திருடர் நடமாட்டம் மட்டும் அந்த சாலையில் அதிகம் போலிருக்கிறது.

எரிகோ கடல்மட்டத்திலிருந்து 800 அடி கீழே அமைந்துள்ள இடம்.

எரிகோ பற்றி தெரிந்து கொள்ள ஆர்வ மேலீட்டால் நேரடியாக அகழ்வாராய்ச்சியாளர்களிடம் போய்விடக் கூடாது நீங்கள்.

‘எரிகோவா? எந்த எரிகோ. எரிகோவில் மூன்று இருக்கே தம்பி!’ என்பார்கள்.

பண்டைய எரிகோ யோசுவா காலத்தியது. பின்பு கட்டப் பட்ட எரிகோ இராஜாக்கள் காலத்தைச் சேர்ந்தது. பெத்தேல் ஊரானாகிய ஈயேல் எரிகோவை எடுத்துக் கட்டத் துவங்கி, யோசுவாவின் சாபத்தின்படி (யோசு 6 : 26)தன் பிள்ளைகளான அபிராமையும், செகூப்பையும் சாகக் கொடுத்தான் (I இராஜா 16 : 34)

புதிய ஏற்பாட்டுக் கால எரிகோ மகா ஏரோதினால் கட்டப் பட்டது. இயேசு கிறிஸ்து பர்திமேயுவிற்கும், வேறு குருடருக்கும் பார்வையளித்ததும், சகேயுவை சந்தித்ததும் இங்கு தான். (மத் 20: 29, மாற் 10 : 46, லூக் 18 : 35, 19 : 1)

புராதன எரிகோ இருந்த இடத்திற்கு இப்போது பெயர் காம்- ஏல்-சுல்தான். பழைய பெயரே ‘பெட்டர்’ இல்லையா?

எரிகோவில் அகழ்வாராய்ச்சியானது நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே துவங்கிவிட்டது.

1867ல் சர். சார்லஸ் வாரன் என்பவர் எரிகோ பகுதியை குடைந்து சுமார் 9 மீட்டர் ஆழம்வரை இறங்கி சில ஆயுதத் துண்டுகளைக் கொண்டு வந்தார். நல்ல அகழ்வாராய்ச்சி வசதியில்லாத அக்காலத்தில் அதற்கும் மேல் ஆராய முடியவில்லை. வாரன் “இந்த

உலோக ஆயுதங்கள் தவிர எரிகோவில் வேறொன்றும் உருப்படியாய் கிடைக்கவில்லை!” என்று சலிப்புடன் முடிவிட்டார்.

ஆனால் 1907ல் நடைபெற்ற அகழ்வராய்ச்சி எரிகோ பற்றிய பல உண்மைகளை வெளி உலகிற்கு தந்தது. E. செல்லின். C. வாட்ஸிங்கர் என்ற ஆராய்ச்சியாளர்கள் இப்பகுதியை ஆராய்ந்த போது நகரைச் சுற்றியும் பெரிய சுவர் இருந்ததை கண்டுபிடித்தனர்.

இந்த சுவர் நகரைச் சுற்றிலும் இருந்ததை கண்டுபிடித்தனர். சுவருக்கு நடுவில் இருந்த நகரின் பரப்பு ஐந்தரை ஏக்கர் சதுர அளவாக இருந்ததாம்.

ஐந்தரை ஏக்கர் பரப்புள்ள நகரம் என்றால் அது ஒரு மிகப் பெரிய நகரமில்லையல்லவா? ஆகவே தான் இஸ்ரவேலர் ஒரே நாளில் ஏழுமுறை நகரைச் சுற்றி வர முடிந்திருக்கிறது.

சிலர், ஒரு பட்டணத்தை ஒரே நாளில் எப்படி ஏழுதரம் சுற்றி வர முடியும் என்று அதுவரை சந்தேகப்பட்டு வந்தார்கள். செல்லின் அளந்து சொன்ன பிறகு சந்தேகம் தீர்ந்து ‘அது தானே வேதம் தப்பாய் சொல்லாதே!’ என்றார்கள்.

வேதம் எரிகோவை பேரீச்சமரங்களின் பட்டணம் என்று குறிப்பிட்டாலும், ஈயம், பித்தளைப் பாத்திரங்களைப் பார்க்கும் போது நமக்கு பேரீச்சம் பழம் குறித்து உண்டாகிற அளவிற்கு ஞாபகம் எரிகோவைப் பற்றி நினைக்கும் போது உண்டாவதில்லை.

மாறாக, எரிகோவைப் பற்றி எண்ணும் போதெல்லாம் நமக்கு ஞாபகத்திற்கு வருவது சுவர். நெடிதுயர்ந்த காம்பவுண்டுச் சுவர்.

எனவே, சுவர் பற்றி எரிகோவில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்வைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாகப் பார்ப்பது நல்லது.

1930ல் எரிகோவை ரொம்பவும் சுவராஸ்யமாக ஆராய்ந்தவர் ஜான் கார்ஸ்டிராங். இவர் லிவர் பூல் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பாக எரிகோவை அகழ்ந்து ஆராய்ந்தார்.

இவருடைய பெரும் பகுதி கவனம் முழுவதும் எரிகோவின் சுவர்மேல் தான்.

சுவர்கள் சுட்ட செங்கற்களினால் கட்டப்பட்டிருந்ததை இவர்தான் கண்டுபிடித்துச் சொன்னார்.

எரிகோ இரட்டைச் சுவர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தது. வெளிப்புறமாக ஓடும் சுவரின் அகலம் 6 அடி. சுவற்றின் மேல் தாராளமாய் ஒரு ஆள் தலையணை வைத்து குறுக்காகப் படுக்கலாம். ஒற்றைச் செங்கல் கம்பவுண்ட் சுவர்களைப் பார்த்துப் பழகிய நமக்கு ஆறடி அகலத்தில் சுவர் என்பது பிரமாண்டம் தான்.

ஆனால் உட்புறத்துச் சுவர் பற்றி சொன்னால் அசந்து போவீர்கள். அகலம் 23 அடி! என்ன ஆச்சு, இரண்டு பஸ்கள் தாராளமாய் ஓவர் டேக் பண்ணலாம். டிராபிக் ஜாம் வராமல் சுவர் மேலேயே போக்குவரத்துப் பண்ணலாம். அவ்வளவு அகலம்.

இந்த இரண்டு சுவர்களுக்கும் இடையில் இடைவெளி 15 அடி. அதாவது வெளிப்புறச் சுவற்றிலிருந்து 44 அடி தள்ளித் தான் நகரம் துவங்குகிறது.

ஆறடி அகலமான சுவரும், 24 அடி அகலமான சுவரும் இஸ்ரவேலர்கள் சுற்றி வந்தபோது விழுந்தது என்றால் எத்தனை பெரிய அற்புதம்! நாமென்றால் சாதாரணமாக கொஞ்சம் உரத்துக் கை தட்டினாலே விழுந்து விடும் டப்பாச் சுவர்களை கண்டே கலங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எரிகோ பட்டணத்து சுவரை மேலும் ஆராய்ந்த போது Dr. கென்யான் கண்டறிந்தது இன்னும் விசேஷம்.

எரிகோ சுவரின் மேல் பகுதி தான் 23 அடி அகலம். அது கீழே வரவர அகன்று வருகிறது. கீழ்ப்புறம் நாற்பது அடி அகலம் என்கிறார். ரொம்பவும் பலமான சுவர்தான். இல்லையா?

இன்றைய நவீன வேதாகம ஆராய்ச்சியாளர் சிலர், ஆறு லட்சம் இஸ்ரவேலர்கள் சேர்ந்து ஒரே நேரம் குரலெழுப்பிய அதிர்ச்சியில் தான் எரிகோவின் சுவர் விழுந்ததென்று புத்தகம் எழுதியுள்ளது எவ்வளவு அபத்தம் பாருங்கள்.

ஆறுலட்சம் பேர் சப்தமிட்டால் விழுவதற்கு இதென்ன சோளத்தட்டைச் சுவரா?

இந்த சுவர்கள் விஸ்தாரமானவை. பலமானவை. மேலும் Dr. கென்யானின் குறிப்பு, விழுந்த எரிகோவின் சுவர் நகரத்தின் உள்புறமாக இடிந்து விழாமல் வெளிப்புறமாய் விழுந்துள்ளது என்று சொல்கிறது.

ஆறுலட்சம் பேர் சுவற்றைச் சுற்றி நின்று கத்தினதால் சுவர்

விழுந்ததாய் வைத்துக் கொண்டால் சுவர் உள்புறமாக அல்லவா விழுந்திருக்க வேண்டும்.

ஆக, சுவர் ஜனங்கள் கத்தினதால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியில் விழவில்லை. தேவனுடைய ஆவியினால் தான் ஆயிற்று என்பது தெளிவாகிறது.

1953 - 56ல் எரிகோ நகரின் உள்பகுதிகளை ஆராய்ந்த J.B. பிட்சார்ட் என்பவர் நகரின் உள்ளிருந்த வீடுகளின் சுவர்களில் தீக்கறைகளைக் கண்டார். எல்லா வீடுகளின் சுவர்களிலும் இது காணப்பட, ஏதோ ஒரு மிகப்பெரிய விபத்து எரிகோவில் சம்பவித்திருக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார்.

மேலும் அங்கு கிடைத்த பல பொன் ஆபரணங்கள் தீயில் பாதிக்கப்பட்டதாக கிடைத்திருக்கிறது.

அங்கு கிடைத்த சில சொருபங்களும், விக்கிரகங்களும் கருகியிருந்தன. மாபெரும் தீ விபத்து எரிகோவில் நடந்ததா?

யோசுவா பட்டணத்தைப் பிடித்த போது அதை தீக்கிரையாக்கினார்கள் என்கிறது வேதம். (யோசு 6 : 24) வெள்ளியும் பொன்னும் இரும்பும் தவிர மற்றொல்லாவற்றையும் கொள்ளையிடாமல் சுட்டெரித்தனர். எனவே தான் எரிகோவின் வீட்டுச் சுவர்கள், தட்டுமுட்டுச் சாமான்களெல்லாம் தீயின் சுவடுகளுடன் காணப்பட்டுள்ளது.

எரிகோவின் விஷயத்திற்குள் நாம் கடந்து போவோம். எரிகோவின் அகலமான அலங்கங்களைக் குறித்துச் சொன்னேன். அந்த சுவர்கள் 23 அடி அகலமாயிருந்தபடியினால் அந்தச் சுவற்றின் மேலேயே பல வீடுகளும் கட்டப்பட்டிருந்தன.

ஆராய்ச்சியாளர் கார்ஸ்டிராங்க் இந்த சுவரை சுற்றி வந்த போது ஒரேயொரு பகுதி மட்டும் இடிந்து விழாமல் 22 அடி உயரத்திற்கு நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். அதன் மேலும் கூட ஒரு வீடு இருந்த அடையாளங்கள் இருந்தன.

இப்பகுதி மட்டும் இடியாத காரணம், ராகாப்பின் வீடு அங்கிருந்திருக்க வேண்டும் என்கிறார் கார்ஸ்டிராங்.

வாசித்துப் பாருங்கள் யோசுவா 2 : 15ஐ “அவள் வீடு அலங்கத்தின் மதிலில் இருந்தது. அவள் அலங்கத்தில் குடி இருந்தாள்.”

ராகாப் யோசவாவின் ஒற்றர்களைக் காப்பாற்றியிருந்ததால், ராகாபின் வீட்டாரைக் காப்பாற்ற யோசவா வாக்குறுதி தந்திருந்தார். தன் ஊழியனுடைய வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற தேவனும் எரிகோவில் ராகாபின் வீடிருந்த மதிலை மட்டும் இடிய விடாமல் வைத்திருப்பது எத்தனை ஆச்சரியமானது.

இன்னும் எரிகோவை கென்யான் ஆராய, மதில் கல்லறைகளையும் கண்டுபிடித்தார். சுவற்றைக் கொஞ்சம் தோண்டி சுவத்தை அதில் நிற்க வைத்துப் பூசி விடுவதுதான் மதில் கல்லறை. ஏற்கனவே இது பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன்.

எரிகோவில் பிணங்களை படுக்க விடாமல் நிற்கவே வைத்து சித்ரவதைப்படுத்தியது ஏன் தெரியுமா? எரிகோ சிறிய பட்டணம். ஆனால் ஜனநெருக்கம் ஜாஸ்தி. எனவேதான் வீடுகளை சுவற்றின் மீதெல்லாம் கட்டியிருந்தார்கள். இந்நிலையில் மரித்தவர்களுக்கு கல்லறை கட்டிக் கொண்டிருந்தால் கட்டுப்படி ஆகுமா? எனவே தான் **Standing Type** கல்லறைகள்.

இங்கு ஏதாவது கோயில்கள் இருந்ததா? - இருந்ததாம்.

“ஆனால் அதுவும் மதிலைக் குடைந்து கட்டினது தான் தம்பி” என்கிறார் கார்ஸ்ட்ராங்.

எரிகோவினருக்கு எல்லாமே அந்த சுவர் தான் போலிருக்கிறது. எவனாவது மதிலை உழுது விவசாயம் பண்ணினானா என்பதுதான் தெரியவில்லை.

இப்படி எரிகோவிற்கு பிரதானமாக அந்த சுவர் இருந்ததால் தான் அவர்களது கீழ்ப்படியாமையின் நிமித்தம் அவர்களது அடிப்படையையே இடித்தெறிய தேவன் திட்டம் செய்தார்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

DIGGING JERICHO

-Dr.L.M.KENYON

EXCAVATIONS AT JERICHO

-Dr.D.W.THOMAS

THE TOMBS EXCAVATED

-Dr.K.M.KENYON

THE STORY OF JERICHO

-Dr.GARSTRANG

நினிவே

நினிவே தெரியும் தானே!

நினிவே நகரத்தை நான் அறிமுகப்படுத்தி வைக்கும் அளவுக்கு யாரும் இருக்க மாட்டீர்கள் காரணம் யோனா நினிவேயை ரொம்பவும் பாப்புலர் ஆக்கிவிட்டார். இல்லையா?

இவ்வளவு பரிச்சயமான இந்த நகரத்திற்கு வெகு காலமாக வழங்கப்பட்டு வந்த பட்டப் பெயர் தெரியுமா?

- கற்பனை நகரம்.

காரணம் நினிவே என்று ஒரு பட்டணமே இருத்ததில்லை என்று பழைய வேத பண்டிதர் பலர் கருதியதே.

யோனாவுக்குப் பெயர் கூட கற்பனை தீர்க்கதரிசி தான். இதுவும் பழைய வேத பண்டிதர்கள் சூட்டியதுதான். யோனா என்பது உவமைக்காக சொல்லப்பட்ட ஒரு கதாபாத்திரம் என்றே பல காலம் கூறினார்கள்.

இன்றும் இதை சிலர் விடாப்பிடியாக பிடித்துக் கொண்டு ஞாயிற்றுக்கிழமை மீன் சாப்பிடும் போது, “மீனைப் பார்த்தவுடன் யோனா ஞாபகம் தான் வருகிறது. மனிதன் மீனை விழுங்கலாம்.

மீன் மனிதனை விழுங்குமா அய்யா” என்பார்கள் விழுங்கத் தயாராக மீனில் முள் நீக்கியபடியே.

இன்னும் சிலர், “மீன் வயிற்றில் மனிதன் புகுந்து மூன்று நாள் அஜீரணம் உண்டாக்கி பின்னர் உயிரோடு கரையேறுவ தெல்லாம் நடக்கக் கூடிய சம்பவமா?” என்பார்கள்.

வேதத்தை விசுவாசிக்கும் விசுவாசிகள் முகம் சிவக்க இவர் களிடம் யோனா கற்பனைக் கதையல்ல என்று வாதிட்டால், சாத வீகமாகச் சிரித்து விட்டு, கடைசி அஸ்திரமாக “கூல்டவுன் தம்பி, நினைவேயைக் காட்ட முடியுமா உன்னால்?” என்பார்கள்.

ஆனால் இப்போது நிலைமையே வேறு. நினைவேயை அகழ் வாராய்ச்சியில் வெளியில் கொண்டு வந்து, சந்தேகவாதிகளின் முகத்தில் கரியை பூசியிருக்கிறார்கள் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள்.

நினைவேயின் பூர்வீகத்தைக் கொஞ்சம் புரட்டிப் பார்த்தால், நினைவேயை நிர்மாணித்தது நிம்ரோத் என்று தெரிகிறது. (ஆதி 10 : 8 - 11)

இந்த நிம்ரோத் தான் அசீரிய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தவன். எனவே நிம்ரோத்தின் காலம் துவங்கி அசீரியர்களின் தலைநகரமாக இருந்தது நினைவே. சார்கோன், சனகெரிப், எசர்ஷெடன் போன்ற அசீரியாவின் புகழ்பெற்ற ராஜாக்களெல்லாம் ஆண்டது நினைவேயி லிருந்து தான்.

பிறகு, நினைவே காணாமல் போனது எப்படி என்று தானே கேட்கிறீர்கள்?

கி.மு. 612ல் பாபிலோனியப் படைகளும், மேதியப் படை களும் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு நினைவேயை மேப்பிலிருந்து சுரண்டியெடுத்து விட்டார்கள்.

அசீரியாவுக்கு 612ல் நேர்ந்தது படுபயங்கரமான சங்காரம். சுவடு கூட தெரியாத அளவிற்கு அழிவைச் சந்தித்தார்கள். அந்த நேரம் அசீரியாவை ஆண்ட ராஜா அகுர் பானிப்பால்..... கொஞ்சம் பொறுங்கள். முதலாவது நினைவேயின் புவியியல் அமைப்பையும் கொஞ்சம் பார்த்து விடுவோம். சரிதானே?

நினைவே, டைகிரிஸ் ஆற்றங்கரையை ஒட்டியிருந்த ஒரு பெரியப் பட்டினம். எருசலேமிலிருந்து தோராயமாக 650 மைல்

வடகிழக்கேயும், பாபிலோனுக்கு நேர் வடக்கே 300 வது மைலிலும் அமைந்துள்ளது. கி.மீ கணக்கில் எருசலேமிலிருந்து 1100 கி.மீ தூரம்.

நினிவே ஒரு பெரிய நகரம். வேதத்தில் அது மூன்று நாள் பிரயாண விஸ்தீரணமான நகரம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஒருநாள் பயணம் என்பது 32.187கி.மீ. தூரம். அதாவது இருபது மைல் என்றால் மூன்று நாள் பயண விஸ்தீரணத்திற்கு கணக்குப் பாருங்களேன். ஏயப்பா, 60 கி.மீ. விஸ்தீரணம்.

நினிவே ரொம்பப் பெரிய நகரம் தான் இல்லையா?

இது ஒரே ஊர் அல்ல. பல ஊர்களின் கூட்டமைப்பு. எல்லாம் சேர்ந்து நினிவே என்று பெயர் பெற்றிருந்தது என்கின்றனர் சிலர். பல சின்ன சின்ன ஊர்களை எல்லாம் வளைத்துப் போட்டு சென்னை என்று சொல்வது போல.

இந்த பிரமாண்ட நகரத்தில் முதல் கட்டமாக டைக்ரிஸ் நதியின் கிழக்குப் பகுதியில் 12.8கி.மீ. பரப்பில் அகழ்வாராய்ச்சி மேற்கொண்டனர். இவர்கள் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்ட பகுதி டைக்ரிஸின் கிழக்கேயுள்ள இரட்டைக் குன்றுகளான க்யூன்ஜிக், நேபியூனஸ் என்பவற்றுக்கும், ஆற்றுக்கும் இடையில் உள்ள பகுதி.

பிரிட்டன் அகழ்வாராய்ச்சிக் குழுவின் முதன்முதலாக 1845ல் டாக்டர் ஹென்றி லேயார்ட் என்பவரின் தலைமையில் நினிவேயை அகழ்ந்து ஆராய்ந்தனர்.

அதற்குப் பிறகு விஞ்ஞானப் பூர்வமான ஆராய்ச்சி 1927 முதல் 1932 வரை இதே பகுதியில் கேம்ப்பெல் தாம்ஸன், ஹட்சின்ஸன், ஹாமில்டன், மாலோவான் என்பவர்களால் செய்யப்பட்டது.

டாக்டர் ஹென்றி லேயார்ட் செய்த ஆராய்வில் பெரும் பகுதி அரண்மனைகளிலேயே செய்யப்பட்டது. இதில் நிறைய அசிரிய ஆயுதங்களும் குவி ஒவியங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

அசிரியர்களில் சற்று வித்தியாசமான அரசர் அசூர்பானி பால் தான். இவர் கி.மு. 650ல் ஒரு பெரிய படிப்பகத்தை ஏற்படுத்தி யிருந்தார். அதில் ஆயிரக்கணக்கான களிமண் எழுத்து படிவங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை இன்று பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் உள்ளன.

பூமிக்குக் கீழே 35லிருந்து 40 அடிக்குள் செய்யப்பட்ட

ஆராய்ச்சியில் இடிந்து போன கோட்டைச் சுவரை சர். E. வாலிஸ் என்பவர் ஆராய்ந்தார்.

60 மைல் அளவு விஸ்தீரணமும் நிநிவே என்று அழைக்கப் பட்டாலும், முக்கியமான பகுதி 7 மைல் சுற்றளவிலான பகுதி தானாம். இதைச் சுற்றிலும் எரிகோ பாணியில் இரட்டைச் சுவர்கள் கோட்டையாக கட்டப்பட்டிருந்தன. உள்கோட்டைச் சுவரின் உயரம் 100 அடி. அகலம் 46 அடியாம். நாலு பஸ்சை நிறுத்தி வைத்துத் தான் மறியல் பண்ணலாம்.

இந்த 100 அடி கோட்டையின் மீது பயமில்லாமல் ரதம் ஓட்டியிருக்கிறார்கள் அசிரிய ராஜாக்கள். கோட்டைச் சுவரின் உட்புறத்தில் சுற்றி சுற்றி ஏறி உச்சிக்குப் போகிற மாதிரி ராஜபாதை செல்கிறது. கோட்டையின் 4 முனைகளிலும் காவல் கோபுரங்கள் இருந்திருக்கின்றன.

பல புறங்களிலும் இடிந்து கிடக்கும் இந்த கோட்டையின் கற்களையும், கட்டிடத்தின் சுவர்களையும் ஸ்ட்ராட்டிகிராபிக் முறையில் ஆராய்ந்த டாக்டர். வாலிஸ் சொல்கிறார்.

“இந்தக் கோட்டை வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு இடிந்திருக்கிறது.”

வேதாகமத்தில் நிநிவேயைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பாருங்கள்.

நாகூம் 1 : 8

“நிநிவேயின் ஸ்தானத்தைப் புரண்டு வரும் வெள்ளத் தினால் சர்வ சங்காரம் பண்ணுவார்”.

கி.மு. 612ல் பெரும் வெள்ளப் பெருக்கினால் தான் நிநிவே பட்டினம் அழிந்து போயிருக்கிறது.

மத்திய நிநிவேயை ஆராய்ந்த R.V. ஹட்சின்ஸன் நகரின் நடுவில் பெரிய நீர் நிரப்பும் குளத்தையும், வடபுறத்திலும், தெற்கிலும் வேறு இரு குளங்களையும் கண்டுபிடித்தார். மத்தியப் பகுதியிலிருந்த குளம் 350 அடி நீளமும் 200 அடி அகலமுமானது. இந்தக் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் டைகிரிஸ் ஆற்றின் கிளை ஆறாகிய கோசேர் என்ற ஆற்றிலிருந்து கால்வாய்கள் மூலம் பாய்ச்சப்பட்டு வந்தது. இந்த மூன்று பெரிய குளங்களுக்கும் இடையில் கால்வாய் இணைப்புகளும் இருந்தன. கோசேர்

ஆற்றின் குறுக்கே பெரிய அணையைக் கட்டி, அதைத் திறந்து விட மதகுகளையும் அமைத்திருந்தனர்.

அதாவது, குளத்திற்கு தண்ணீர் தேவையான சமயங்களில் மதகைத் திறந்து விட்டால் போதும். நினிவேயின் பெரிய குளங்களெல்லாம் நிரம்பிவிடும். நினிவேயின் இந்தக் குளங்களின் அமைப்பும், பிரமாண்டமும் அக்காலத்தில் வெகு புகழ்பெற்றவை.

நினிவே பூர்வகாலம் முதல் தண்ணீர் தடாகம் போலிருந்தது என்கிறது நாகூம் 2 : 8.

வேதம் சொல்வது எத்தனை ஆச்சரியமான உண்மை பாருங்கள். இந்த குளம் எவ்வளவு காலம் முன்பாகக் கட்டப்பட்டது என்பதைக் கேள்விப்பட்டால் இன்னும் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். இது இன்றிலிருந்து 5000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

‘பிற்கால ராஜாக்களால் புதுப்பிக்கப்பட்டு சிறுசிறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் இந்த தடாகங்கள் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கட்டப்பட்டவை’ என்கிறார் ஹட்சின் ஹன் என்ற ஆராய்ச்சியாளர்.

இப்படி ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வரலாற்றை பார்த்தால் அது நிம்ரோத்தின் காலம் என்று தெரிகிறது.

நிம்ரோத் இந்த பட்டினத்தைக் கட்டினான் என்று ஆதி 10 : 8-12, நாளா 1 : 10 சொல்வதையும், ‘பூர்வகாலம் முதல் தண்ணீர் தடாகம்’ என்று நாகூம் 2 : 8 சொல்வதையும் அகழ்வாராய்ச்சி துல்லியமாக நிரூபித்து விட்டது.

இந்தப் புகழ் பெற்ற தண்ணீர் அமைப்பே நினிவேக்கு கண்ணியுமாயிற்று.

எப்படி தெரியுமா?

நினிவேயை குறிவைத்து படையெடுத்த மேதிய, பாபிலோனியப் கூட்டணிப்படையினர் நினிவே கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர். கோட்டையின் பலமான கதவுகள் அடைத்துக் கொண்டன. அசீரியர்களின் பலமறிந்த கூட்டணிப் படையினர் கோட்டையைத் தாக்கி தங்கள் சக்தியைச் செலவிட விரும்பவில்லை.

என்ன செய்தார்கள்?

கோசேர் மதகுகளைத் திறந்து விட்டனர். தண்ணீர் மளமளவென்று தடாகங்களை நிரப்பி, வழிந்து இன்னும் இன்னும் பெருகி நினிவே நகரம் முழுவதையும் மூழ்கடித்தது. ஜனங்கள் கோட்டையைத் திறந்து தப்பவும் வழியில்லை.

இது நடந்தது கி.மு. 612ல். அசூர் பானிப்பாலின் அரண்மனையை வெள்ளம் புகுந்து தரைமட்டமாக்கி விட்டது.

நினிவே ஆறுகளின் மதகுகள் திறக்கப்படும். அரண்மனை கரைந்துபோம். (நாகம் 1: 6) என்ற வசனத்தையும் வாசித்து ஆச்சரிய மடையுங்கள். ஏனெனில் நினிவே அழிவதற்கு 101 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கி.மு. 713ல் நாகம் இதை முன்னறிவித்து விட்டார்.

1842ல் இந்நகரத்தை ஆராய்ந்த P.E. Botta என்ற பிரஞ்சு ஆய்வாளர் நினிவே அரண்மனையின் சுவர்களில் வரலாற்றுச் செய்திகள் பதிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். இன்னும் களிமண் தட்டைகள் போன்றவற்றில் காணப்படும் செய்திகளும் அசீரிய மன்னர்களின் கொடூர தன்மையை விவரிக்கின்றன.

ஒருவருக்கொருவர் மிஞ்சின சாடிஸ்ட்களாகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள்.

இராஜாக்களுக்கு பிடித்த பொழுது போக்கே மனிதர்களை சித்ரவதை செய்வது தான்.

தாங்கள் ஜெயம் கொள்ளும் தேசத்து ஜனங்களை விலங்கிட்டு கைதிகளாகக் கொண்டு வந்து கையை வெட்டி, கண்ணை குருடாக்கி, நாக்கை அறுத்து இப்படி தவணை முறையில் கொலை செய்து ரசிப்பதே அசீரிய மன்னர்களின் பொழுது போக்கு.

கேம்பெபெல் தாம்ஸன் குழுவினர் நினிவேயின் ஏழு இடங்களில் பெரிய சித்திரவதைக் கூடங்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். சித்திரவதை ஆயுதங்களைக் கண்டு குலைநடுங்கி விட்டனர்.

அசூர்பானிப்பாலின் குறிப்புகளில், “இன்று நானாறு பேரை தலையறுத்தேன். அந்தத் தலைகளை சிறு குவியலாக்கி மகிழ்ச்சியடைந்தேன்” போன்ற குறிப்பை படித்து விட்டு தூக்கம் மறந்த ஆரய்ச்சியாளர்கள் பலர்.

இன்னொரு குறிப்பில்: இன்று எழுநூறு பேர்களின் கண்களைத் தோண்டினோம். மண்டியிட்டு அவர்கள் கதறியது எங்கள் யாவருக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவை யாவும்

எனக்கு மகிமையைச் சேர்க்கும் இனிய பாடலாக இருந்தது” என்கிறார்.

இன்னும் கொடூரக் குறிப்புகள் பத்து இருக்கிறது. உங்களிடம் எல்லாவற்றையும் விவரித்தால் நிச்சயமாக ஒரு வாரத்திற்கு அகூர்பானிப்பாலை கனவில் கண்டு அலறுவீர்கள். எனவே, வேண்டாம்!

அவர்களுடைய கொலைக் கருவிகளும், கொலைக் குறிப்புகளும் இன்றும் பிரிட்டன் மியூசியத்தில் இருக்கிறது.

இன்று அகழ்வாராய்ச்சி கண்டெடுத்துள்ள அசீரியர்களின் கொடூரங்கள் பற்றி வேதம் சொல்கிறதை கவனியுங்கள்.

“இரத்தப் பழிகளின் நகரத்திற்கு ஐயோ! அது வஞ்சகத்தினாலும் கொடுமையினாலும் நிறைந்திருக்கிறது. வெட்டுண்டவர்களின் திரளும், பிரேதங்களின் ஏராளமும் அங்கே உண்டாகியிருக்கும். பிணங்களுக்குத் தொகையில்லை. அவர்கள் பிணங்களில் இடறி விழுகிறார்கள்.” (நாகும் 3 :1)

நினிவேயைப் பற்றி இதுவரை என்ன பார்த்தோம்?

காலம் காலமாக கருதப்பட்டு வந்தது போல நினிவே ஒரு கற்பனை நகரம் அல்ல என்று தானே?

நினிவே மட்டுமல்ல யோனாவும் கூட கற்பனை அல்ல நிஜம். யோனாவும் நினிவேயும் மட்டுமல்ல. வேதாகம சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றுமே நிஜம் தான். இருநூறு சதவீதம் நிஜம்!

நினிவேயின் அரண்மனை சுவர்களை ஆராய்ந்தவர் **P.E. Botta** (போட்டோ) இவர் ஒரு பிரெஞ்சு ஆராய்வாளர். 1842 வாக்கில் பிரான்னை விட்டு வெளியேறி நினிவேயின் சுவர்களில் சரித்திரம் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவர் சிதலமடைந்து போன அரண்மனைச் சுவர்களில் ஒரு பகுதி தீயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக கண்டுபிடித்தார்.

வெள்ளத்தினால் தானே சுவர்கள் அழிந்தன. அப்படியிருக்க இது எப்படி சாத்தியம் என்று மேலும் ஆராய, மேதியர்கள் பற்றிய சரித்திர ஆராய்ச்சியில் இதற்கு விடை கிடைத்தது.

க்யூனிபார்ம் வடிவில் கிடைத்த மேதிய சரித்திரப் பதிவுகளில் கி.மு. 612ல் அசீரிய மன்னன் அகூர்பானிப்பால் மீது

நடைபெற்ற படையெடுப்பு பற்றிய குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. அந்தக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

“அசீரியாவின் மன்னன் எசெர்ஷெடன் காலத்திலிருந்து மேதிய ராஜாக்களுடன் அசீரியா பல உடன்படிக்கைகளை செய்துள்ளது. ஆயினும் இவையெல்லாம் அகுர்பானிப்பாலின் காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் நாங்கள் (மேதியர்) அசீரியாவைக் கைப்பற்றி மேதிய ராஜ்ஜியத்தை விரிவு படுத்தத் திட்டமிட்டோம். நிநிவேக் கோட்டையை நாங்கள் முற்றுகையிட்டு கோசேர் ஆற்றின் மதகுகளைத் திறந்தோம். நிநிவே கோட்டைக்குள் வெள்ளம் புகுந்தது. இனி தான் தப்ப வழியில்லை என்று கண்ட அகுர் தன் மனைவி மற்றும் வீட்டார், பணிப் பெண்கள் உட்படச் சுமார் நூற்றைம்பது பேரை அரண்மனையின் ஒரு பகுதியிலடைத்து, அப்பகுதிக்கு தீ வைத்து சாம்பலாக்கினான். தானும் தீ வைத்துக் கொண்டான். ஆயினும் அதற்குள் அப்பகுதியில் நுழைந்து விட்ட எங்கள் வீரர்கள் எரிந்து கொண்டிருந்த அவனை வெட்டிக் கொலை செய்தனர்.”

மேற்கூறப்பட்ட மேதிய சரித்திரப் பதிவுக் கல்வெட்டு T. க்யூலர் யங் (Jr.) என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மேதியக் கல்வெட்டை வாசிப்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். காரணம் மொழியமைப்பு அப்படி. எனினும் மேற்கூறிய நிகழ்ச்சி க்யூனிபார்ம் என்ற சித்திர எழுத்துகளிலேயே இருந்ததால் சுலபமாகவும், துல்லியமாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அரண்மனையின் ஒரு பகுதி தீயில் பாதிக்கப்பட்டிருந்ததின் பின்னணியும் விளங்கி விட்டது.

ஆனால் ஆச்சரியம் இதுவல்ல.

நிநிவே அழிவதற்கு 101 வருடத்திற்கு முன்பே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த நாகூம் “அங்கே அக்கினி உன்னை பட்சிக்கும்; பட்டயம் உன்னைச் சங்கரிக்கும் என்று கூறியுள்ளது தான் புருவம் உயர்த்த வைக்கும் ஆச்சரியம். (வாசிக்கவும் நாகூம் 3: 15)

நாகூம் 3: 15

அங்கே அக்கினி உன்னைப் பட்சிக்கும். பட்டயம் உன்னைச் சங்கரிக்கும். அது பச்சைக் கிளிகளைப் போல உன்னைப் பட்சித்துப்போடும். உன்னைப் பச்சைக்கிளிகளத்தனையாக்கிக்கொள். உன்னை வெட்டுக்கிளிகளைத்தனையாக்கிக்கொள்.

- அகுரை அக்கினி பட்சித்தது
- பட்டயம் சங்கரித்தது
- வசனம் நிறைவேறியது!

கல்வெட்டுக்களும், அகுர்பானிப்பாலின் வட்டுருக்களும் கூட இன்றைக்கு வேதத்துக்கு ஆதாரமாக சாட்சியிட வாய் திறந்திருக்கின்றன.

அடுத்து ஒரு சிறிய செய்தி யோனாவின் கல்லறை பற்றியது.

நினிவேக்கு கிழக்கே டைகிரிஸ் சமவெளியில் இரட்டைக் குன்றுகளான க்யூன்ஜிக் மற்றும் நேபியூனஸ் இருப்பதாக ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தேன். இதில் நேபியூனஸ் என்பதற்கு யோனாவின் கல்லறை என்பது பொருள். நேபி என்றால் கல்லறை. யூனஸ் என்றால் யோனா.

யோனா இங்கு தான் அடக்கம் செய்யப்பட்டார் என பாரம்பரியமாக சொல்கிறார்கள். இந்த நேபியூனஸில், யோனா அடக்கம் செய்யப்பட்டதாக கூறப்படும் இடத்தில் ஒரு மகுதியும் சுற்றிலும் நிறையக் கல்லறைகளும் காணப்படுகின்றன.

கல்லறைகள் மட்டுமல்ல; ஒரு சிறிய கிராமமும் அங்கிருந்ததற்கான அடையாளங்கள் உள்ளன.

மேற்கொண்டு இந்த இடத்தை ரொம்பவும் ஆழமாக அகழ்ந்தால் அசீரிய சான்றுகளும், இன்னும் பல சுவையான தகவல்களும் கிடைக்க வாய்ப்பு என்கிறார் P.E. போட்டோ.

“ஏன் தொடர்ந்து இதை ஆராயலாமே, என்ன தடை?” என்று நாம் கேட்டால்.

“முதலாவது மலையில் 14,500,000 டன் கல் மண்ணையும், இரண்டாவது மலையில் 6,500,000 டன்னையும் அப்புறப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு எங்கள் காலத்து விஞ்ஞானம் போதாது. விஞ்ஞானம் வளரும் போது உங்களில் யாராவது அதை செய்து பாருங்கள்” என்கிறார் போட்டோ தடாலடியாக.

இருக்கட்டும். நேபியூனஸை நாம் நெம்பிப் பார்க்காமலா போய் விடப் போகிறோம்?

சரி, வாங்க சார், அடுத்த விஷயத்துக்குப் போகலாம்.

ஸ்டிராட்டிகிராபிக் ஆராய்வுகள் மூலம் நிநிவேயின் வரலாற்றில் கி.மு.21ம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள செய்திகளெல்லாம் கூட வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

கி.மு. 2100 வது ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு ஒன்றில் நிநிவே என்பதற்கு மீன் சூழ்ந்த நகரம் என்று பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

கி.மு. 1750ஐச் சேர்ந்த ஹம்முராபியின் குறிப்பில் நிநிவே என்பதற்கு 'இஷ்டாரின் மகிமை' என்று பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

அசீரியர்களின் பிரதான தெய்வம் இஷ்டார். இது ஒரு பெண் தெய்வமாக கருப்பட்டது. ஆபாசப் பத்திரிகைகளில் மட்டுமே வெளியிடக் கூடிய பல கதைகள் இந்த இஷ்டார் பற்றி உண்டு.

இது தவிர அஸ்ட்ராட், அஷாரேட், அஸ்தரோத் என்ற பெயர்களும் இஷ்டாருக்கு உண்டு.

நிப்பர் என்ற இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்ப்பதிவில், மரண தேவதை இஷ்டாரை ஒருமுறை பாதாளம் வரை கொண்டு போய்விட, இயா என்ற மற்றொரு தேவதையின் யோசனைப்படி அஷீஸ்னாமிர் என்ற இஷ்டாரின் துணையான ஆண் தெய்வம் மீன் உருக்கொண்டு இஷ்டாரை கரை கொண்டு வந்து சேர்த்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மீன் தலையும் மனித உடலுடனும் கூடிய அஷீஸ்மினாரின் சிலைகள் நிநிவேயின் பல இடங்களில் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த தெய்வங்களின் மீது அபார நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் இந்த அசீரியர்கள்.

ஒருவேளை யோனாவை மீன் கரையிலே கக்கினதை நிநிவேயின் ஜனங்களில் சிலர் கண்டிருக்கலாம். மீன் கொண்டு வந்து துப்பியதால் யோனா கடவுளிடமிருந்து வந்தவர் என்று எண்ணி யோனாவின் வார்த்தைக்கு செவிகொடுக்கவும், யோனா சுட்டிக் காட்டிய தேவனுக்கு கீழ்ப்படியவும் ஜனங்கள் முன் வந்திருக்கலாம் என்று எண்ண நிறையவே இடமிருக்கிறது.

மற்றபடி திடீரென்று ஒரு மனிதன் தோன்றி 'பாவ வழிகளை விட்டு கடவுளுக்கு கீழ்ப்படி' என்று சொன்னால் கேட்கும் டைப் அல்ல அசீரியர்கள்.

எனவே, யோனாவை மீன் விழுங்கியது கூட ஒரு ப்ளஸ் பாயிண்டாகி விட்டதில்லையா?

இப்படி எதிர்மறையைக் கூட நேர்மறையாய் மாற்ற கர்த்தரால் தான் கூடும். (அப் 28 : 1-7 வரையுள்ள சம்பவமும் இதைப் போன்றதுதான். இல்லையா?)

யோனா தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த காலத்தில் மூன்றாம் சல்மனாசார் நினைவேயை ஆட்சி பண்ணியிருக்கலாம் என்று கருத இடமுண்டு.

காரணம், யோனா இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய யெரோ பெயாமின் நாட்களில் வாழ்ந்தவர் (II இராஜா 14 : 25) இந்த யெரோபெயாமின் காலத்தில் அசீரியாவை ஆண்டது இந்த சல்மனாசார் III தான் (கி.மு. 858 - 824)

யெசுவின் காலத்திய கறுப்புநிறக் கல்வெட்டில் மூன்றாம் சல்மனாசார் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வெட்டு யெசுவினால் உண்டாக்கப்பட்டது. காலா என்ற இடத்தில் இது கிடைத்தது.

இது கூறும் செய்தியின்படி சல்மனாசார் ஒரு கொடிய சர் வாதிகாரியாயும் மனிதாபிமானம் கொஞ்சமுமற்றவனுமாயிருந்தான்.

அவன் மட்டுமல்ல. அவன் காலத்து ஜனங்களும் மிகவும் கொடியவர்களாயிருந்தனர். அரண்மனையில் சுமார் 14,000 கைதிகள் கண்கள் குருடாக்கப்பட்டு, விரல்கள் தரிக்கப்பட்டு காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

ராஜாவுக்குப் பொழுது போவதற்காக இவர்களை இம்சித்து மகிழ்வானாம்.

இஷ்டாரின் ஆலயம் பற்றியும், அதன் வழிபாடுகள் பற்றியும் எழுதவே முடியாத அளவிற்கு மிகவும் அசுத்தமானவை.

பெண்களை இலச்சையாய் நடத்தி நரபலி செலுத்து வதையும் இஷ்டாரின் ஆராதனையில் பிரதான அம்சமாக கொண்டிருந்தனர்.

இவையாவும் தேவனுடைய பார்வையில் அறுவெறுப்பானதாக காணப்பட்டபடியினால் தான் யோனாவை எச்சரிக்கும்படி

தேவன் அனுப்பினார்.

அசீரியாவின் தலைநகரமாக நினிவே மட்டுமில்லை அசூர் என்ற பட்டணமும், காலாக் என்ற நகரமும் கோர்சபாத் என்ற நகரமும் கூட காலா காலங்களில் அசீரியாவின் ஆட்சி நகரங்களாக இருந்துள்ளன.

நினிவேயைப் பற்றியும், யோனாவைப் பற்றியும் இதுவரை கற்பனை என்று அடித்து பேசினவர்களை இன்று வாயடைக்கச் செய்யும்படி நினிவேயின் அரண்மனைச் சுவர்களும், காலாவின் கல்வெட்டுக்களும், அசூர்பானிப்பாலின் வட்டுருக்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு கர்த்தரின் வேதத்திற்கு சாட்சியிட வாய் திறந்திருப்பது ஆச்சரியம்தான் இல்லையா?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

HISTORY

OF ASSYRIA

- Dr.A.T.OLMSTEAD

ANCIENT

RECORDS OF ASSYRIA

-Dr.D.LUKENBILL

NINEVEY AND UR

- Dr.A.PARROT

EXCAVATIONS AT NILYUNUS

- Dr.P.E.BOTTA

தீரு

ஏசாயா, எரேமியா போன்ற தீர்க்கதரிசிகளின் நூல்களில் வாக்குத்தத்த வசனங்களுக்கு மட்டும் கோடு போட்டு படிக்கிறவர்களாயிராமல் முழு நூலையும் படிக்கிற பழக்கமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு 'தீரு' ஞாபகத்திற்கு வர மறுக்கும் நகரமல்ல.

காரணம் ஏசாயா, எரேமியா, எசேக்கியா போன்ற தீர்க்கர்கள் தீருவைப் பற்றி பத்தி பத்தியாக தீர்க்கதரிசனம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தீரு இடையில் தோன்றின காமா சோமா நகரமல்ல. கி.மு. 2750 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே இருந்ததாக அறியப்பட்டுள்ளது. இத்தனை பழம்பெரும் வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்டதேயாயினும் தீரு, இன்று தன் பெயருக்கேற்ப 'தீர்ந்து போன' நகரமாகவே காணப்படுகிறது.

இதன் இருப்பிடம் பற்றி சொல்கிறேன்: சீதோன் பட்டணத்திற்கு தெற்கே சுமார் 22 மைல் தொலைவில் அமைந்திருந்த துறைமுகப்பட்டினம் தான் தீரு. எருசலேமிற்கு வடக்கே சுமார் 100 மைல் பயணம் செய்தால் தீருவை அடையலாம்.

இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல அடையாளம் சொல்ல வேண்டுமானால் கர்மேல் மலையிலிருந்து வடக்கே 37 மைல் தொலைவிலிருந்தது என்று கூறலாம். தீருவின் விளிம்பில் மத்திய தரைக்கடல். தீருவின் கடற் கரையிலிருந்து சுமார் 1/2 மீ கடலுக்குள் உள்ள ஒரு சிறிய தீவும் கூட 'தீரு' தான்.

இதன் வரலாறு வேதத்தில் யோசுவாவின் காலத்திலிருந்தே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

யோசுவா 11 கோத்திரத்தினருக்கும் கானான் பூமியை பங்கு வைக்கும்போது தீரு, ஆசேர் கோத்திரத்தாருக்கு பங்காகக் கொடுக்கப்பட்டது (யோசுவா 19 : 29)

என்றாலும் கூட ஆசேர் கோத்திரமும் தீருவில் ஆட்சி செய்யவில்லை. இது துவக்க கால முதலே பெனிக்கேயரின் புகழ் பெற்ற துறைமுகமாகவே இருந்து வந்தது.

D. டிலாஸர் என்பவரால் 1922 லேயே தீருவில் அகழ்வாறாய்ச்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் அதற்கும் முன்பாகவே 1903ல் G.A. குக் என்பவரால் தீரு ஆராயப்பட்டிருந்தது.

G.A. குக் சீதோனை மையமாகக் கொண்டு தன் ஆராய்ச்சியை செய்ததால் தீருவை அவர் விரிவாக ஆராயவில்லை. எனவே அவருடைய குறிப்புகளில் வெகு சொற்பமான செய்தி களே தீருவைப் பற்றி உள்ளன.

தீருவைப் பற்றிய விளக்கமான குறிப்புகளை டிலாசரிடமிருந்து தான் பெற முடியும்.

இவர்கள் இருவரையும் தவிர P.K. ஹிட்டி என்பவரும் 1957ல் தீருவை ஆராய்ந்தார்.

நார்- ஏல்- கெல்ப் என்ற ஆற்றின் முகத்துவாரத்தில் இரண்டாம் இராம்சேஸின் கல்வெட்டுக் பாறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் 'தீருவில்' நடைபெற்ற பல்வேறு விதமான நிகழ்ச்சிகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டு நமக்குத் தரும் செய்தியின்படி தீரு ஒரு பெரிய வியாபாரத் துறைமுகமாக விளங்கியது. கடற்கரைக்கு கொஞ்சம் உள்ளடங்கிய பகுதியில் தீருவின் பிரதான சந்தைத் திடல் காணப்படுகிறது.

மிகவும் புகழ்பெற்ற சந்தை தீருவினுடையது. பல அந்நிய தேசத்துக் கப்பல்கள் தீருவில் நங்கூரமிடும். வியாபாரிகள் தங்கள் பொருட்களை தீருவின் சந்தையிலே விற்பார்கள். இந்தச் சந்தையின் பிரதான வியாபாரம் அடிமை வியாபாரமே. நல்ல திடகாத்திரமான அடிமைகளை கிரேக்கர்கள் தீருவின் சந்தையில் தான் வாங்குவது வழக்கம்.

அடிமைகளை சந்தைக்குக் கொண்டு வர பல முரட்டுக் குழுக்கள் (கும்பல்கள்) தீருவில் இருந்தன. இவர்கள் கொடிய ஆயுதங்களுடன் சுற்றியுள்ள இஸ்ரவேல் கிராமங்களுக்குள் கடந்து போய் கிராமங்களை குறையாடி வாலிப வயது ஆண்களையும், பெண்களையும் விலங்கிட்டு தீருவின் வியாபாரிகளிடத்தில் விற்று விடுவார்கள். இவர்களை வியாபாரிகள் தீருவின் சந்தையில் வெளி நாட்டவர்க்கு விற்று விடுவார்கள்.

சனகெரீபின் கல்வெட்டுக் குறிப்பில், “அடிமை வியாபாரத் தால் பணம் செழித்திருந்த பெனிக்கேய நகரமான தீரு” என்ற பதம் காணப்படுகிறது.

இவையெல்லாம் சரித்திரக் குறிப்புகள். ஆனால் வேதமும் இதுபற்றி சொல்கிறது பாருங்கள்.

யூதாவின் குமாரரையும் எருசலேமின் குமாரரையும் அவர்களுடைய எல்லைக்கு தூரமாக்கும்படிக்கு கிரேக்கரிடத்தில் விற்றுப் போட்டார்கள் (யோவேல் 3 : 4-8)

யோவேல் 3 : 4-7 வரையுள்ள இந்த பகுதி தீருவில் நடைபெற்ற அடிமை வாணிபத்தை விளக்குகிறது பாருங்கள்.

தீருவிலே ஒரு பிரமாண்டமான கோட்டை இருந்ததற்கான இடிபாடுகள் இன்றளவும் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கோட்டையின் சுவர் 11 அடி அகலம் உடையது. இதன் சில இடியுண்ட பகுதிகளில் ஒன்று அல்லது மூன்றடி உயர அளவுகளிலேயே சுவர்கள் நிற்கின்றன. சில இடத்தில் 17 மீட்டர் உயரமாக கொஞ்சம் சுவர்கள் நிற்கின்றன. உத்தேசமாக கோட்டையின் உயரம் 20 மீட்டர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் ஒன்றிலிருந்து மூன்றடி வரையுள்ள நிற்கும் சுவர்கள் போக மீதமிருந்த சுவர்களின் இடிபாடுகள் சுவரை ஒட்டியே தான் விழுந்து குவிந்து கிடந்திருக்க வேண்டும் அல்லவா?

ஆனால் அப்படியெதுவும் இடிபாடுகளோ, கோட்டையின் இடிந்த கற்களோ சுற்றிலும் காணப்படாதது ஆராய்ச்சியாளர் களுக்கு பெரிய வியப்பை தந்தது.

எதிரிகள் 'தீருவின்' கோட்டையை தகர்த்திருக்கலாம் சரி. ஆனால் இடிந்த கோட்டையின் மண்ணையும் கல்லையுமா அள்ளிக் கொண்டு போயிருப்பார்கள்? புரியவில்லை.

தீருவிலிருந்து அரைமைல் தள்ளி கடலுக்குள் தீருவின் தீவு இருக்கிறது. இதையும் ஆராய்ந்து விடலாம் என்றெண்ணி கடலுக்குள் இறங்கினால் கடலுக்கடியில் ஒரு சிதிலமடைந்த பெரிய பாலத்தைக் கண்டுபிடித்தனர். சுமார் 20 குதிரைகள் ஒன்றாய் பயணம் செய்யுமளவிற்கு பெரிய பாலம் அது. பாலத்தை கொஞ்சமாய் உடைத்துப் பார்த்தால் பாலம் முழுக்க இடிக்கப்பட்ட கோட்டை, மற்றும் வீடுகளின் கற்களாலேயே கட்டியிருக்கக் கண்டனர்.

நடந்தது என்ன தெரியுமா?

கி.மு. 585ல் பாபிலோனிய ராஜா நேபுகாத்நேச்சார் தீருவின் மேல் படையெடுத்து தீருவை 13 ஆண்டுகள் முற்றுகையிட்டார். பின்னர் **Battering Rams** என்ற கோட்டை தகர்க்கும் இயந்திரங்களை வைத்து சுவரை தகர்த்து உள்ளே நுழைந்து கட்டிடங்களை இடித்து, தீக்கிரையாக்கி விட்டு கிடைத்தவற்றை கொள்ளையடித்துச் சென்றார்.

நேபுகாத்நேச்சாரின் படையெடுப்பால் தீருவின் ஜனங்கள் சிதறி தீவில் குடியேறினர்.

அங்கும் அவர்களுக்கு ஆபத்து வந்தது.

கி.மு. 332ல் அலெக்ஸாண்டர் தீருவின் தீவின் மேல் படையெடுத்தார். படையுள் கடலைக் கடந்து செல்ல பாலம் வேண்டுமே!

நேபுகாத்நேச்சாரால் இடிக்கப்பட்ட தீரு கோட்டையின் கற்களையும் வீடுகளின் பாறைகளையும் கடலுக்குள் போட்டு பாலம் அமைத்தார்.

எனவே பழைய தீருவின் இடிபாடுகளை ஆராய வேண்டுமானால் பாலத்தை தான் ஆராய வேண்டும். பாலத்தையும் ஆராய்ந்து சில வேலைப்பாடுள்ள கற்களையும், கல்லினால் செய்த தீருவின் விக்கிரகங்களையும் கூட கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

1915 தீருவை ஆராய்ந்த W.B. பிளிம்மிங் என்பவர் சில கல்வெட்டுகளைக் கண்டெடுத்தார்.

இதுவும் தவிர 1931ல் E. அங்கர் (UNGER) என்பவர் பாபிலோனை ஆராய்ந்தபோது கிடைத்த கல்தேயக் கல்வெட்டுகளில் நேபுகாத்நேச்சாரின் பதின்மூன்று வருட முற்றுகை பற்றிய குறிப்பு கிடைத்துள்ளது.

வழக்கம் போலவே இக்கல்வெட்டு நேபுகாத்நேச்சாரை கொஞ்சம் மிகையாய் புகழ்ந்தாலும் தீருவின் அழிவை சரியாகவே பிரதிபலித்துள்ளது.

நீண்ட கால முற்றுகையினால் தீருவின் ஜனங்கள், கோட்டையின் ரகசிய வழிகளினூடே வெளியேறி தீவில் குடியேறி விட்டனர். நேபுகாத்நேச்சார் உள்ளே நுழைந்த போது பல வீடுகள் காலியாக இருந்தன. எஞ்சியிருந்தவர்கள் தீவுக்கு பாஸ்போர்ட் கிடைக்காத கொஞ்ச ஜனங்களே.

“தீருவின் அஸ்திபாரங்களை சிதைத்தோம். கோட்டையையும் வீடுகளையும் தரைமட்டமாக்கினோம். அரண்மனைக்கு தீ வைத்தோம். ஒரே நாளில் 7000 ஜனங்களை கொலை செய்தோம். 1300 அடிமைகளை விலங்கிட்டு கொண்டு வந்தோம். எங்கும் தீயும், புகையும், இரத்தமும், ஓலமும் மேன்மைமிக்க நேபுகாத்நேச்சாரின் வெற்றிக்கு சாட்சியிட்டன” என்கிறது பாபிலோனிய கல்வெட்டு.

சரி, இது பற்றி வேதம் கூறுவதையும் வாசித்தால் ஆச்சரிய மடைவீர்கள்.

நான் ராஜாதி ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சார் என்னும் ராஜாவை நான் வடக்கேயிருந்து .. தீருவுக்கு விரோதமாக வரப் பண்ணுவேன்.

உன் ஆஸ்தியை கொள்ளையிட்டு மதில்களை இடித்து, உனக்கு விருப்பமான வீடுகளை அழித்து உன் கல்லுகளையும் மரங்களையும் உன் மண்ணையும் கடலின் நடுவில் போட்டு விடுவார்கள் (எசே 26 : 3-21)

கட்டிடங்களும், வீடுகளும் தரை மட்டமாக்கப்பட்டது. அலெக்ஸாண்டர் தீருவின் கற்களையும், மரங்களையும், மண்ணையும் கடலில் போட்டார்.

இன்னும் ஆச்சரியம் எசேக்கியேல் சொன்ன தரிசனம். தீர்க்க தரிசனம் சொன்னது கி.மு. 590ல். படையெடுப்பு நடந்தது கி.மு. 585ல். தீரு முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டது கி.மு. 572ல். ஆனால் கடலில் எறியப்பட்டதோ கி.மு. 332 ல் தான்.

எத்தனை காலங்களுக்கு முன்னாலேயே நடைபெறப் போவதை துல்லியமாய் கூறியிருக்கிறார், பாருங்கள்!

தீரு தீவின் தென்பாகத்தில் நிறையக் கட்டிடங்களையும், வீடுகளையும் கட்டி தீரியர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். இங்கு வாழ்ந்தவர்களெல்லாம் பெரிய செல்வந்தர்கள், வியாபாரிகள்.

இவ்விடம் கி.பி. 1291ல் பிடிக்கப்பட்டு தீக்கிரையாக்கப் பட்டது. அதேசமயம் படையினர் தடுப்புச் சுவரையும் தகர்த்துவிட, கடல் தண்ணீரும் உள்ளே நுழைந்து தீரு ஒரு சுடுகாடு போல ஆயிற்று.

பிளம்மிங் இப்பகுதியை ஆராய்ந்த போது தீயில் கருகின கற்கள், மற்றும் சிற் சில ஆபரணங்களையும் கூட கண்டுபிடித்தார். சமுத்திரம் உள்ளே வராதபடி கட்டப்பட்ட அரண் தற்சமயம் சுமார் மூன்றடி உயரம் மட்டுமே நின்று கொண்டுள்ளது. கடல் தண்ணீர் இவற்றை குழ்ந்துள்ளது.

சகரியா இதுபற்றி என்ன சொல்கிறார் பாருங்கள்.

தீரு தனக்கு அரணைக்கட்டி தூளைப் போல வெள்ளி யையும், வீதிகளின் சேற்றைப் போல பசும்பொன்னையும் சேர்த்து வைத்தது. இதோ ஆண்டவர் அதைத் தள்ளி விட்டு, சமுத்திரத்தில் அதன் பலத்தை முறித்துப் போடுவார். அது அக்கினிக்கு இரையாகும் (சகரியா 9 : 3,4)

சகரியாவின் இந்த தீர்க்க தரிசனம் உரைக்கப்பட்ட காலம் கி.மு. 487ல். நிறைவேறியது கி.பி. 1291ல். எத்தனை தீர்க்கமான தரிசனம் பாருங்கள்!

தீருவில் தற்சமயம் உருப்படியாயிருப்பது எஸ்ச்கூர் என்ற ஒரு சிற்றூர் தான். ஊர் என்றவுடன் பஸ் ஸ்டாண்டு, ரயில்வே ஸ்டேஷன் என்று கற்பனை பண்ணி விடக்கூடாது. வெறுமனே சிறு சிறு குடிசைகள் நிறைந்த ஒரு மீனவக் கிராமம்.

இங்குள்ள யாவருமே மிக சாதாரணமான மீனவர்கள் தான்.

தீரு இயல்பாகவே கற்பாறைகள் நிறைந்த பூமி. எனவே தங்கள் வலைகள் முழுவதையும் இங்குள்ள பாறைகளில் காயப்

போடுகிறார்கள். மட்டுமல்ல, மீன் வலைகளை செப்பனிடுவதிலும், பின்னுவதிலும் மிகவும் தேர்ந்தவர்கள் இவர்கள்.

எனவே, பிற பகுதியிலுள்ள மீனவர்கள் கூட தங்கள் வலைகளை செப்பனிட இவர்களைத்தான் நாடுகிறார்கள்.

இப்போது நீங்கள் தீருவுக்கு போனால் மீன் வலையில் கால் சிக்காமல் போவது கடினம். இந்த மீனவர்களிடம், “இப்படி ஊர் முழுதும் மீன்வலையை விரித்துவைத்துள்ளீர்களே” என்று கேட்டால்

“மீன் வலையை பழுதுபார்க்கவும், காயப் போடவும் தீரு மாதிரி வேறு இடம் உலகத்திலேயே இல்லை சார்.” என்பார்கள்.

என்ன காரணம்?

உன்னை வெறும் பாறையாக்கி விடுவேன் நீ வலைகளை விரிக்கிற ஸ்தலமாய் இருப்பாய் இனி கட்டப்படாய். (எசே 26 : 14)

என்ற வசனம் நிறைவேறுவது தான் காரணம்.

கி.மு. 800லிருந்து கி.மு. 480 வரை உரை உரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனமெல்லாம் அச்சப் பிசகாமல் நிறைவேறியுள்ளதை இன்றைய அகழ்வாராய்வு நிரூபித்துள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் டிலாசர், பிளம்மிங் போன்றவர்களிடம் சுட்டிக் காட்டினால், “அட்டா, உண்மை தெரிய வேண்டுமானால் மண்ணைப் புரட்ட வேண்டியதில்லை. வேதத்தை திருப்பினாலே போதும் போலிருக்கிறதே!” என்கிறார்கள். மண்வெட்டியையும் கடப்பாரையையும் ஆயாசத்துடன் வைத்தபடியே.

வாஸ்தவம் தானே?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

THE HISTORY OF TYRE

- Dr.W.B.FLEMMING

SYRIA

- Dr.DE. LASSEUR

THE HISTORY OF SYRIA

- Dr.P.K.HITTIE

A TEXT BOOK OF

THE SEMITIC INSCRIPTIONS

- Dr.G.A.CODE

பாபிலோன்

வரலாறு கொடுக்கும் பட்டங்களில் மிகவும் உயர்வானது 'மகா' என்ற பட்டம்.

பெரிய அளவில் விழா நடத்தி யாராவது ஒரு பெரிய மனிதரின் மனைவி குத்து விளக்கேற்ற, சாதனையாளரைப் பற்றி தோராயமாக ஒரு நாற்பது பேர் சொற்பொழிவாற்ற, கடைசியில் காக கொடுத்து கூட்டி வரப்பட்ட தொண்டர் படையின் விண்ணதிரும் கைதட்டல், விசில்களுக்கு நடுவே கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் இந்த 'மகா' பட்டம் ரொம்பவும் மதிப்பு வாய்ந்தது.

உலக வரலாற்றில் வெகு சொற்பமான பேர்களுக்குத் தான் இந்தப் பட்டம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மகா அலெக்ஸாண்டர், மகா பீட்டர், மகா அசோகர் என்று இதன் பட்டியல் வெகு சுருக்கம்.

மகா பெரிய காரியங்களை நிகழ்த்திய வரலாற்று புருஷர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பட்டத்தை ஒரு நகரமும் பெற்றுள்ளது என்பது ஆச்சரியமான விஷயம் தான் இல்லையா?

அந்த நகரம்.

பாபிலோன். மகா பாபிலோன்!

அப்படியென்ன மகா? சென்னையிலும் மதுரையிலும் இல்லாத 'மகா!'

அவசரப்படாதீர்கள் சொல்கிறேன். அதற்கு முன்பாக பாபிலோன் பற்றி கொஞ்சம் பூகோள குறிப்பு சொல்கிறேன்.

பாபிலோன், யூப்ரடீஸ் நதிக்கரையில் அமைந்த ஒரு நகரம். பாபிலோனிலிருந்து வடக்கே முன்னூறு கி.மீ. போனீர்களானால் நினைவேயைச் சந்திக்கலாம். இந்தப் பக்கம் மேற்கே 219 கி.மீ. போனால் சூசா நகரம் பார்க்கலாம்.

ஆபிரகாம் வாழ்ந்த 'ஊர்' என்ற இடத்திலிருந்து ரயிலேறி இடது பக்க ஜன்னலோரம் அமர்ந்து 'பாக்தாத்' திற்குப் போனால் வழியிலேயே பாபிலோனைப் பார்க்கலாம். ஆனால், பாபிலோனில் ஸ்டாப்பிங் கிடையாது.

பிறகென்ன 'மகா' என்பீர்கள்.

ஒரு காலத்தில் அது மகா நகரம் தான். ஆனால் இப்போது மகா இல்லை. வெறும் மண்மேடு. உங்கள் வீட்டுக்கு நாலாவது வீட்டு மகாலிங்கம் மாதிரி. உங்கள் ஆபீஸ் அக்கவுண்டன்ட் மகாதேவன் மாதிரி வெளியே பெயர் தெரியாமல் போய் விட்டது. பெயரில் மட்டுமே மகா ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

பாபிலோனின் பழைய வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்த்தால் இது நோவாவின் சந்ததியில் வந்த பராக்கிரமசாலியான நிம்ரோத் தால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்று யூகமாய் சொல்லுகிறார்கள். ஆதி 10 : 8-10 வரையுள்ள வசனங்களில் நிம்ரோத், சிநெயார் நாட்டிலுள்ள ஏரேக், அக்காத், கல்னே, பாபேல் ஆகிய இடங்களை ஆண்டு வந்தான் என்று பார்க்கிறோம்.

பாபேல் என்ற எபிரேய பதத்திற்கு குழப்பம் அல்லது கலக்குதல் என்று பொருள். போதை ஆட்களுக்கு விஷயம் தெரிந்தால் கலக்கல் சமாச்சாரங்களுக்கு பாபேல் என்று பெயர் வைத்து விடுவார்கள். சொல்லிவிடாதீர்கள்.

இங்கு கோபுரம் கட்டும் போது தான் பாஷைக் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணி ஜனங்களை கர்த்தர் சிதறடித்தார். மொழியை வைத்து அரசியல் பண்ணும் அரசியல்வாதிகள் பாபேலுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

இந்தக் கோபுரம், பாபிலோனில் இன்றும் காணப்படும் இசைலா என்ற சிக்ராத் தான் என்கின்றனர் சில ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

இன்னும் சிலர் சிதிலடைந்த நிலையில் காணப்படும் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள ஒரு கோபுரத்தைக் காட்டி இது தான் பாபேல் கோபுரம் என்கின்றனர்.

இவர்கள் காட்டும் இந்தக் கோபுரம் பாபிலோனுக்கு தென் மேற்கே. 11-வது கி.மீயில் உள்ள போர்ஸிப்பா (Borsippa) என்ற இடத்தில் உள்ளது.

1942ல் இப்பகுதியில் அகழ்வாராய்வு மேற்கொண்ட Dr.C.L. Woolley போர்ஸிப்பாவிலுள்ள இந்தக் கோபுர இடிபாட்டை ஆராய்ந்தார்.

சுவர்களிலுள்ள கற்களை கொஞ்சம் கிள்ளியெடுத்து ஆராய்ந்தால் அது சுட்ட செங்கல்! சுட்ட செங்கல் தற்சமயம் ஒன்றும் புதுமையான விஷயமில்லை. ஆனால் இந்தக் கற்களைப் பற்றிய கார்பன் டேட்டிங் ஆராய்ச்சியறிக்கை இது நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தையது என்று குறிப்பிடுகிறது.

இன்னும் செங்கற்கள் ஒவ்வொன்றையும் இணைப்பதற்கு நாம் ரோட்டிற்கு பயன்படுத்தும் 'தார்' பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதை நிலக்கீல் என்கிறது வேதம்.

கி.மு. காலங்களிலெல்லாம் கற்களைக் கொண்டுதான் கட்டிடம் கட்டுவது உண்டு. சில இடங்களில் வெயிலில் காய வைத்த செங்கற்களைப் பயன்படுத்தினர். எகிப்தில் யாத்திராகம காலத்தில் செங்கல் கட வைக்கோல் பயன்படுத்தியதைப் பார்க்கிறோம். இவையெல்லாவற்றையும் காலத்தால் முந்தியது இந்தக் கட்டிடம்.

இதை அப்படியே வேதாகமம் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது பாருங்கள்.

அப்பொழுது அவர்கள் நாம் செங்கல் அறுத்து அதை நன்றாய்ச் சுடுவோம் வாருங்கள் என்றார்கள். கல்லுக்குப் பதிலாக செங்கல்லும், சாந்துக்கு பதிலாக நிலக்கிலும் அவர்களுக்கு இருந்தது. (ஆதி 11 : 3)

பாபேல் கோபுரம் கட்டிய சம்பவம் கதையென்று நினைப்

பவர்களின் எண்ணத்தை தவிடுபொடியாக்கி முகத்தில் கரியை..... ஸாரி, நிலக்கீலைப் பூசுகிறது இந்தக் கண்டுபிடிப்பு.

பாபிலோனின் செங்கல் செய்யும் முறை ரொம்பவும் சுவாரஸ்யமானது. நிறைய இதுபற்றி தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் குளைக்காரர்கள் **R. கோல்ட்வே (Koldwey)** எழுதின **Excavations at Babylon** (1914) என்ற புத்தகத்தில் 75-82 பக்கங்கள் வரை மூன்று நாட்களுக்குப் படிப்பது நல்லது.

நம்முடைய நோக்கம் செங்கல் பற்றியது அல்ல என்பதால் அடுத்த விஷயத்திற்கு போவோம்.

“சரி நீங்கள் போர்ஸிப்பாவில் கண்டது தான் பாபேல் கோபுரத்தின் இடிபாடா மிஸ்டர், வுல்லி?” என்று கேட்டால்

“அப்படி ஒரேடியடியாய் சொல்லி விட முடியாது தம்பி. இதுதான் வேதம் குறிப்பிடும் பாபேல் கோபுரம் என்று நிரூபிக்க செங்கல்லும் தாரும் மட்டும் போதாது. இன்னும் நிறைய ஆதாரங்கள் வேண்டும். ஆனால், ஒன்று நிச்சயம். இது நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கட்டப்பட்ட கோபுரம். பாபேல் கோபுரத்தைக் கட்டிய நிம்ரோத் கூட 4000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவன் தானே. எனவே இது பாபேல் கோபுரமா என்பது உறுதியாக தெரியாவிட்டாலும் நிம்ரோத்தின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டடம் என்பது நிச்சயம்” என்கிறார்.

எப்படியானால் என்ன நிம்ரோத்தின் காலத்தில் கட்டிடங்கள் சுட்ட செங்கலாலும், நிலக்கீலாலும் கட்டப்பட்டன என்று குறிப்பிட்டுள்ள வேதம், பாபேல் கோபுரம் பற்றி சொல்வது மட்டும் மெய்யாயில்லாமல் இருக்குமா?

பாபிலோன் கி.மு. 17ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஹம்முராபி என்ற அரசனின் காலத்தில் தான் தலைநகராக உருப்பெற்றது. ஹம்முராபியின் வழித்தோன்றலாகிய நேபுகாத்நேச்சாரின் காலத்தில் பாபிலோன் வெகு சிறப்பாக விளங்கியது.

அது முதல் அவர் அரசு பாபிலோன் அரசு என்றழைக்கப்பட்டது.

நாம் ஏற்கனவே பார்த்தது போல, பாபிலோன் யூப்ரடஸ் நதிக்கரையில் அமைந்த ஒரு வளமான நகரம். இதன் வெகு அருகாமையிலேயே டைகிரிஸ் நதியும் ஓடுகிறது. ஆற்றங்கரையில்

அமைந்துள்ள நகரங்களின் செழிப்பு பற்றி நீங்கள் அறிந்தது தான். தென்னை வைக்கலாம். வாழை, கரும்பு பயிரிடலாம் எந்த இடத்தில் கைவைத்து ஒன்றரை பாகம் தோண்டினாலும் கிணறு அமைத்து விடலாம். கையளவு தானியத்தை விளையாட்டாம் தூக்கிப் போட்டாலும் பையளவு அறுவடை செய்யலாம்.

இதெல்லாம் பொதுவாக ஆற்றங்கரை நகரங்கள் பற்றி நாம் கொண்டுள்ள அபிப்ராயம்.

ஆனால் இரண்டு ஆறுகளுக்கிடையே அமைந்துள்ள பாபிலோன் இன்று பாலைவனம் போல் காணப்படுகிறது. கையளவில் தண்ணீர் ஓடும் காவிரியாற்று கிராமங்கள் கூட விவசாயம் செய்ய, பாபிலோனிலேயோ வெறும் பாலைத் தாவரங்களாகிய கற்றாழையும், முள், குருக்கு போன்றவையும் தான் காணப்படுகின்றன.

1974ல் இப்பகுதியை ஆராய்ந்த D.J. வைஸ்மேன் சொல்கிறார். “பாபிலோனில் இன்று மண்ணில் ஒரு வித அமிலத் தன்மை படர்ந்து காணப்படுகிறது. காற்றடித்து மணல் தூசி நம்மீது விழுந்தால் கூட சிறு கொப்புளங்கள் தோன்றும் வாய்ப்புள்ளது. எனவே, இது மனிதர் வசிக்க ஏற்றதாயில்லை. அமில மண் ஆகவே, இங்கு புல் கூட முளைப்பது கடினம்.”

பாபிலோன் ஒன்றும் துவக்க முதலே வனாந்திரமாய் இருந்த பூமியல்ல. பெரிய பெரிய ராஜாக்கள் ஆடம்பரமாய் கட்டிடம் கட்டி, வாழ்ந்து ஆண்டநகரம். ஒரு பேரரசின் தலைநகரம்.

அதன் செழுமையினாலும், பெருமையினாலும் மகா பாபிலோன் என்றழைக்கப்பட்ட நகரம்.

பாபிலோன் வெகு வளமாய் கோலோச்சிய காலத்திலேயே கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தையை பாருங்கள்.

பாபிலோன் வறண்டதும், வனாந்திரமுமான பூமியுமாய் ஒரு மனுஷனும் குடியிராததும் ஒரு மனுஷனும் கடவாததுமான நிலமுமாகும். (எரே 51 : 43)

இனி ஒரு போதும் அதில் ஒருவரும் குடியேறுவதுமில்லை. அங்கே மேய்ப்பர் மந்தையை மறிப்பதுமில்லை. (ஏசா 13 : 20)

இந்த தீர்க்கதரிசனங்கள் முறையே கி.மு. 595, கி.மு. 740

ஆண்டுகளில் உரைக்கப்பட்டவை. ஆனால், வரலாற்றில் நேபுகாத் நேச்சாரே கி.மு. 604ல் தான் வருகிறார். அதாவது 136 வருடங்களுக்குப் பின். பின்னர் அலெக்ஸாண்டரின் காலம் வரை பாபிலோன் வளமாய்த் தான் இருந்தது. கி.பி.14ல் வாழ்ந்த ஸ்டிராவோ என்கிற வரலாற்று ஆசிரியர் தான் பாபிலோன் குடியற்றுப் போய்க் கொண்டிருப்பதை குறிப்பிடுகிறார்.

என்றால் கி.மு. 710ல் உரைக்கப்பட்ட காரியம் எத்தனை நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின் அச்சப் பிசகாமல் நிறைவேறியுள்ளது பாருங்கள்.

வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் பாபிலோனுக்கு ஒப்பாக வேறொரு நகரை இந்த பூமியிலே கண்டிருக்க முடியாது. அவ்வளவு பிரமாண்டம். அவ்வளவு செழுமை. நகரின் ஒவ்வொரு அங்குலத்திலும் ஐசுவரியம்.

பாபிலோன் நகரத்தின் சுற்றளவே 56 மைல். என்னாச்சு? பஸ்ஸில் நகரத்தைக் கடக்க வேண்டுமானாலே ட்ராபிக்கில் சிக்காமல் கடந்தால் சுமார் இரண்டு மணி நேரமாகும்.

நகரத்தைச் சுற்றி பழைய கால வழக்கம் போலவே இரண்டு சுற்றுக் கோட்டை மதில்கள் இருந்தன. வெளிக் கோட்டை சுவரின் உயரம் சுமார் 300 அடி. பிரமிப்பதற்குள்ளே அகலத்தையும் படித்து விடுங்கள். 87 அடி! கோட்டைச் சுவர் மேலே ஒரே சமயத்தில் எட்டு பஸ்களை ஒன்றையொன்று உரசாமல் ஓட்டலாம். சுமார் எண்பது பேர் ஒருவரோடொருவர் கை கோர்த்து நடந்து போகலாம். ரொம்ப வசதி.

இந்தக் கோட்டைச் சுவரில் வேவு பார்ப்பதற்கென்று ஆங்காங்கே காவற்கோபுரங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. எத்தனை? இருநூற்றி ஐம்பது!

ஒவ்வொரு காவற்கோபுரமும் கோட்டையிலிருந்து 100 அடி உயரம் வான்முட்டி நிற்கும். தரையிலிருந்து என்றால் 140 அடி.

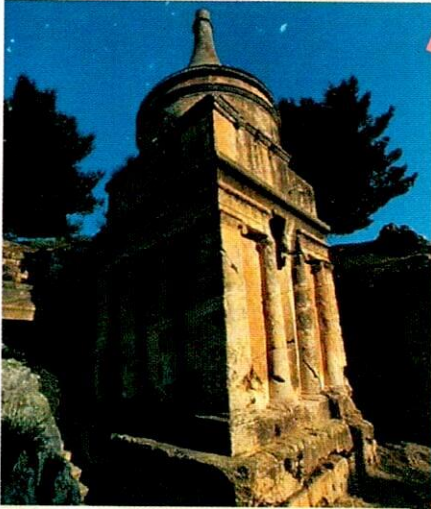
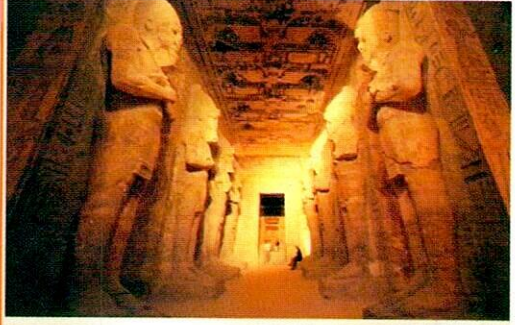
சரி. கோட்டையென்றால் நாலுவாசல் வைப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். பாபிலோனில் கோட்டை வாசலும் பிரமாண்டம் தான். மொத்தம் நூறு வாசல்கள். இந்த வாசல்கதவுகள் எல்லாமே பித்தளையில் செய்யப்பட்டவை.

இப்போது சொல்லுங்கள் லோன் போட்டு கடன் வாங்கி

ஆழங்கள் ரொஸ்ஸும் டாட்சிகள்

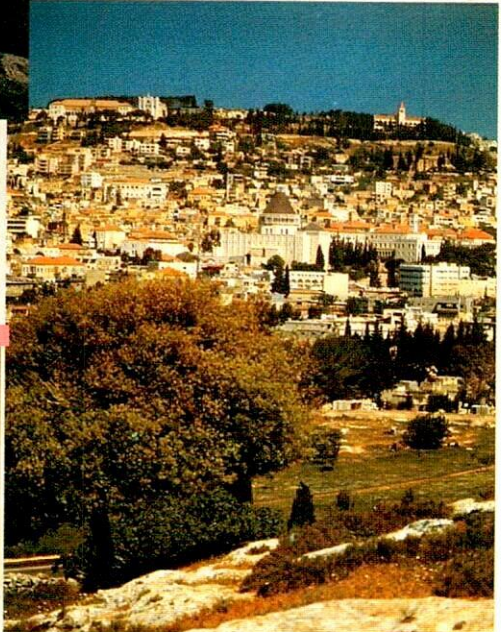
எகிப்திய கோவில்

அக்காலத்து எகிப்தில் கோவில்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் ஒவ்வொரு கடவுளர்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு கடவுளர்களுக்கும் கோவில்கள் உண்டு. இங்கே காணப்படுவது பிரம்மாண்டமான சிலைகள் கொண்ட பார்வோன் காலத்து எகிப்திய கோவில்.

அப்சலோமின் கல்லறை

தாவீதின் மகனாகிய தன் தகப்பனுக்கே விரோதமாக கலகம் செய்து அவரை நாட்டைவிட்டுத் துரத்தியவன். அவனுடைய மரணம் கர்வாலி மரங்களில் சிக்கிக்கொண்டு ஏற்பட்டது. இது அப்சலோமின் கல்லறை.

நாசரேத்

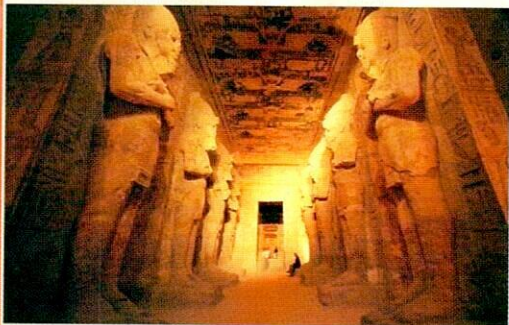
இயேசு வளர்ந்த ஊராகிய நாசரேத் இதுதான். இது இன்றைய தோற்றம். நாசரேத்திலிருந்து நன்மை வருமா என்று பழமொழி உருவாக்கிய நகரம். இன்றளவும் பொலிவுடன் காணப்படுகிறது.

ஆழங்கள் ிகலல்லும் கல்திகள்

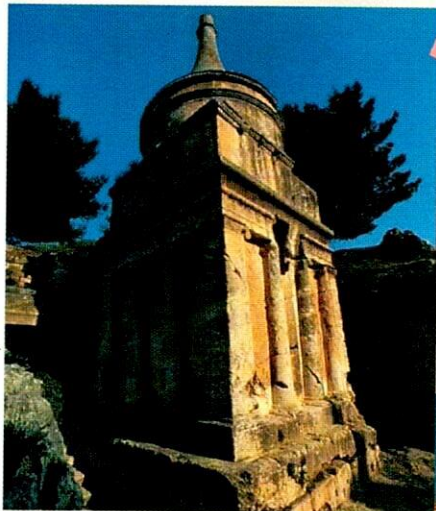
ஂகிப்திய கோவில்

அக்கலலத்து ஂகிப்தில் கோவில்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. ஂல்லலவற்றிற்கும் ஒவ்வொரு கடவுளர்கள் ஂண்டு. ஒவ்வொரு கடவுளர்களுக்கும் கோவில்கள் ஂண்டு. இங்கே கலணப்படுவது பிர்ம்மலண்டமலன சிலைகள் கலண்ட பார்வலன் கலலத்து ஂகிப்திய கோவில்.

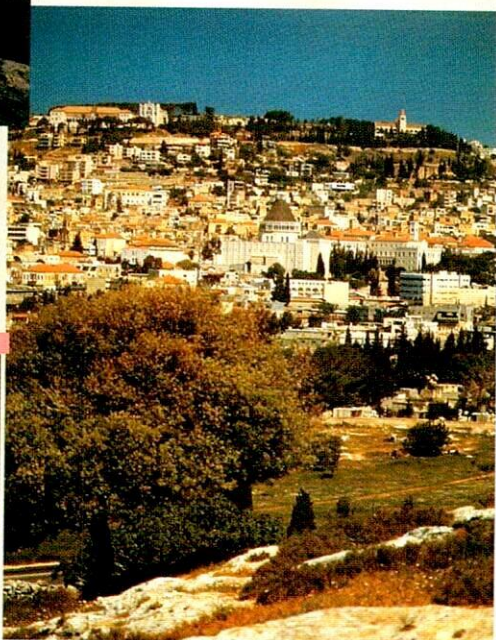
அப்சலோமின் கல்லறை

தலவீதின் மகனலகிய தன் தகப்பனுக்கே விரலதமலக கலகம் செய்து அவரை நலட்டைவிட்டுத் துரத்தியவன். அவனுடைய மரணம் கர்வலி மரங்களில் சிக்கிக்கலண்டு ஏற்பட்டது. இது அப்சலோமின் கல்லறை.

நலசரேத்

இயேசு வளர்ந்த ஂளரலகிய நலசரேத் இதுதலன். இது இன்றைய தலற்றம். நலசரேத்திலிருந்து நன்மை வருமல ஂன்று பழமலழி ஂருவலக்கிய நகரம். இன்றலவும் பிலலிவுடன் கலணப்படுகிறது.

ஒன்றரை சென்ட் நிலத்தில் நாம் கட்டிய வீட்டைப் பார்க்கும் போதே நமக்கு நெஞ்சு நாலங்குலம் விரிந்து, மூக்கு சற்றே விடைத்துக் கொள்கிறதே, இவ்வளவு பெரிய கோட்டை கொத்தளங்களைக் கட்டிய நேபுகாத்நேச்சார் “இது நான் கட்டிய பாபிலோன் அல்லவா?” என்று சொல்லாமல் இருப்பானா?

1925ல் பாபிலோனிய இடிபாடுகளுக்கு நடுவில் ஆய்வை கோல்ட்வே, அங்கர் என்பவர்கள் செய்தனர். மிகவும் கொடிய வனாந்திரம் போல் பாழ்பட்டுக் கிடக்கும் இடம். ஆதலால் அக்கால உபகரணங்களைக் கொண்டு இவர்களால் ரொம்ப ஆழமாய் முயற்சி செய்ய முடியவில்லை. எனினும், கோல்ட்வேயின் ஆய்வுக்குறிப்பு சொல்கிறது. பாபிலோன் நிறைய விக்கிரகக் கோயில் களினால் நிறைந்துள்ளது. தடுக்கி விழுந்தால் கோயில் தான். இவர்களின் பிரதான தெய்வம் நேபோ, மற்றும் பேல். பொதுவாகவே பாபிலோனிய ஆண்களின் பெயருடன் நேபோ அல்லது பேல் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் நம்மூரில் பிரதானமாக ஆரோக்கிய மாதா கோயில் இருந்தால் அவ்வூரில் பல பேருடைய பெயரில் ஆரோக்கியமும், வியாகுல மாதா கோயில் என்றால் பெயர்களில் வியாகுலமும் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பது போல.

நேபுகாத்நேச்சார் என்ற பெயருடன் நேபோ இருப் பதையும் பெல்ஷாத்தார் பெயருடன் பேல் இருப்பதையும் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

H.W.F. சாக்ஸ் (Saggs) என்ற அகழ்வாராய்ச்சியாளர் கூறுகிறார். இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வகையில் மார்த்துக் என்ற தெய்வத்திற்கு கோயில் மாத்திரம் 55 பெரிய கோவில்களும் பேலுக்கு 33 கோவில்களும், நேபோவிற்கு 21 கோவில்களும் இருந்தன. இது தவிர பூமி தெய்வங்களுக்கு 300 கோவில்களும், வான தேவதைகளுக்கு 600 கோவில்களும் இருந்தன.

கணக்கு எவ்வளவு வந்தது?

1009, சரிதானே. பாபிலோனுக்கு முன்னால் நம்நாட்டு **Temple City** மதுரையெல்லாம் நிற்க முடியாது போலிருக்கே!

பக்தி கோயிலோடு போய்விடவில்லை. தெய்வங்களுக்கென்று வழிபாட்டு மேடைகளும் நிறைய இருந்தன. இஷ்டாருக்கு 180. நெர்கணிக்கு 85 அதாருக்கு..... முறைக்காதீர்கள். மொத்தமாய் 470 மேடைகள் இருந்தன.

கோயில்களிலிருந்து விக்கிரகங்களில் பெரும் பகுதி பொன்னால் செய்யப்பட்டவை. பாபிலோன் பிரதான கோயிலருகே இருந்த மார்த்துக் சிலை முழுக்க தங்கமாம். மொத்தம் 40,000 பவுண்டு எடை. இது தவிர தெய்வச் சிலைகளிலெல்லாம் தங்கம் இருக்க வேண்டுமென்பது மரபு. எனவே முழுவதுமாய் தங்கத்தில் செய்யாவிட்டாலும் சிலைகளின் நெற்றி, நெஞ்சு ஆகிய பகுதிகளை மட்டும் தங்கத்தாலும் ஏனைய பகுதிகளை வேறு உலோகங்களாலோ மரத்தாலோ செய்து விடுவார்கள்.

பாபிலோனிய கோயில்களை ஆராய்ந்த Dr. வெர்னர் கெல்லர் என்பவர் நிறைய சிலைகளைக் கண்டு பிடித்தார். ஆனால் அவற்றுள் பெரும் பகுதி சிலைகள் மதக் கலவரத்தில் அகப்பட்ட ஆள் மாதிரி கையில்லாமல், காலில்லாமல் ஊனமுற்றிருந்தன.

பல சிலைகளுக்கு நெஞ்சு இல்லை. நெற்றியும் இல்லை. உடையாமல் இருந்த சிலைகளுக்குள் தங்கம் என்ன, தகரம் கூட இல்லை.

தங்கத்திற்காக சிலைகள் குறையாடப்பட்டு, தரையில் மோதி உடைக்கப்பட்டு மூளியாகி இருந்தன.

நடந்ததென்ன?

கி.மு. 539ல் கோரேஸ் மன்னனால் பாபிலோன் கொள்ளையிடப்பட்டது. அலெக்ஸாண்டரால் ஒரு முறையும், அவருடைய நான்கு தளபதிகளின் ஆட்சியில் ஆறுமுறையும் பாபிலோன் கொள்ளையிடப்பட்டது.

பாபிலோன் கொள்ளையிடப்பட்ட ஒவ்வொரு முறையும் கோயில்களே தாக்குதலுக்கு இலக்காகின. காரணம் தங்கம்!

கஜினி சோமநாதபுரத்து கோயில் மேல் படை யெடுத்ததை போல, ஒவ்வொரு முறையும் பாபிலோன் சிலைகள் உடைக்கப்பட்டு தரையில் தள்ளப்பட்டு தங்கம் எடுக்கப்பட்டது.

இவையெல்லாம் வரலாறு காட்டும் உண்மை.

இப்போது வசனத்துக்கு வாருங்கள்.

ஏசா 21 : 9

பாபிலோன் விழுந்தது. விழுந்தது. அதின் விக்கிரக தேவர்களை எல்லாம் தரையோடே மோதி உடைத்தார் என்று பிரதியுத்தரம் சொல்லுகிறான்.

கர்த்தராகிய நான் பாபிலோனின் விக்ரகங்க
ளுக்கு விரோதமாய் விசாரிக்கும் நாட்கள் வரும்.
ஏசா 51 : 52

இந்த தீர்க்கதரிசனம் கி.மு. 7100ல் உரைக்கப்பட்டது. அதா
வது நேபுகாத்நேச்சார் பாபிலோனை ஆள்வதற்குள் முன்பாகவே.

எத்தனை வருடங்களுக்குப் பிறகு அட்சர சுத்தமாய் நிறை
வேறியுள்ளது பாருங்கள்.

பாபிலோன் பற்றி பல சிறப்புகளைக் சொல்ல முடிந்தாலும்
பாபிலோன் என்றவுடன் நமக்கு ஞாபகத்துக்கு வருவது தொங்கு
தோட்டம் தான் இல்லையா?

கி.மு. 400 வாக்கில் வாழ்ந்த கிரேக்க சரித்திர ஆசிரியர்
ஹெரோடோடஸ் இந்த தொங்கு தோட்டத்தை அக்காலத்திய
உலக அதிசயங்கள் ஏழில் ஒன்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்று
உலக அதிசயங்கள் என்று சொல்லவேண்டுமானால் எத்தனையோ
சொல்ல வேண்டிய வரும் எல்லாமே அதிசயங்கள் தான்.

ஆனால் அக்கால சமுதாய வளர்ச்சி, விஞ்ஞான தொழில்
நுட்ப வசதிகள் இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால்
கல்தேயர்கள் பிரம்மாண்டம் பண்ணியிருப்பது தெரியும்.

ராட்சத கிரேன்கள் இல்லாமலேயே உயரங்களுக்கு பாறை
களை கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். மோட்டார் பம்புகள்
இல்லாமலேயே மாடிகளுக்கு தண்ணீர் கொண்டு போயிருக்கிறார்
கள்.

இன்று தொங்குதோட்டம் வளர்ப்பதெல்லாம் தொங்கு
மீசை வளர்க்கிறதை விட சுலபம். விஞ்ஞானத்தால் சுலபம்
பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்தேயர்கள் விஞ்ஞான மாயா
ஜாலம் எதுவுமே இல்லாமல் இப்படியொரு கட்டிடம் கட்டியி
ருப்பதுதான் அதிசயம். உலக அதிசயம்!

பழங்கால சரித்திரம் இந்த தொங்கு தோட்டம் பற்றிச்
சொன்னாலும், சிதிலமடைந்து போன பாபிலோன் குவியல்
களுக்கு நடுவில் இதை கண்டுபிடித்து அடையாளம் காட்டிய
பெருமை Dr. கோல்ட்வே'யையே சாரும். வாழ்க!

தொங்குதோட்டம் இருக்கும் இடம் பற்றி Dr. கோல்ட்வே
சொல்வதைக் கொஞ்சம் கேட்கலாம்.

“சொல்லுங்கள் டாக்டர்?”

நேபுகாத்நேச்சாரின் அரண்மனைக்கு வடகிழக்கே பாபிலோனின் மிக முக்கியமான இஷ்டார் வாசல் அமைந்துள்ளது. அதன் அருகில் உள்ள பிரமாண்டமான இடிபாடு தான் நீங்கள் கேட்ட தொங்குதோட்டம்”.

“இதன் விசேஷம் பற்றி..?”

“சொல்கிறேன். பழங்காலத்து கல்தேய சிக்குராத் கோயில்களின் கட்டப்பாணியைப் பின்பற்றி அடுக்கடுக்கு மாடிகளாய் கட்டப்பட்டது இந்தக் கட்டிடம். வழக்கம் போல சுட்ட செங்கல் ஏராளமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கட்டிடத்தின் ஒவ்வொரு அடுக்குகளிலும் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கான வகை தாவரங்களும் வளர்க்கப்பட்டு வந்தன.! கட்டிடத்தின் இடிபாடுகளினூடே கிடைத்திருக்கும் பலவகை வேர்கள் மற்றும் விதைகளை ஆராய்ந்ததில் அதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.”

“தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் எப்படி பாய்ச்சுவது? கீழிருந்து மேலே மோட்டார் பம்பு இல்லாத காலத்தில் கொண்டு போவது எப்படி சாத்தியம்?”

“பழங்காலத்து ஹைட்ராலிக் அமைப்பைக் கொண்டு தண்ணீர் மேலேற்றப்பட்டுள்ளதற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இந்த ஹைட்ராலிக் முறையென்பது சங்கிலிகளைக் கொண்டு நீர் உறிஞ்சப்படும் செயின் பம்பிங் முறையைப் போன்றது”.

Dr. கோல்ட்வேயைப் போன்ற பாபிலோனின் அகழ்வாராய்வு செய்த Dr.E. அங்கர் (Dr.E. Unger) என்பவர் தொங்குதோட்டம் அமைக்கப்பட்டிருந்த இடம் சாதாரண தரை அளவிலிருந்து சுமார் 60 அடி உயரமான இடத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது என்கிறார்.

தாஜ் மஹாலுக்குப் பின்னால் மும்பை கதை மாதிரி தொங்கு தோட்டத்திற்குப் பின்னாலும் ஒரு கதை உண்டாம். ஏதாவது கதை இருந்தால்தான் இந்த ராஜாக்கள் உலக அதிசயங்கள் எழுப்புவார்கள் போலிருக்கிறது.

நேபுகாத்நேச்சாரின் பிரியத்துக்குரிய மனைவி அமித்திஸ். இவள் மேதிய ராஜாவாகிய ஆஸ்டியாக்கின மகள். திருமணமாகி புக்ககம் வந்த அமித்திஸ், கல்தேய நாட்டில் மேதிய நாட்டைப்

போல மலைகளும், மலைத்தாவரங்களும் இல்லையென்று கண்டு வெறுத்துப் போனாள். அடிக்கடி அவளுக்கு வீட்டு நினைவு உண்டாகி வியாதிப்பட்டு விட, அவளை மகிழ்ச்சிப்படுத்த செயற்கையாவே ஒரு மலை மாதிரி தோற்றமளிக்கும் தொங்கு தோட்டத்தை நிர்மாணித்தானாம். நேபுகாத்நேச்சார் எப்படி கணவன் பாருங்கள். நீங்களானால் மனைவி கேட்ட ஒரு புடவையை வாங்கி தரவே இவ்வளவு யோசிக்கிறீர்கள். போங்க சார்!

தொங்கு தோட்டத்தை விட்டு இன்னும் கொஞ்சம் பாபிலோனுக்கு உள்ளே போய்ப் பார்க்கலாம் வாருங்கள்.

பிரமாண்டமான மதில்களையும், பொந்தாளங்களையும் கொண்ட பாபிலோன் சற்றே சாய்ந்த செவ்வக அமைப்பில் உள்ளது. முக்கியப் பட்டணத்தின் அளவு 3500மீ நீளமும், 2000மீ அகலமும் கொண்டுள்ளது. இதன் முக்கிய அச்ச வடகிழக்கு. தென்மேற்காக சரிந்துள்ளதால் தான் இது சாய் செவ்வகமாக காணப்படுகிறது.

பாபிலோனை இரண்டாய் ஊடறுத்துக் கொண்டு வடக்கு தெற்காக யூப்ரடஸ் நதி பாய்கிறது.

பாபிலோனுக்குள் பாயும் யூப்ரடஸின் கிழக்குக் கரைப் பகுதியில் தான் அரண்மனையும் ஏராளமான கோயில்களும் காணப்படுகின்றன.

பாபிலோனின் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து மேற்குப் பகுதிக்குள் செல்ல வேண்டுமானால் யூப்ரடஸைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். எனவே கிழக்கு மேற்குப் பகுதிகளை இணைக்க மூன்று பெரிய பாலங்கள் ஊருக்குள் இருந்திருக்கின்றன.

பாபிலோனைச் சுற்றி கட்டப்பட்டிருந்த பலம் வாய்ந்த அரண்கள் யூப்ரடஸ் நகரின் நடுவே பாய்வதால் ஆற்றிற்குக் குறுக்கேயும் ஆற்றின் போக்கை பாதிக்காமல் கட்டப்பட்டிருந்தன. அதாவது ஆறு, கோட்டை சுவருக்குக் கீழே நகருக்குள் பாய்ந்து மறுபுறம் வெளியேறும்.

இவ்வளவு பிரமாண்டமாகக் கட்டப்பட்ட இவ்வமைப்பு தான் பாபிலோனியருக்குக் கடைசியில் கண்ணியுமாயிற்று.

எப்படி?

கி.மு. 539ல் பாரசீகர்கள் பாபிலோனை முற்றுகையிட்டனர்.

பாரசீகர்களுக்கு விரோதமாக பாபிலோன் கோட்டையின் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன. வானத்துக்கும் பூமிக்குமாய் நிற்கும் பாபிலோனின் கோட்டைச் சுவரை இடிப்பதென்பது சாமான்யமான காரியமா என்ன?

வெளிக்கோட்டைச் சுவர் உயரம் மட்டும் சுமார் 300 அடி. அகலம் 87 அடி. இதை ரொம்ப கஷ்டப்பட்டு தகர்த்தாலும் உள்ளே இதைவிட வலுவான மற்றொரு சுவர்.

இவ்வளவு பயங்கரமான சுவர்களை இடித்துக் கொண்டு நுழைவதோ, கன்னமிட்டு நுழைவதோ முடியாத காரியம்.

எனவே இதற்கு மாற்று வழியை யோசித்த பாரசீகர்கள் கோட்டைக்குள் பாயும் ஆற்றை அகழிவிட்டு திசை திருப்பி விட்டனர். இதனால் ஊருக்குள் போகும் ஆற்றுப் பாதை வற்றிவிட அந்தப் பாதையைப் பயன்படுத்தி சுவருக்கு கீழே வழியாக பாரசீகர்கள் சாட்சாத் ஒரு பெருச்சாளியைப் போலவே நுழைந்து விட்டனர். அபார ஊடுருவல்!

கி.மு. 539ல் உள்ளே நுழைந்த கோரேஸ் மன்னர் பாபிலோனைக் கொள்ளையிட்டு தன் வசமாக்கிக் கொண்டார்.

பாபிலோனை சுற்றியுள்ள சுவர்கள் தான் உலகப் புகழ் பெற்றவை. கிரேக்க வரலாற்று ஆசிரியர்களும் சரி. யாத்திரீகர்களும் சரி, மிகவும் அதிசயம் வாய்ந்ததாகக் கருதியது பாபிலோனின் மதில் சுவர்களைத் தான்.

இன்றளவும் மெருகுடனும் பளபளப்புடனும் காணப்படும் மிகப் பிரமாண்டமான சுவர்கள்.

பளபளப்பான பளிங்குக் கற்களினாலான அலங்கார சுவர்களில் எருதுகள், வலுசர்ப்பம், சிங்கம் போன்றவை பல வண்ணங்களில் வரையப்பட்டுள்ளன.

அரண்மனையிலிருந்து இஷ்டார் வாசல் வரை போகும் நீண்ட வீதிக்கு ஊர்வல வீதி என்று பெயர். பாபிலோனிய மொழியில் அய்பர்சாபு என்று சொல்ல வேண்டும். இத்தெருவின் நீண்ட மதில் சுவர்கள் பாபிலோனிய மதில் சுவர்கள் எல்லா வற்றிலும் விசேஷம்.

நீலநில பளிங்கு கற்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்த

இந்தச் சுவர்களிலும் இஷ்டார், மார்துக் ஆகியவற்றின் பராக் கிரமங்களை வெளிப்படுத்தும் சித்திரங்களையும், எருது, சர்ப்பம் போன்றவற்றின் படங்களையும் வரைந்து வைத்திருந்தனர்.

சுவர்களின் மீது ஏன்தான் பாபிலோனியர்களுக்கு இத்தனை மோகம் என்று தெரியவில்லை.

சுவர்களுக்கென்று அக்டோபர் மாதத்தில் தனியாக ஒரு திருவிழாவே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் சுவர்களுக்கு முன்பாக கூட்டம் கூட்டமாக நின்று நேபோ, மார்துக் ஆகியவைகளின் பெயரால் ஆராதனைகளும் பலியிடுதலும் நடத்துவார்கள்.

அக்காத் என்னும் எழுத்துக்களில் கிடைத்திருக்கும் வட்டுருக்கள் இவ்விழாவை இன்னும் சிறப்பாக சொல்லுகின்றன.

பாபிலோனியர்கள் சுவர்களைக் கடவுளர்களின் புத்தகம் என்றே கருதினார்கள். நேபோவும், பேலும் சுவர்களின் மூலமாகவே தங்களுடன் பேசுவதாகவும் கருதினார்கள்.

திருவிழாக் காலங்களில் நேபோ, மார்துக் இவற்றின் பூசாரிகள் நரபலி இரத்தத்தை எடுத்து எண்ணையுடன் கலந்து சுவர்களின் மேல் விசிறியடிப்பார்கள். சுவற்றில் விசிறப்பட்ட இரத்தம் சிதறல் வடிவில் உண்டாக்கும் கோலங்களைக் கண்டு அதைச் சித்திர எழுத்துக்களாக கற்பனை பண்ணிக்கொண்டு செய்தி படிப்பார்கள்.

மழைக்காலங்களில் மழைத்தண்ணீர் வடிந்த சுவர்களைப் பாருங்கள். நீர்த்தாரை வடிந்த இடங்களில் கற்பனையாய் பல வடிவங்கள் தோன்றும். நம்மில் சிலர் மேகத்திலும் படம் பார்ப்பது உண்டல்லவா?

அதைப் போலவே இந்தப் பூசாரிகள் சுவரில் வடிந்த நீர்த்தாரைகளைப் படித்து பாபிலோனியக் கடவுளர்கள் செய்தியனுப்பியிருப்பதாக கற்பனை கலந்து சொல்வார்கள். நம் ஊர் நியூஸ் பேப்பர் பாணியில்.

போர்க் காலங்களில் கடவுளர்களின் சித்தத்தையறியவும் குற்றவாளிகளை கண்டுபிடிக்கவும் இந்த சுவர் முறை பயன்பட்டது.

இதை வாசித்த போது பெல்ஷாட்சார் காலத்தில் தேவனுடைய விரல் தோன்றி சுவற்றில் மெனே மெனே தெக்கேல் உட்பார்சின் என்று எழுதிய சம்பவம் சட்டென என் தலைக்குள்

பிளாஷ் அடித்தது.

இனி நீங்கள் தான் டெவலப் பண்ணிக் கொள்வீர்களே!

பாபிலோனியர்களை கல்தேயர் என்று அழைப்பது வழக்கம். இந்தக் கல்தேயர்களின் பூர்வமொழி அக்காத் (Akkadian) என்பதாகும்.

பிற்பாடு கொஞ்ச காலத்தில் அரமேயிக் மொழியை பயன் படுத்திக்கொள்ளத் துவங்கினர். தானியேல் காலத்தில் பாபிலோனில் பேசப்பட்டு வந்த மொழி அரமேயுதான். (தானி 1 : 4)

யூதர்களின் பூர்வீக மொழி எபிரேயுவாய் இருந்தாலும் பாபிலோனில் அடிமைகளாய் இருந்த காலம் தொட்டு அரமேயுவை முக்கிய மொழியாக வைத்துக் கொண்டனர்.

இயேசு கிறிஸ்துவும் அரெமேயு மொழியில் தான் அதிகம் பேசினார். இதுபற்றி இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் நிறைய சொல்கிறேன்.

பாபிலோன் நன்கு திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட நகரம். பாபிலோனுக்கு எட்டு வாசல்கள் உண்டு. இவற்றுள் வடக்கு வாசலான இஷ்டார் வாசல் தான் மிகவும் சிறப்பும் புகழும் வாய்ந்தது. இதையொட்டித் தான் புகழ்பெற்ற இஷ்டார் கோயிலும், தொங்கு தோட்டமும் இருந்தன.

மற்ற பிரதான வாயில்கள் மேற்கே மாந்துக் வாயில், கிழக்கே ஆதாத் வாயில், தெற்கே இன்னில் வாயில் என்று சொல்லலாம்.

பாபிலோன் செல்வச் செழிப்பிற்கு எப்படி பெயர் பெற்றதோ அதே போல குறிகாரர்கள், பில்லிகுனியக்காரர்கள், மந்திரவாதிகளுக்கும் புகழ் பெற்றது.

நேபுகாத் நேச்சரின் காலத்தில் மட்டும் சுமார் 12,000 மந்திரவாதிகள் பெயர் பெற்றவர்களாக தேசத்திலிருந்தனர், கழுத்துக் கட்டிக்கு வேப்பிலை அடிக்கும் மந்திரவாதிகளைச் சேர்க் காமல்!

இறந்தவர்களுடன் பேசுபவர்கள், இரவில் நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு குறிசொல்பவர்கள், எண்ணைய தொதிக்க வைத்து அதில் படம் பார்த்துக் கதை சொல்லும் தீர்க்கதரிசிகள் சோழி போட்டு பலன் சொல்லுதல், கிளி ஜோஸ்யர்கள் ... என்று

எல்லா குறிகாரர்களுக்கும் முன்னோடிகள் பாபிலோனிய மந்திரவாதிகள் தான்.

பாபிலோனின் மற்றொரு சிறப்பு பொன்.

பாபிலோனின் தங்கத்தில் 80 சதவீதம் கோயில்களில் தான் இருந்தது. மிகப்பெரிய மாந்துக் இஷ்டார் கோயில்கள் மட்டும் தான் என்று இல்லாமல், காலையில் இரண்டு பாட்டுப்பாடி சுண்டல் கொடுக்கும் நடைபாதைக் கோயில்களில் கூட பொன்னில் சிலை யிருந்தது.

பாபிலோனின் வடக்கு வாசலிலுள்ள இஷ்டார் கோயிலின் இஷ்டார் தெய்வத்தின் சிலையின் உயரம் 18 அடி. எடை 35000 பவுண்டுகள். இது முழுவதும் பொன். இது தவிர சுமார் 217 சிறு சிலைகளும் இதே கோயிலுக்குள் இருந்திருக்கின்றன. அவையாவும் கூடப் பொன்தான்.

இது போதாதென்று சுத்தப் பொன்னாலான மேடை ஒன்றும் இதே கோயிலுக்குள் இருந்ததாம் 40 அடி நீளம், 15 அடி அகலம்!

கோயில்களும், அரண்மனையும் கொண்டிருந்த பொன்னையெல்லாம் ஒன்று கூட்டினால் ஒரு பெரிய மலையளவு வரும். பொன் வேலை செய்யும் கொல்லர் மட்டும் 40,000 பேர் இருந்தார்களாம். தேவைதானே?

எனவே, தான் வேதம் பாபிலோனைக் குறிக்கும்போது 'பொன்னகர்' என்கிறது (ஏசா 14 : 4)

பொன்னும், செல்வமும் இழையோடினாலும் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் என்னவோ சுமார் தான்.

பெரும்பாலும் வீடுகள் சுட்ட செங்கல் அல்லது களிமண்ணாலான சுவர்களையே கொண்டிருந்தது. மாடிவைத்துக் கட்டப் பட்ட வீடுகள் அபூர்வம்.

பாபிலோனில் பெரும்பகுதி கட்டிட வேலையாட்களும், தச்சர், கொல்லர் போன்றவர்களும் தான் வாழ்ந்தனர். இவர்களிலும் வெளியிடங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட அடிமைகள் தான் அதிகம். இவர்களை தகுதிக்கேற்றபடி தரம் பிரித்து அந்தந்த வேலைகளுக்கென அமர்த்திவிடுவார்கள். அவர்களில் யாராவது

குடுகுடுப்பைக்காரனாகவோ, குறி சொல்லும் 'அருள்' பெற்றவனாகவோ இருந்து விட்டால் தனி மரியாதை தான்.

பாபிலோன் ஹம்முராபி என்பவனால் தான் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று குறிப்புகள் கூறுகின்றன. பாபிலோன், ஏத்தியர், ஏலாமியர், அசீரியர்கள் போன்றவர்களாலும் ஆளுகை செய்யப்பட்டிருந்தது.

கல்தேயர்கள் பாபிலோனை மிகவும் சீர்ப்படுத்தி ஆண்ட போது தான் பாபிலோன் புகழ் பெற்று விளங்கியது. இவர்களது இராஜ்ஜியத்தை **NEOBABYLONIAN EMPIRE** என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதன் வலுவான மூன்று ராஜாக்கள் நேபுபொலாசார், நேபுகாத்நேச்சார், மெரொதாக் என்பவர்கள். சுவாரசியமில்லாமல் ஆண்ட நான்கு பேர் நேரிகிலிஸ் ஸர், லாபஷி மார்துக், நேபோனிடஸ், பெல்ஷாத்சார்.

கிரேக்கர்கள் குறி சொல்லுகிறவர்களை பாபிலோனியர் என்று குறிப்பிடுவதைப் போல யூதர்களுக்கு எதிரான ஆட்சிகளை வேதம் பாபிலோன் என்றே குறிப்பிடுகின்றது. அதே போல மேட்டி மையாலும், செழிப்பினாலும் கொழுப்படைந்து தேவனுக்கு நிகராய் தங்களை எண்ணுபவர்களின் வீழ்ச்சிக்கு பாபிலோனையே நாம் அடையாளமாகக் கொள்ளலாம்.

அப்படிப் பார்த்தால் -

தமிழ்நாட்டில் அநேகருக்கு பாபிலோன் பட்டத்தை தர வேண்டியிருக்கும்!

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

BABYLON

- Dr.E. UNGER

NINEVEY AND BABYLON

- Dr.E. STOMMINGER

CRONICLES

OF CHALDAEN KINGS

- Dr.J.D. WISEMAN

காசா

சொன்னவுடனேயே சட்டென ஞாபகத்துக்கு வந்துவிடுகிற நகரமல்ல காசா.

சராசரி கிறிஸ்தவர்களுக்கு நெற்றியை நடுவிரலால் நாலு தட்டுத் தட்டிக் கொண்டால் கொஞ்சம் பிசிறாக ஞாபகத்திற்கு வரலாம்.

காசா என்பது நகரம் என்ற அளவிற்குக் கூட ஞாபகம் வராமல் ஏதோ தையல்கடை சமாச்சாரம் என்ற எண்ணம் வருமானால்.....ம்.. ரொம்பவும் கஷ்டம் தான்.

அப்படிப்பட்டவர்கள் வேதத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கருத்தாகப் படிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

ஆதியாகமம் காலம் தொட்டே இருந்ததாக வேதம் கூறுப்படும் மிகப்பழமையான நகரம் காசா.

முதலில் கானானியரின் கையிலிருந்து பின்னர் யூதாவின் கைக்கு மாறி பிறகு பெலிஸ்தியர்களின் கைக்குள் இருந்த நகரம்

இது. வாழ்ந்திருக்கும் காலத்தில் பாக்கை மென்று கொண்டே பொழுது போக்காக பைபிள்படிக்கும், அல்லது கோயிலில் கொட்டாவிவிட்டுக் கொண்டே பிரசங்கம் கேட்கும் உதாசீனர்களுக்கு நடக்கப் போகும் பயங்கரங்களுக்கு முன்னுதாரணமாய் திகழும் நகரம் காசா.

பெலிஸ்தியர்களுக்கு புகழ்பெற்ற நகரங்கள் ஐந்து. அவற்றில் ஒன்று காசா.

மீதி நான்கு அஸ்கலோன், அஸ்தோத், காத், யோப்பா.

காசா பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் விவரமான பூகோள அடையாளம் சொல்ல வேண்டுமானால் யோப்பாவிலிருந்து 40 கி.மீ தெற்கே மத்தியதரைக் கடலின் கரையில் அமைந்துள்ளது.

கடற்கரையில் அமைந்திருந்தாலும் காசாவில் துறைமுகம் இல்லாமலிருந்தது ஆச்சரியம் தான். அதுவும் பக்கத்து நகரமான அஸ்கலோன் கடல் வாணிபத்தில் நம்நாட்டு அரசியல்வாதிகள் லெவலுக்கு சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்க, காசா மட்டும் ஏன் துறைமுகம் வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்று தெரியவில்லை.

ரோமர்கள் தங்கள் எல்லையை காசா வரைக்கும் கொண்டிருந்த காலத்தில் கூட இங்கு துறைமுகம் அமைக்கவில்லை என்பதுதான் புரியாத புதிர்.

சாயங்கால நேரத்தில் பிள்ளைகுட்டிகளோடு காலாற நடந்து போய் கடலை கொறித்தபடியே வேடிக்கை பார்க்க மட்டும் தான் கடல் போலிருக்கிறது இந்த காசாக்காரர்களுக்கு.

காசா, எகிப்திலிருந்து சீரியா போகும் முக்கிய பாதையில் அமைந்துள்ளது. காசாவிலிருந்து கொஞ்சம் வடக்கு நோக்கி கடற்கரை ஓரமாகவே நடந்தீர்கள் என்றால் அஸ்கலோன், அஸ்தோத், யோப்பா இவற்றை பார்க்கலாம்.

காசாவின் புவியியல் அமைப்பு தெளிவானது. ஆனால் வரலாறு கொஞ்சம் சிக்கலானது.

துவக்க காலத்தில் காமின் சந்தத்தியாரான கானானியர்கள் கையிலிருந்தது இந்நகரம். காசா மட்டும் கானானியரின் எல்லை என்று வேதம் இதைக் காட்டுகிறது. (ஆதி 10 : 19)

யோசவாவின் காலத்தில் ஏனாக்கியர் அங்கே குடியிருந்

தார்கள் (யோசு 11 : 22). யோசுவா இஸ்ரவேலர்களுடன் காசாவுக்கு வந்து சங்காரம் செய்து முறியடித்த போதும் இதை சுதந்தரித்துக் கொள்ளாமல் அப்படியே விட்டுவிட்டார். ஆனால் பிறகு கோத்திரங்களுக்கு பங்கு வைத்துக் கொடுக்கும் போது காசாவை யூதாவுக்கு கொடுத்தார்.

யூதா இதைப் பிடித்துக் கொண்ட போதும் வெகுகாலம் தன்னிடம் தக்கவைத்துக் கொள்ளவில்லை. காரணத்தை நியா 10-ம் அதிகாரத்தில் படித்து தெரிந்து கொள்க.

யூதாவிடமிருந்து காசாவை பெலிஸ்தர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

சிம்சோன் பற்றி படித்த யாரும் காசாவை அவ்வளவு சுலபத்தில் மறந்துவிட முடியாது. காசாவில் இராத்தங்கின சிம்சோனைப் பிடிக்கும்படி கோட்டைக் கதவை பெலிஸ்தர்கள் பூட்டி விட கதவை பெயர்த்துக் கொண்டு, கதவையும் சுமந்தபடி சிம்சோன் எதிரே இருந்த மலையுச்சிக்குப் போனார் என்பது மறக்கக்கூடிய விஷயமில்லையே (நியா 16: 1-13) தவிரவும், சிம்சோன் மாவரைத்ததும் காசாவின் சிறையில் தான்.

எரேமியாவின் நாட்களில் எகிப்தியரின் கைவசமிருந்தது இந்தக் காசா. (எரே 47 : 1)

காசாவை எபிரெய பாஷையில் ஆசா என்று கூறுவார்கள் (உபா 2 : 22) அமர்னா கல்வெட்டுக் குறிப்புகளில் 'ஆசாட்டி' என்று இதே நகரம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வேதத்தில் சில இடங்களில் 'காத்தா' எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளதும்காசாவைத்தான் (எரே 47 : 5)

காசா என்ற பெயருக்கு அரண் என்று பொருள். பெயருக் கேற்பவே பட்டணத்தைச் சுற்றிலும் மிகப்பெரிய கோட்டைச் சுவர் இருந்தது.

செழிப்பும் வளமுமான பெலிஸ்தியாவின் மிக முக்கியமான நகரமாகிய காசா குடியற்று பாழாகும் என்று வேதம் செப்பனியா தீர்க்கர் மூலம் முன்னறிவித்திருந்தது. (செப் 2 : 4)

ஆனால் இன்றும் காசா பட்டினம் இருக்கிறது. சுமார் 18,000 குடும்பங்கள் அங்கே காணப்படுகின்றன. வீதிகளில் நவீனம் தெரிகிறது. பல குடும்பங்களில் 'மெர்சிடிஸ்' கார் இருக்கிறது. இன்னும் வளம் குறையவில்லையென்பதை கணிசமான பெர்- கேப்பிடா-

-இன்கம் (தனிநபர் வருமானம்) நிரூபிக்கிறது.

என்னாயிற்று? ஏன் இன்னும் வேதம் சொன்ன தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறவில்லை?

ஒருவேளை செப்பனியாவும், நமது ஊரில் தாயத்து எடுக்கிற தீர்க்கதரிசி மாதிரியான ஆளோ?

இப்படிப் போன்ற காசாவைப் பற்றிய சந்தேகம் பலருடைய மனதில் பல நாளாய் இருந்தது.

விசுவாசிக்கிறவர்களை வாயடைக்கப் பண்ண நினைக்கிறவர்கள் காசாவைப் பற்றி பேச்சை ஆரம்பித்து தர்மசங்கடப் படுத்தினார்கள்.

இயேசுவின் தொனி மாதிரிப் பத்திரிகைகளுக்கு கேள்வி எழுதிப்போட்டு பதில் வராதது பார். என்ன பந்தயம்? என்றார்கள்.

காசாவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறாததில் ரொம்பவும் திருப்தி பலருக்கு.

ஆனால் பாவம் அவர்கள் திருப்தி கொஞ்சக் காலத்திற்கு மேல் நீடிக்கவில்லை.

தற்போதுள்ள காசாபட்டணத்திலிருந்து கிழக்கே 4.8 கி.மீ தூரத்தில் பெரிய முண்டு முண்டாய்க் காணப்பட்ட மண்மேடுகள் 1923-ம் ஆண்டில் W.J. பித்தியன்-ஆடம்ஸ் (W.J. Pythian - Adams) என்ற அகழ்வாராய்ச்சியாளர் கண்ணை உறுத்தியது.

இந்த மண்மேடுகளின் கீழ் மர்மம் ஏதாவது இருக்கலாம் என்று உள்ளுணர்வு உந்த கொஞ்சம் மண் தொந்தியை கரைத்துப் பார்த்தால் ஆச்சரியம் காத்திருந்தது.

இடியுண்ட சுவர்கள், சிலமமான கோயில்கள், ஆயுதங்கள், ஆபரணங்கள், நிறைய எலும்புத்துண்டுகள், கல்வெட்டுக்கள் என்று ஒரு முழுப்பட்டிணமே மண்ணுக்கடியில் நிறைந்திருந்தது.

இங்கு கிடைத்த எஷர்காடன் என்ற அசீரிய ராஜாவின் கல்வெட்டை ஆராய்ந்தவர் இன்னும் அதிர்ந்தார்.

மண்ணுக்கடியில் கிடைத்த இந்த நகரம் தான் காசா. உண்மையான காசா.

இப்போதிருப்பதில் பெயர் மட்டும் தான் காசா.

வேதவசனம் எப்போதோ நிறைவேறிவிட்டிருந்ததை வெளியுலகுக்கு கொண்டு வந்தார் பித்தியன் ஆடம்ஸ். (நன்றி ஐயா!)

காசாவில் கிடைத்த பல்வேறு கல்வெட்டுகள், இடிபாடுகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த போதே தெற்கு அரேபியா விலிருந்த ஒரு புதையுண்ட கோயிலில் கிடைத்த கல்வெட்டு ஒன்றும் காசாவைப் பற்றிய செய்தியைச் சொன்னது.

T.C. மிட்செல்லி என்ற அகழ்வாராய்ச்சியாளர்தான் இந்த கல்வெட்டை கண்டுபிடித்தவர்.

கோயிலின் அருமை பெருமைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே வந்த கல்வெட்டு ஓரிடத்தில் காசாவில் நடைபெற்ற அடிமை வாணிபத்தைப் பற்றி விளக்கமாக சொல்லியது. காரணம், இந்தக் கோயில் அடிமைகளின் தெய்வமான ஒரு தேவதைக்கான ஸ்பெஷல் கோயில்.

அஸ்கலோனின் துறைமுகத்திற்கு கொண்டு வரப்படும் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த அடிமைகளை காசாவில் வைத்து விற்பது தான் நடைமுறை.

சுற்றிலுமிருந்த நாடுகளிடையே காசாவின் அடிமைச் சந்தை வெகுபிரபலம். காசாவின் அடிமை வியாபாரிகள் கொடூரமும், மனிதாபிமானமற்றவர்களுமாயிருந்தனர்.

அடிமைகளின் நாலுவயதுப் பிள்ளைகளைக் கூட தாயிடமிருந்து பிரித்து நாலணாவுக்கு அடிமையாக விற்றுவிடுவார்கள்.

காசாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சில குறிப்புகளில் அடிமைகளின் கைகளின் மணிக்கட்டுச் சதையில் துளைபோட்டு சங்கிலிகளைப் பிணைத்திருந்ததைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளது. அடிமைகளை அடிக்க முள்கோர்த்த சவுக்குகள், சங்கிலிகள் ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன. வியாதிக்கொண்ட, வயதான, தேறாத கேஸ்களை சந்தைத்திடலிலேயே கழுத்தை நெறித்துக் கொன்றுவிடும் கொடுமையும் தினசரி நடப்பதுண்டு.

அரேபியாவின் தெற்குப்புற நாடுகளில் விவசாய வேலைக் காக நிறைய அடிமைகளை விலைக்கு வாங்குவார்கள். அவர்களிடையே ஒரு மூட நம்பிக்கை பலமாக நிலவியது. ஒரு கண்பழுதான ஆண் அடிமை வீட்டிலிருந்தால் நல்ல அதிர்ஷ்டம். பணம் கொட்டும் என்பதுதான் அந்த நம்பிக்கை.

இதினிமித்தம் காசாவின் சந்தையில் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை நான் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

காசாவில் நடைபெற்ற இந்த அடிமை வியாபாரம் பற்றி அரேபியக் கல்வெட்டு மட்டுமல்ல, வேதமும் சொல்கிறது பாருங்கள்.

ஆமோஸ் 1 : 6

காசாவின் பாதகங்களினிமித்தம் நான் அதன் ஆக்கினையைத் திருப்பமாட்டேன். அவர்கள் சிறைப் பட்டவர்களை ஏதோமியரிடத்தில் ஒப்புவிக்கும்படி முற்றிலும் சிறையாக்கினார்களே.

வளமாய் வாழ்ந்திருந்த காலத்திலேயே காசாவின் அழிவைப் பற்றி ஆமோஸ் முன்னறிவித்தது ஐம்பத்திமூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிறைவேறியது.

கி.மு. 734-ல் அசீரிய மன்னன் திக்லாத்தபிலேசர் காசாவின் மீது படையெடுத்தான். பலமும் கொடூரமும் கொண்ட அசீரியப் படைகள் காசாவைக் குறிவைத்து வருவதைக் கண்ட காசாவின் இராஜா ஹானுனு (Hanunu) என்பவர் இரவோடிருவாக, தன் மனைவி மற்றும் சொத்துக்களை அப்படியே விட்டுவிட்டு ஓடி விட்டார். திக்லாத்தபிலேசருக்கு வேலை சுலபமாயிற்று. காசாவில் புகுந்த அசீரியப் படைகள் நகரை குறையாடி தரைமட்டமாக்கினார்கள். அங்கிருந்த வியாபாரமாக வேண்டிய அடிமைகளின் விலங்கை முறித்து அவர்கள் கையிலேயே தீயைக் கொடுத்து நகருக்கு தீயிடச் செய்தனர். காசாவின் மேல் கொண்ட வெறுப்புக் காரணமாக விடுவிக்கப்பட்ட அடிமைகள் வெறியுடன் நகருக்கு தீவைத்தபோதே அசீரியர்கள் காத்தாவின் கோட்டை கதவை அடைத்துக் கொண்டு வெளியே புறப்பட்டு அங்கிருந்து, கோட்டைக்குள் உண்டாகும் அலறலையும், வானளாவ உயரும் நெருப்பையும் கண்டு களித்தனர்.

அசீரியப் படைகளுக்கு சிறு கீறல் கூட வராமல் அடிமைகளைக் கொண்டே காத்தாவைத் தீக்கொளுத்திய தங்கள் பராக்கிரமத்தை ஒரு கல்வெட்டில் பதிவு செய்துள்ளனர். இந்தக் கல்வெட்டு இன்றைய எகிப்திய நகரமான ஏல் - ஆரிஷ் (el-Arish) என்ற நகரத்திற்கருகில் கிடைத்துள்ளது.

அடைக்கப்பட்ட கோட்டைக்குள் கொளுத்தப்பட்ட தீயில் காசாவின் மக்களுடன் அடிமைகளும் சேர்ந்தே மாண்டார்கள்.

இந்த சம்பவம் பற்றி, இது நடப்பதற்கு 53 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே கி.மு. 787-ல் ஆமோஸ் தீர்க்கதரிசி, மூலம் வேதம் முன்னறிவித்ததைப் பாருங்கள்.

ஆமோஸ் 1 : 7

காத்தாவின் மதிலுக்குள் தீக்கொளுத்துவேன். அது அதினுடைய அரமனைகளைப் பட்சிக்கும்.

வசனம் எத்தனை துல்லியமாக நிறைவேறியுள்ளது பார்த்தீர்களா?

கி.பி. 1270-ல் பிரிபாஸ் என்பவர் காசா, அஸ்கலோன் இவற்றின் மீது படையெடுத்தார். பிரிபாஸ் நகரங்களை கொள்ளையிட்டதுமின்றி குடியிருக்க லாயக்கில்லாதபடி முற்றிலும் தகர்த்தும் போட்டான்.

பிரிபாஸின் படையெடுப்புக்குப்பின் அஸ்கலோன் பாழானாலும் அதன் சுற்றுப்புறங்கள் செழிப்பான புல்வெளியும், தண்ணீரும் உள்ளதாய் காணப்பட்டது. எனவே, அஸ்கலோனில் யூத மேய்ப்பர்கள் கிடைபோட்டு ஆடு மேய்த்து வந்தனர்.

ஆனால் காசாவில் நிலை இன்னும் மோசமானது. ஒரு வித அமிலம் கலந்தமண், பாழாகிப் போன காத்தாவின் மேல் மூடிப் பட்டிருந்தது. நாளாவட்டத்தில் இடிபாடுகளையெல்லாம் மூடி மண் மேடுகளாக காட்சியளித்தது. அமிலமண் காரணமாக இந்த மண் மேடுகளில் மேல் புல் கூட வளர்வதில்லை. இதன் உடனொத்த பாழான நகரங்களான அஸ்கலோன், அஸ்தோத் போன்ற நகர மேடுகளிலெல்லாம் பசேலென்று புல்மண்டிக் கிடக்க நடுவில் காசா மட்டும் நடு வழுக்கை விழுந்த தலைபோல காட்சியளித்தது.

இதில் வியப்பூட்டும் விஷயம், காத்தாவை மூடியிருந்த அமிலமண் எங்கிருந்து பறந்து வந்தது என்பது தான். காரணம் காசாவில் காணப்பட்ட இந்த மண் சுற்றுப்புற நகரங்கள் ஒன்றிலும் காணப்படவில்லை.

இதைக் குறித்தும் வேதம் முன்னறிவியாமல் இல்லை. வெகு முன்பாகவே கி.மு. 607-ல் எரேமியா மூலம் உரைக்கப்பட்டதைப் பாருங்கள்.

காத்தா மொட்டையடிக்கப்படும் (எரேமியா 47: 5)

உண்மையிலேயே மொட்டையடிக்கப்பட்ட தலை
போலவே காணப்பட்டது காசா.

இன்று காசா என்ற பெயரில் காணப்படும் நகரம். பழைய
காசாவின் மேல் கட்டப்பட்டதல்ல. சுமார் ஐந்து கி.மீ. தூரத்தில்
கட்டப்பட்டுள்ளது. கி.பி. 1400-ல் கட்டப்பட்ட இந்நகரம் வேத
வசனம் நிறைவேறியதை பலகாலம் மறைத்து வந்திருக்கிறது.

அமில மண்மேடுகளும் தங்கள் பங்குக்கு வேதம் நிறை
வேறியதைப் பலகாலம் மறைத்து வந்திருக்கின்றன.

ஆனால், ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்.

வேதத்தை எப்போதும், யாராலும் மறைத்துக் கொண்டே
யிருக்க முடியாது.

அதற்கு காசா தான் சரியான உதாரணம்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

ANCIENT
NEAR EASTERN TEXTS
- Dr.K.B.PITCHARD
ZONDERVAN PICTORIAL
ENCYCLOPEDIA OF THE BIBLE
- W.H.MARE
THE TEXT FROM NIMRUD
-Dr.D.J.WISEMAN
PALESTINIAN C
CHRONOLOGICAL DATA
-Dr.W.CHAPMAN
ANCIENT
RECORDS OF EGYPT
-Dr.JAMES HENRY

கர்மேல்

கிறிஸ்தவர்களுக்கு நடுவில் ரொம்பவும் பரிச்சயமான பெயர் கர்மேல். பரிச்சயமானது மட்டுமல்ல பாப்புலரானதும் கூட.

கிறிஸ்தவர்கள் மெஜாரிட்டியாக வசிக்கும் ஊர்களில் நிச்சயமாக ஒரு தெருவிற்காவது கர்மேல் என்று பெயர் வைத்திருப்பார்கள்.

கர்மேல் மேன்ஷன், கர்மேல் வில்லா என்று கிறிஸ்தவர்களின் வீடுகளின் பெயர்களில் கர்மேல் இருப்பதை பெருவாரியாக காணலாம்.

நாட்டில் புதிதாக நாலு பெந்தெகொஸ்தே சபை தோன்றினால் அதில் இரண்டின் பெயரிலாவது கர்மேல் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

தெருக்கள், வீடுகள், சபைகள் மட்டுமல்லாது மனிதர்களுக்கும் கர்மேல் என்று பெயரிடப்படுவதும் உண்டு. எங்கள் பத்திரிக்கை மெயிலிங் லிஸ்டிலேயே கர்மேல் பாஸ்கரன், கர்மேல் ராஜன் என்ற ரீதியில் ஒரு நூலைந்து பேர்களுக்கு பெயரிலேயே கர்மேல் இருக்கிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன் நாகர்கோவில் ஜில்லாவில் என்னை ஜெபத்திற்காக தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றவர் உள்ளே திரும்பி, “கர்மேல் இங்கே வா, அங்கிளுக்கு வெல்கம் சொல்லு!” என்றழைக்க, உள்ளிருந்து வேகமாய் வந்த கர்மேலைப் பார்த்து திகைத்துப் போனேன். காரணம் -

- வந்தது ஒரு பொமரேனியன் நாய்!

தெரு, வீடு, சபை, பிள்ளைகள், நாய் என்று பலவற்றிற்கும் கர்மேல் என்று பெயரிடப்பட்டாலும், நிஜ கர்மேல் ஒரு மலை. கர்மேல் மலையின் மேல் இத்தனையாய் அபிமானம் கொள்ளும் படிக்கு அப்படி என்னதான் விசேஷம் அதிலிருக்கிறது என்று பார்த்துவிடலாம் வருகிறீர்களா?

மலையென்ற பதத்தை வைத்துப் பார்த்தால் கர்மேல் ரொம்பவும் சின்னது.

மலையின் உயரம் வெறும் 459 மீ.

அதாவது 15000 அடி.

தமிழ்நாட்டில் கொடைக்கானல் மலையுடன் ஒப்பிட்டால் உயரத்தில் ஏழில் ஒருபங்குதான் கர்மேல் மலை.

கர்மேல் மலையின் இருப்பிடத்தை சரியாகக் குறிப்பிட வேண்டுமானால், அது பாலஸ்தீனாவின் கடற்கரைச் சமவெளியான ஆக்கோ (Acco) சமவெளிக்கு தெற்கிலும், சாரோன் சமவெளிக்கு வடக்கிலுமான இடைவெளிப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

ஆக்கோ சமவெளியையும், சாரோன் சமவெளியையும் ஒரு குறுகிய கடற்கரைச் சாலை இணைத்திருந்தது. இந்தச் சாலையில் வழியே பயணம் செய்பவர்கள் கர்மேல் மலையின் வழியாகத் தான் கடந்து செல்ல வேண்டும்.

கர்மேல் மலையின் மேற்குப்பகுதியில் அமைந்துள்ள குகைகளில் கற்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக கருதப்பட்ட பழங்குடியினர் (Neolithic Settlers) குடியிருந்து வந்தனர். அதனால் கர்மேல் மலையின் சில பகுதிகளில் பயிர்த்தொழிலும் நடைபெற்று வந்தது.

இதன் வரலாறு என்று கொஞ்சம் காணப்புகுவோமானால்

மோசேக்கு முந்தின காலத்திலேயே இது மூன்றாம் தூத் மோசேயின் ஆளுகையின் கீழிருந்து என்று அமர்னா குறிப்புகள் கூறுகின்றன. அக்காலத்தில் கர்மேலின் மிக அழகிய சுற்றுப் புறங்களெல்லாம் கானானிய தெய்வமான பாகாலுடையது என்று ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

கர்மேல் என்ற பெயருக்கு கனித்தோட்டம் என்று பெயர். பெயருக்கேற்றாற் போலவே கர்மேலின் சுற்றுப்புறங்களிலெல்லாம் நிறைய பழத்தோட்டங்கள் காணப்பட்டன.

இப்பகுதி முழுவதும் விவசாயக் கடவுளான பாகாலு டையது என்று ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால் இப் பகுதியில் விளையும் பலன்கள் முழுவதும் பாகால் கோயில்களுக்கும், பாகால் பூசாரிகளுக்குமே உரிமையாக கொடுக்கப்பட்டது.

கர்மேல் பகுதி பாகாலின் விவசாய பூமி என்றும் கருதப் பட்டது. ஒவ்வொரு வருடத்தின் மூன்றாம் மாதமும் பாகால் சிறப்பு வழிபாடு கர்மேலில் நடைபெறும்.

வழிபாட்டு நாட்களில் ஏராளமான நரபலிகளும் செலுத்தப் படும். இந்த பண்டிகை நாட்களுக்குப் பின் வரும் பெளர்ணமி நாளில் இரவு பாகால் தன்னுடைய தங்க ஏரைப்பூட்டி, தன் காளை களைக் கொண்டு கர்மேலில் உழுதுவிட்டுச் செல்வதாக கானானி யர்கள் நம்பினர்.

யோசவாவின் காலத்தில் கர்மேல் பகுதிகளுக்கு இராஜா வாயிருந்தவர் ஜோக்நீம் (Jokneam) யோசவாவின் போர்திறம் வெகு பிரசித்தமாய் பேசப்பட்டு, யோசவாவின் தலைமையில் இஸ்ரவேலர் பயணம் செய்த வழிகளில் இருந்த ராஜாக்க ளெல்லாம் வெகுவாக பயந்தார்கள் அல்லவா? அவர்களில் ரொம்பவும் பயந்து போனவர் இந்த ஜோக்நீம்தான். ஒரு ஜோக்கிற்காக யோசவாவின் பெயரைச் சொன்னால் கூட இந்த 'ஜோக்' உளற ஆரம்பித்துவிடுவார் என்பது தான் அந்தக் காலத்தில் பெரிய ஜோக்! (இந்தக் காலத்தில் கடி ஜோக்)

இப்படிப்பட்ட இராஜா, யோசவாவின் சேனை கர்மேல் நோக்கி வருகிறது என்று கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்திலேயே, யோசவாவிடம் சரணடைந்து விட்டு அவரிடமே ஒரு கிளர்க் உத்தியோகம் வாங்கியாவது பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று

முடிவிற்கு வந்துவிட்டார்.

அதன்படியே யோசனா கர்மேலை நெருங்கும் சமயத்தில் யாதொரு எதிர்ப்பும் காட்டாமல் சரணடைந்தும் விட்டார்.

யோசனா, தேசத்தை பன்னிரெண்டு கோத்திரங்களுக்கும் பங்கு வைத்துக் கொடுக்கையில் கர்மேலை ஆசேர் கோத்திரத்துக்கு கொடுத்தார் (யோச 19 : 24, 26)

கர்மேல் மலைப்பகுதியை 1938-ல் ஆராய்ந்தவர் J.W. கிராபூட் என்பவர். அவருடன் இணைந்து கர்மேலை ஆராய்ந்தவர் டாக்டர் K. கென்யான் என்பவர்.

இவர்கள் மலையின் கிழக்குப் பகுதியை ஆராய்ந்தபோது ஒன்பதடி உயரமுள்ள ஒரு கல் தூணைக் கண்டனர். இதன் தலையில் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட வேலைப்பாடுகளுடன் கிரீடம் மாதிரி இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

கல்லில் யாரோ வில்லையும், ஈட்டியையும் செதுக்க முயன்று தோற்றிருந்தார்கள்.

இக்கல்லின் கீழ்ப்புறம் வட்டவடிவமாக இருந்தது. கல்லை கண்டுபிடித்த போது அது நிற்கிற நிலையிலே அல்ல. படுக்கை வசமாக மண்ணில் புதையுண்ட நிலையிலே தான் கண்டெடுத்தார்கள்.

கல்லில் யாதொரு செய்தியோ, சின்னங்களோ, காணப் படாதிருந்தபோதிலும், இந்த தூணை சவுல் நாட்டிய தூண் என்றார்கள்.

தூணை ரேடியோ கார்பன் டேட்டிங் முறையில் ஆராய்ந்த போது இது கி.மு. 1060 என்ற காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தது என்று கண்டறியப்பட்டது.

இந்தக் காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் தான் சவுல்.

இவர் காலத்தில் தான் கல்தூண் ஒன்று கர்மேலில் நாட்டப்பட்டது என்று வேதம் குறிக்கிறது.

சவுல் அமலேக்கியரை ஜெயித்தபோது தன் வெற்றியை கொண்டாட ஜெயஸ்தம்பம் ஒன்றை கர்மேலில் நாட்டினார். (1 சாமு 15 : 12)

யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற ராஜாக்கள் பெரிய கல்தூண்

களை நிறுத்தி அதில் தங்கள் போர் அனுபவங்களை - சற்று மிகைப் படுத்தியே - பதிக்கச் செய்து வரலாறாக்குவது வழக்கம் தான்.

ஆனால் இந்தப் பழக்கத்திற்கு முன்னோடி சவுல் என்றால் மிகையாகாது. போரில் வெற்றியடைந்தால் கல்தூண் நடவேண்டும் என்கிற வரைக்கும் வந்தவர் அதில் சரித்திரத்திற்கு சம்பவங்களை பதிப்பித்து வைக்காதது ஏமாற்றமே!

சவுல் கல்தூண் நட்டது சரித்திர செய்தி சொல்வதற்காக அல்ல. தன் பெயர் பிரஸ்தாபத்திற்காக.

எது எப்படியோ இந்தக் கல்தூண் இன்று பிரிட்டிஷ் மியூஸியத்தில் சவுலின் தூண் என்ற பெயரில் நின்று கொண்டிருக்கிறது.

கர்மேல் மலையை ஆராய்ந்த மற்றொரு ஆராய்ச்சியாளர் J. கிரே (J. Gray) என்பவர். இவர் ஆராய்ந்த போது நிறைய சிறிதும் பெரிதுமான ஈட்டிகள் நிற்க வைக்கப்பட்டிருந்தும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

கர்மேலில் பாகாலுக்கு பலிபீடங்கள் தான் நிறைய இருந்தனவேயன்றி கோயில்கள் இல்லை. இந்த பலிபீடங்கள் சுமார் 3.5அடி உயரமும், ஏறத்தாழ பத்தடி அகலமும் உள்ளவையாக இருந்தன. பலிபீடங்களில் இடதுபுறம் மூன்றுக்கு மூன்று என்ற அளவில் சிறிய தொட்டி போன்ற அளவில் குழிகளும் வலப்புறம் அதேபோல தொட்டிகளும் இருந்தன. நடுவில் பாகாலின் சிறிய அளவு உருவச் சிலைகளும், நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட மூன்று கூரான ஈட்டியும் இருந்தன. அந்த தொட்டிகளில் வலப்புறம் உள்ளவற்றில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்குமாம். இடப்புறம் உள்ள தொட்டியில் தண்ணீர்.

பலியிட வேண்டியவற்றை நடுவில் பலியிட்டு, அதன் மாம்சத்தை சந்து சந்தாக துண்டித்து தண்ணீரில் சற்றே கழுவி நெருப்பில் எரித்து விடுவார்களாம்.

பலிசெலுத்தி முடிந்தவுடன் நெருப்பெரிந்த தொட்டியிலுள்ள சாம்பல் அள்ளப்பட்டு அவை விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படும். தங்கள் நிலங்களில் உழவு செய்து விதைப்புக்கு முன் இந்த சாம்பலைத் தூவினால் பாகாலின் கருணை தங்கள் நிலத்தின் மேல் இருக்குமென்றும், அந்த வருடம் நல்ல விளைச்சல் உண்டாகும்

என்றும் அவர்கள் நினைத்தனர்.

தண்ணீர் தொட்டிகளிலுள்ள தண்ணீரும் விற்பனைக்குத் தான். இரத்தம் தோய்ந்த அந்த தண்ணீரை சிறிய மண் ஐாடிகளில் அடைத்து அதை புனிதத் தண்ணீர் என்று விற்றனர். அதை வாங்கிச் செல்பவர்கள் வியாதியஸ்தர்கள் மேல் இந்த தண்ணீரை பூசுவதன் மூலம் குணம் கிடைக்குமென்று நம்பினர்.

இவ்விதமாய் சாம்பலை விற்பதினாலும், சாக்கடையை விற்பதினாலும் கொள்ளை லாபம் சம்பாதித்து வந்தனர் அக்கால பாகால் பூசாரிகள்.

1908-ல் கர்மேலை ஆராய்ச்சி செய்தவர் D.G. லியான்ஸ். இவர் அக்கால உலோக ஆயுதங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தார்.

ஆராய்ச்சியில் பாகால் பூசாரிகள் பலியிட பயன்படுத்திய ஆயுதங்களில் பல கிடைத்துள்ளன.

இரும்பினால் செய்த கத்திகள், முக்கூர் ஈட்டிகள், கல்லினாலான சிறு கோடாரிகள் போன்றவை சற்று அச்சமுட்டக் கூடிய ஆயுதங்கள். இவைதான் நரபலிக்காக பயன்படுத்தப்பட்டன.

இவை பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் மியூசியத்தில் இன்றளவும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கடற்கரையையொட்டி, கர்மேல் மலையின் அடிப் பகுதியில் ஒரு நீண்ட குகை அமைந்துள்ளது.

இது துவக்கத்தில் குறுகியதாக ஆரம்பித்து உள்ளே நீளமாயும், பக்கவாட்டில் கிளைகளுமாகப் படர்ந்து போகிறது. குளிர்ச்சியும், ஈரப் பிசுபிசுப்புமான இந்தக் குகை மிகவும் இருளானதும் கூட.

இந்த குகை தான் ஆகாபிற்கு பயந்து எலியா தன்னை மறைத்து கொண்ட இடம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இன்று இந்தக் குகையின் வாசல் சற்று விரிவாக்கப்பட்டு மக்களின் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், முஸ்லிம்களும் இதை புனித குகையாக கருதுகின்றனர். 13ம் நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இந்தக் குகை இன்று யூதர்களின் கையிலிருக்கிறது.

எலியாவின் காலத்திலிருந்து போன்ற பயங்கரத் தோற்றம்

இப்போது குகைக்கு இல்லை. என்னென்னவோ விஞ்ஞானம் பண்ணி குகையின் ஈரப் பிசுபிசுப்பை எடுத்துவிட்டனர். கற்களின் ஓரங்கள் சுவரம் செய்யப்பட்டு சுவர்கள் பளபளவென்று இருக்கின்றன. நிறைய சர விளக்குகளையும், ஹோலோஜன் விளக்குகளையும் கட்டி அமர்க்களம் பண்ணியிருக்கிறார்கள்.

எலியா என்ன, இன்று மாதவாடகைக்கு தந்தால் நாம் கூட தாராளமாய் இங்கு தங்கிக் கொள்ளலாம்.

யூதர்களின் கையிலிருந்தாலும் இதை நாம் பார்க்க புன் சிரிப்புடன் அனுமதி கிடைக்கிறது. தடையொன்றும் இல்லை.

கர்மேலில் பாகாலுக்கு பலிபீடம் கட்டும் முன்பிருந்தே இது இஸ்ரவேலர்களுக்கு புனித மலையாக கருதப்பட்டு வந்தது. சாமுவேலின் காலத்தில் கர்மேலில் ஒரு பெரிய பலிபீடம் தேவனுக்கு என்று கட்டப்பட்டது. இங்கு ஜனங்கள் வந்து தேவனைத் தொழுதுகொள்ளவும், பலிசெலுத்தவும் செய்தனர்.

பின்னர், ஆகாபின் காலத்தில் நிறைய பலிபீடங்கள் கர்மேலில் கட்டப்பட்டன.

ஆகாபின் காலத்தில் கொடிய பஞ்சம் தேசம் முழுவதும் உண்டாயிற்று. விளைநிலங்கள் கருகிப்போயின. கொடிய வெட்டுக்கிளிகள் படை படையாய் வந்து மீதியாயிருந்த பயிர்களை மேய்ந்து போட்டன.

ஜனங்களின் துணிகளிலும், கடலிலும் தவிர வேறொன்றிலும் பச்சை நிறமென்பதே இல்லாமல் போயிற்று.

இவையாவும், அவர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாக பாவம் செய்ததினாலேயே உண்டாயிற்று.

ஆனால், பாகாலின் பூசாரிகள் கதையை வேறு மாதிரி திருப்பினார்கள். கர்மேல் வறண்டு போனதற்கும் பஞ்சம் உண்டானதற்கும் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகள் பெருகியிருப்பதும். கர்மேலில் யாவேயின் பலிபீடம் இருப்பதுமேயென்று ஆகாபிடம் கூறத்துவங்கினர். இதனால்தான் விவசாயக் கடவுளான பாகால் கோபம் கொண்டு தேசத்தில் தன் தங்க ஏரைக் கொண்டு உழவு செய்ய வில்லை என்று யேசுபேலிடமும் கூறினார்கள்.

இதற்கு பரிகாரமாக மூன்று காரியங்கள் கூறப்பட்டது. முதலாவது கர்மேலில் உள்ள யெகோவாவின் பலிபீடம்

தகர்க்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவது யெகோவாவின் ஊழியர்கள் கொல்லப்பட வேண்டும். மூன்றாவது நிறைய பலிபீடங்கள் கர்மேலில் பாகாலுக்காக கட்டப்பட வேண்டும்.

இம் மூன்று காரியங்களும் யேசுபேலினால் நிறைவேற்றப்பட்டன.

கர்மேலின் தேவபீடம் இடிக்கப்பட்டது. யெகோவாவின் ஊழியர்கள் தேடித்தேடி கொல்லப்பட்டனர். பலர் சிதறியோடி ஒளிந்து கொண்டார்கள். (1 இராஜா 19 : 18) புதிய பலிபீடங்கள் பாகாலுக்காக கட்டப்பட்டன. பாகாலின் பூசாரிகள் கர்மேலில் நுழைந்தனர்.

அப்படியும் மழை வராமல் அப்புறம் நடந்த கதை நீங்கள் அறிந்ததே (1 இராஜா 18ம் அதிகாரம் வாசிக்கவும்)

பாகாலின் பூசாரிகளுக்கு முன்பும், ஜனங்களுக்கு முன்பும் தேவனுடைய வல்லமையை நிரூபித்துக் காண்பிக்கு முன் எலியா இடிந்து கிடந்த பலிபீடத்தை செப்பனிட்டார் என்று 1 இராஜா 18 : 30ல் வாசிக்கிறோமே அந்த பலிபீடம் இருந்த இடம் இன்றும் இருக்கிறது. அதை இன்று 'அக்கினிபீடம்' என்று சொல்கிறார்கள். இதன் அருகிலேயே ஒரு கன்னியாஸ்திரீகளின் மடம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இதற்கு பரி. ஏலியஸ் மடம் என்று பெயர்.

ஏலியஸ் வேறுயாருமல்ல சாட்சாத் எலியாதான்!

யேசுபேலின் யோசனைப்படி ஏராளமான பாகாலின் பலிபீடங்கள் கட்டப்பட்டாலும் அவற்றில் ஒன்று கூட இன்று இல்லை. எல்லாம் மண்மூடி, ஆழங்களுக்குள் போய்விட்டன.

எலியா செப்பனிட்ட தேவனுடைய பீடமோ இன்றளவும் இருக்கிறது.

எலியாவின் காலத்திற்குப்பின் மீண்டும் இஸ்ரவேலர்களுக்கு புனித மலையாக காணப்பட்டது கர்மேல்.

கர்மேல் மலையைப் பற்றியும், அதின் சரித்திர நிகழ்வுகள் பற்றியும் அமர்னாவின் குறிப்புகளில் நிறைய காணப்படுகின்றன.

கர்மேலில் இருக்கும் மலைக்குகைகளிலும், இடுக்குகளிலும் பல இஸ்ரேலிய புரட்சியாளர்கள் மக்கபேயின் காலத்திலும், பல சிறையிருப்பின் காலத்திலும் ஒளிந்திருந்ததற்கான

ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

மேற்கு பகுதியிலிருந்த குகைகளில் சில கற்சாடிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் எதிரிகளுக்கு மறைவாக ஒளிந்திருந்த யூதர்கள் பயன்படுத்திய வேதாகமச் சுருள்களும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன.

வெகு அழகும், மனோரம்மியமான காட்சிகளும் உடைய மலை கர்மேல், அக்கால மக்களை மட்டுமல்ல, இக்கால மக்களையும் வெகுவாய் இது கவர்ந்துள்ளது என்றால் மிகையாகது.

இஸ்ரேல் போனால் மறக்காமல் கர்மேல் பக்கம் ஒரு நடை போய்வாருங்கள்.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**THE GEOGRAPHY
OF THE BIBLE**

-Dr.D.BAILY

**THE
LEAGACY OF CANAAN**

- Dr.J.GRAY

SAMARIA - I

-Dr.J.W.CROWFOOT

ARCHAEOLOGY

AND THE RELIGION OF ISRAEL

-Dr.W.F.ALBRIGHT

அஸ்கலோன்

“இந்தியர்களுக்கு மிகவும் பிடித்த நகரம் அஸ்கலோன் ஏன் தெரியுமா?”

“தெரியாதே!”

“பெயரிலேயே ‘லோன்’ இருக்கிறதே.”

வேதாகமம் சம்மந்தமான ஒரு கடி ஜோக்காக வேண்டுமானால் அஸ்கலோன் பற்றி இப்படிச் சொல்லலாம். ஆனால் நிஜத்தில் அஸ்கலோன் என்பது ஆட்டு லோன். மாட்டுலோன் மாதிரிப்பட்ட சமாச்சாரமல்ல.

நகரம்!

பெலிஸ்தியர்களின் புகழ் பெற்ற நகரம்.

இந்தியாவுக்கு ஐந்து புகழ்பெற்ற நகரங்கள், பம்பாய், சென்னை, டெல்லி, கல்கத்தா மற்றும் நீங்கள் வசிக்கும் ஊர் (அது ஆட்டுவாம்பட்டியாயிருந்தாலும் சரிதான்) என்று இருப்பதைப் போல, பெலிஸ்தியர்களுக்கும் புகழ் பெற்ற நகரங்கள் ஐந்து.

அதில் ஒன்று தான். இந்த அஸ்கலோன்.

மீதி?

அஸ்தோத், காத், காசா, யோப்பா என்பவை.

அஸ்கலோனை சிலர் நாகரீக சீமாட்டி பாணியில் எஸ்கலோன் (**Eskelon**) என்றும், சிலர் அக்ஷலோன் என்று தும்மல் சத்தத்திலும் அழைப்பதுண்டு.

மற்றப்படி இதன் பூர்வீகப் பெயரே அஸ்கலோன்தான். தற்காலத்தில் இதற்கு ஸ்பெல்லிங்கை மட்டும் மாற்றி **Asqalon** என்றழைக்கிறார்கள். (பழைய ஸ்பெல்லிங் **Askelon**)

அஸ்கலோன் ஒரு நெய்தல் நகரம், நெசவு இல்லை சார். கடல் சார்ந்த நகரம்.

இது மத்தியதரைக் கடலையொட்டி நேர்த்தியாக அமைந்த ஒரு துறைமுகப்பட்டினம்.

கானானிய வரைபடத்தில் சீதோனில் விரலை வைத்து அப்படியே வழக்கிக் கொண்டே வருவீர்களானால் தீரு. அக்கோ, தோர், மிக்தால், யோப்பா என்று வந்து கடைசியாக அஸ்கலோனில் விழுவீர்கள்.

வரைபடத்தில் இடம் குறிக்கவும் சட்டென கண்டு கொள்ளவும் வசதிமிக்க நகரம் இந்த அஸ்கலோன்.

இது காசாவிலிருந்து இருபது கி.மீ. வடக்கிலும் அஸ்தோத் திலிருந்து பதினெட்டு கி.மீ. தெற்கிலும் அமைந்துள்ளது.

இதன் சூரிய திசையில் மத்திய தரைக்கடலும், மேற்கில் எக்லோன், லாகீஷ், எபிரோன் போன்று புகழ்பெற்ற நகரங்களும் அமைந்துள்ளன. (எக்லோனும் இந்தியர்களுக்கு பிடித்த நகரம் தான் இல்லையா?)

இந்நகரின் குவிந்த கிழக்குப் பகுதி மத்தியதரைக்கடலில் இருப்பதினால் ஒரு காலத்தில் இது ஒரு இயற்கை துறைமுகமாக கொடிகட்டிப் பறந்தது. கடல் வாணிபத்தில் நிறைய லாபம் கிடைத்தது. பணப்புழக்கம் சரளமாக இருந்தது.

இப்போது இதுவும் சீதோனைப் போலவே ஒரு சாயம் போன துணிமாதிரி ஆகிவிட்டது.

கடற்கரையிலிருந்தாலும் ஒரு உப்பைக்கூட வெளியூரி லிருந்து வாங்க வேண்டிய பரிதாப நிலையில் இன்று கேட்பாரற்று கிடக்கிறது அஸ்கலோன். பாவம்!

வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் அஸ்கலோனின் நிலையே வேறு. நான் 'அஸ்கலோன் வாசி' என்று யாராவது சொன்னால்கூட ஜார்ஜ் புஷ் அளவுக்கு மரியாதை கிடைக்கும்.

அஸ்கலோனின் மண்ணெல்லாம் ஐசுவரியம். அஸ்கலோனின் மிகச்சாதாரண குடிமகன்கூட நாலு விரலில் மோதிரம் போட்டுக் கொஞ்சம் தொந்தி வைத்திருந்தான்.

அஸ்கலோனின் இந்த செழுமைக்கு என்ன காரணம்?

அஸ்கலோனின் இருபுறமும் இருந்து பணம்கொட்டியது தான் காரணம். அஸ்கலோனின் குவிந்த கிழக்குப் பகுதி வியாபாரத் துறைமுகம். மேற்கேயிருந்த நகரின் நிலப்பகுதியெல்லாம் செழிப் பான விவசாயம். பிறகு வசதிக்கு என்ன குறை?

அஸ்கலோனின் உள்ளார்ந்த பகுதியின் விவசாயம் வெகு செழிப்பானது. அக்காலத்தின் மிகத்தரம் வாய்ந்த ஆப்பிள்களும், அத்திப்பழங்களும் அஸ்கலோனில் விளைந்தவைதான். இதன் இன்னொரு விசேஷமான விளைபொருள் சிறிய வெங்காயம். இந்த சிறிய வெங்காயத்தின் பெலிஸ்தியப் பெயர் 'ஸ்காலியோன்' (Scallion) இதைக் கொண்டு தான் 'அஸ்கலோன்' என்ற பெயரும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தூத்துக்குடியை 'முத்துநகர்', மதுரையை 'கோயில்நகர்', பெங்களூரை 'தோட்ட நகர்' என்றழைப்பதைப் போல அஸ்கலோனுக்கு பெயரிட வேண்டுமானால் வெங்காய நகர் என்று பெயரிடலாம். ஊருக்குள் நுழைந்தாலே அத்தனை வெங்காய நெடி.

அஸ்கலோன் உலகின் பழமையான நகரங்களுள் ஒன்று.

இஸ்ரவேலர்கள் வனாந்திரத்தில் பயணம் செய்த காலத்தி லேயே இது பெலிஸ்தியர்களின் புகழ்பெற்ற நகரமாயிருந்தது.

யோசுவா 13 : 3ல் இதன் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளதை கவனிக்கவும்.

இதற்கும் முந்திய எகிப்திய சாசனக் குறிப்புகளிலும் அஸ்கலோன் நகரின் பெயர் அடிபடுகிறது.

கி.பி. 19ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இங்கு ஆராய்ச்சி செய்த J. கார்ஸ்டிராங் J.D.S. பென்டல்பர்ரி ஆகியோரின் அகழ் வாராய்வுகளில் கிடைத்த எகிப்திய குறிப்புகள், அஸ்கலோனில் நடைபெற்ற வாணிபத்தையும், வளத்தையும் பற்றி குறிப்பிடு வதுடன் அண்டை நாடான எகிப்தில் இஸ்ரவேலர் அடிமையா யிருந்ததையும், பார்வோனுக்கு எதிராக கலகம் செய்ததையும் கூடக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

இந்தக் கல்வெட்டுக் குறிப்புகளிலிருந்து, அஸ்கலோன் இஸ்ரவேலர் எகிப்தில் கலகம் செய்த காலத்திலேயே புகழ்பெற்ற நகரமாயிருந்தபடியினால் அதற்கு சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்தான் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் தீர்மானமாக கருதினார்கள்.

ஆனால் இதற்கும் நானூறு வருடங்களுக்கு முன்னிருந்த காலத்தைச் சேர்ந்த 'அமர்னா' என்ற பட்டணத்திலிருந்த கிடைத்த குறிப்புகளிலும் அஸ்கலோனின் பெயர் இருக்கிறது.

முடிவாய் என்னதான் சொல்லுகிறீர்கள் கார்ஸ்டிராங்?

“அஸ்கலோன் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கும் முன்பாகவே இருந்த பட்டினம். ஆனால் அது அப்போது கானானிய நகரமா யிருந்தது. பிற்பாடு கி.மு. 1300 வாக்கில்தான் இதற்குள் பெலிஸ் தியர்கள் நுழைந்து, பிடித்துக் கொண்டனர்.”

அஸ்கலோன் உலகின் பழமையான வாணிப நகர மென்பதில் சந்தேகமில்லை.

Dr. ஹென்றி ஜேம்ஸ் என்பவர் கி.பி. 1906ல் எகிப்தில் அகழ் வாராய்ச்சி செய்தார். இவர்தான் புகழ்பெற்ற மெனப்தா கல்வெட் டைக் கண்டுபிடித்தவர். மெனப்தா கல்வெட்டு என்பது கி.மு. 1200 ஐச் சேர்ந்தது. பழைய இஸ்ரவேலின் வரலாற்றைப் பற்றி பல பயனுள்ள குறிப்புகளை தந்ததும் இந்த மெனப்தா கல்வெட்டுத் தான்.

யோசுவா அஸ்கலோன் மேலே சீட்டுப்போட்டு யூதா அதைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதையும் அதன்படியே யூதர் அஸ்கலோனைப் பிடித்தார்கள் என்பதையும் நியா 1 : 18ல் வாசிக்கிறோம்.

யூதா பிடித்துக் கொண்ட ஐஸ்வரிய நகரமான

ஆழங்கள் செல்லும் சுருட்சிகள்

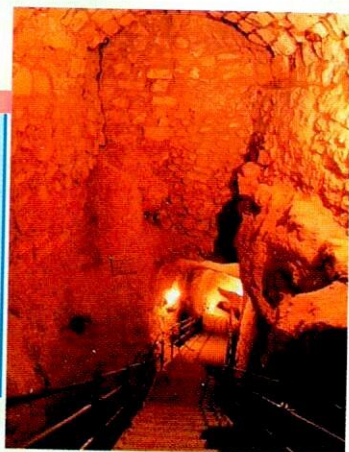

சனகெரீபின் கல்தூண்

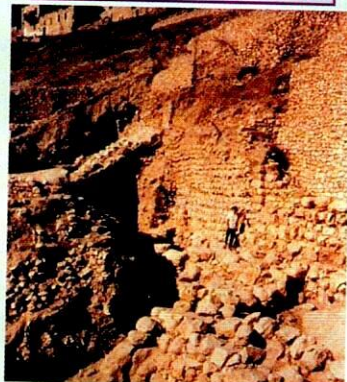
அசீரியா மன்னனாகிய சனகெரீப் தன் காலத்தில் நடந்த சரித்திர நிகழ்வுகளை இதுபோன்ற கல்தூண்களில் செதுக்கி வைத்திருந்தார். ஆறு பக்கங்கள் கொண்ட இவ்வகை கல்தூண்கள் அசீரியாவில் நிறைய கிடைத்துள்ளன. சனகெரீபின் கல்தூண்களில் ஒன்றுதான் இது.

மண்ணுக்கீழ் கால்வாய்

எருசலேம் நகர் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்தாலும் தட்டுப்பாடில்லாமல் தண்ணீர் பெறுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட சுரங்கக்கால்வாய் இது. வெளியே கண்ணுக்குத் தெரியாமல் எருசலேமுக்குள் தண்ணீர் கொண்டு வர செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு இது. இஸ்ரவேலில் குடியிருந்த எபூசியர்களின் வேலைப்பாடு இது.

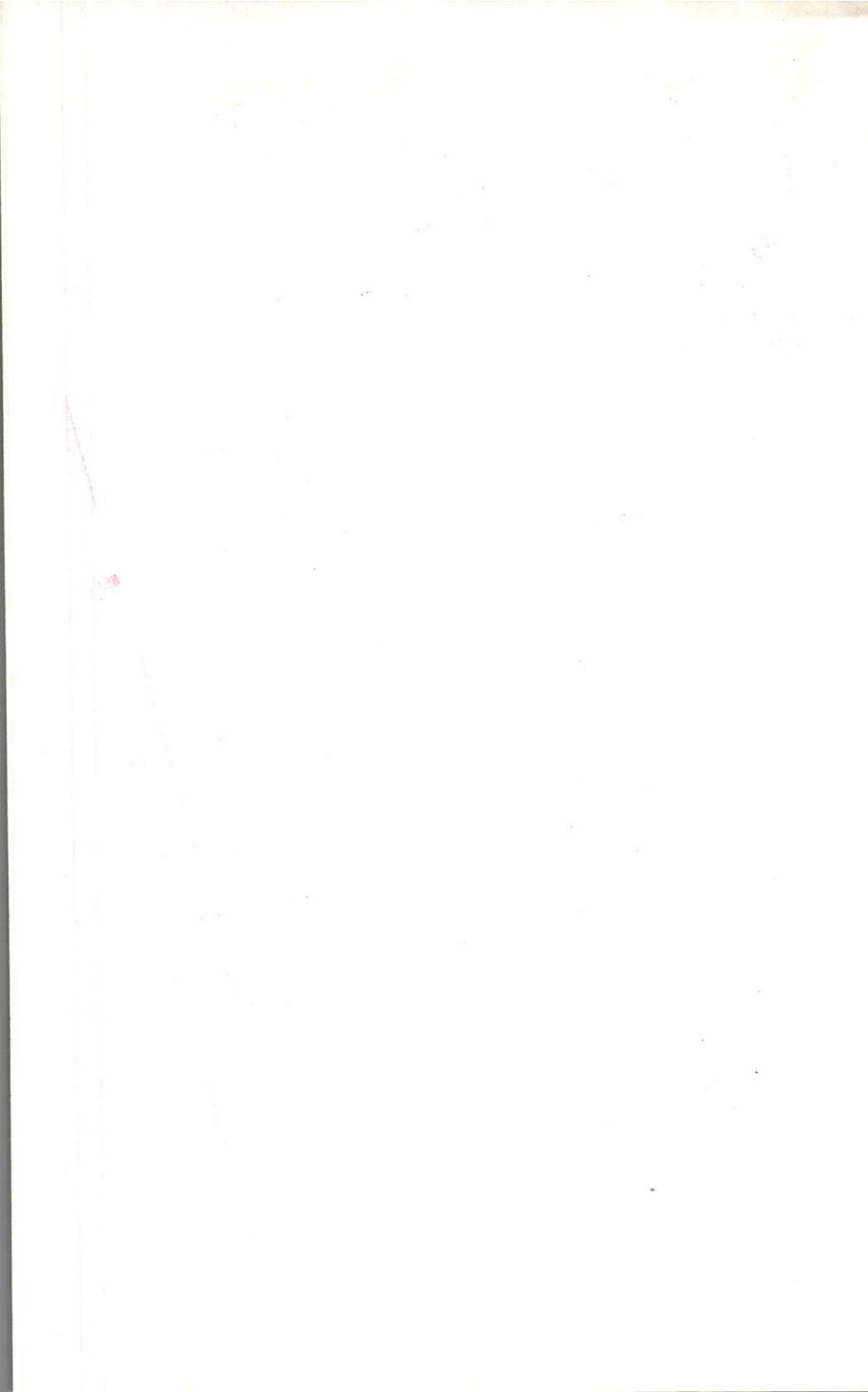

நெகேமியா கட்டிய சுவர்

ஆலயம் இருந்த இடம்

இங்கே நீங்கள் காண்கிற இடத்தில்தான் எருசலேம் தேவாலயம் இருந்தது. இன்று இவ்விடத்தில் இஸ்லாமியர்களின் மசூதி ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தைதான் தாவீது விலைக்கு வாங்கி சாலமோன் தேவாலயம் கட்டியிருந்தார். இன்று இம்மசூதிக்கு ஓமரின் மசூதி என்று பெயர்.

அஸ்கலோன் வெகுகாலம் அவர்கள் கையில் நிலைக்கவில்லை. ஐசுவரியத்தின் புத்தியே அதுதானே?

இதற்கு இஸ்ரவேலரின் பொல்லாத நடவடிக்கைகளே காரணம் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. (நியா 13 : 1)

வேதம் ஒற்றை வரியில் முடித்துவிட்ட இந்தச் செய்தியை மெனப்தாவின் கல்வெட்டுக் குறிப்பு சற்று விளக்கமாக கூறுகிறது பாருங்கள்.

“தங்கள் தேவனை ஆராதிக்க வேண்டுமென்று பக்தி வைராக்கியமாய் புறப்பட்ட இஸ்ரவேலர்கள் தாங்கள் பிடித்து ஆண்ட தேசங்களில் அப்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. மாறாக, அந்தந்த தேசங்களிலிருந்த கடவுள்களையே தாங்களும் ஆராதிக்கவும், வழிபடவும் செய்தனர். அவர்களது ஆட்சியும் மனம் போன படியே நடந்து வந்தது. தாங்கள் வெற்றியே அடைந்து வருவதால் தங்களுக்கு சமானம் யாருமில்லை என்றெண்ணி ஏனைய சுற்றுப்புற தேசங்களுக்கும், குடிகளுக்கும் பெருந்தொல்லை கொடுத்து வந்தனர். கோயில்களில் நரபலிகளும், பிற அருவெறுப்பான ஆராதனைகளும் பஞ்சமின்றி நடந்து வந்தன.”

மேற்கண்ட மெனப்தாவின் குறிப்புகள் இஸ்ரவேலரின் மீறுதல்களை தெளிவாக படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்ட பொல்லாங்குகளினால் தான் கர்த்தர் இஸ்ரவேலரை மீண்டும் பெலிஸ்தியரின் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

அஸ்கலோனில் அகழ்வாராய்ச்சி கி.பி. 1920ல் துவங்கியது. நமக்கு அதிகம் பரிச்சயமான Dr.J. கார்ஸ்டிராங் என்பவர்தான் இங்கும் சுமார் நான்காண்டுகள் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்தார்.

இவரது ஆராய்ச்சியில் அஸ்கலோனின் வடமேற்கு பகுதியில் சுமார் 3 அடி உயரமுள்ள கல் சிற்பம் கிடைத்துள்ளது.

மீதி இடங்களில் கிடைத்த சிலைகளுக்கும் இதற்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு. மற்ற இடங்களில் பெருவாரியாய் கிடைத்த சிலைகள் கடல்கன்னி வடிவிலானது. மேலே பெண்ணாகவும், இடுப்புக்கு கீழே மீனாகவும் இருக்கும். இந்த பெண் தேவதையின் பெயர் தெர்ஸெட்டோ என்பதாகும். பெலிஸ்தியர்களிடையே ரொம்பவும் புகழ்பெற்ற தெய்வம். அதிகமாக அஸ்கலோனியர்கள் இதைத்தான் ஆராதித்தார்கள்.

ஆனால் அஸ்கலோனின் வடமேற்கு பகுதியில் கிடைத்த 3 அடி உயரச்சிலை தெர்ஸெட்டோ என்ற மெர்மெய்டினுடைய தல்ல. சிலையில் இருந்தவர் எலிவடிவக் கடவுள்.

இன்னும் அதே ஆழத்தில் ஆராந்த போது சிறிய அளவிலான எலிச் சிலைகளை ஏராளமாக கண்டுபிடித்தனர். கட்டை, கல், உலோகம் என்று எல்லா ரகங்களிலும் எலிச்சிலைகள், யாராவது பெலிஸ்திய அரசியல்வாதி எலிச்சின்னத்தில் நின்றானோ என்னவோ என்றெண்ணுமளவிற்கு சில சுவர்களில் கூட எலி உருவங்கள்.

பெலிஸ்திய கடவுள்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஒன்றில் கூட எலியைப்பற்றி தெய்வீகமான ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அஸ்கலோனின் புகழ்பெற்ற கடவுள்களெல்லாம் தெர்ஸெட்டோ மற்றும் தேபே போன்றவைதான்.

அப்படியானால் இந்த எலிவடிவ சிலைபற்றிய காரியம் தான் என்ன?

கார்ஸ்டிராங் இதுபற்றி அறிய நிறையவே பாடுபட்டார். இறுதியில் லாக்ஷில் கிடைத்த கல்லறைக் குறிப்புகளில் இதற்கு விடை கிடைத்தது.

கல்லறைக் குறிப்பு சொல்கிறது.

“எப்பிராயீமர்களின் தேவனுடைய புனிதப் பெட்டியை எங்கள் தேசத்திற்குள் கொண்டு வந்த நாளிலிருந்து கடுமையான மூலவியாதி தேசமெங்கும் பரவியது. சிறியவர், பெரியவர் என்று பாகுபாடின்றி யாவரையும் இந்த நோய் தாக்கியது. இதுவும் தவிர எங்கிருந்தது வந்தன என்று யாரும் அறிய முடியாதபடி ஆயிரக் கணக்கான எலிகள் தேசமெங்கும் பரவி பயிர்களை நாசம் செய்தது. மட்டுமின்றி எங்கள் சேமிப்பு தானியங்களையும் சேதப்படுத்தியது. இதன் காரணம் அறிய வேண்டி பெலிஸ்திய பிரபுக்கள் தாகோன் பூசாரிகளிடம் விசாரித்தனர். தாகோனின் பிரதான பூசாரிகள் எழுபது பேரும் ஒருமித்து இந்த வாதையின் காரணம் எப்பிராயீமர்களின் தேவனுடைய பெட்டி தான் என்றனர். இதை திரும்ப அனுப்பிவிடுவதே நன்மையானது என்றும், அப்படி அனுப்பும் போது வெறுமையாய் அனுப்பாமல் மூல வியாதிக்கென்று சுருபங்களும், எலிகளுக்கென்று சுருபங்களும் செய்து அதையும் பெட்டியில் வைத்து அனுப்ப வேண்டும் என்றனர். இதுவும் தவிர

தேசத்தில் எங்கெல்லாம் மூலவியாதியும், எலிகளும் நிரம்ப உள்ளனவோ அங்கெல்லாம் அதே சாயலான சுருபங்களை செய்து அவற்றிற்கு ஆராதனை செய்துவர வேண்டும். இப்படி மூன்று பவுர்ணமி காணும் வரை செய்தால் இனி இந்த வாதை என்றும் திரும்பாது என்றனர். அது முதல் வாதை கண்ட வீடுகள் தோறும், கிராமங்கள் தோறும் சுருபங்களை செய்து வைத்துக் கொண்டனர்.”

லாகீஷின் கல்வெட்டுக் குறிப்பில் காணப்படும் அதே சம்பவம் வேதப்புத்தகத்திலும் காணப்படுகிறது பாருங்கள்.

ஆகையால் நீங்கள் மூலவியாதியின் சாயலாக ரூபங்களை யும், உங்கள் தேசத்தைக் கெடுத்துப் போட்ட சுண்டெலியின் சாயலான ரூபங்களையும் உண்டு பண்ணி இஸ்ரவேலின் தேவனுக்கு மகிமையை செலுத்துங்கள். (1 சாமு 6 : 5)

சுண்டெலிகளின் சாயலான சுருபங்களை அபரிமிதமாய் செய்ததைப் பற்றி 1சாமு 6 : 18ல் வாசிக்கலாம்.

பொன்னால் செய்த சுண்டெலிகளோவென்றால், அரணான பட்டணங்கள் துவக்கி, நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள் மட்டும், கர்த்தருடைய பெட்டினை வைத்த பெரிய கல் இருக்கிற ஆபேல் மட்டும் ஐந்து அதிபதிகளுக்கும், பெலிஸ்தர்களின் சகல ஊர்களின் இலக்கத்திற்கும் சரியாயிருந்தது. (1சாமு 6 : 18)

இங்கு சுண்டெடுத்த சிலைகளை கார்பன் டேட்டிங் முறையில் ஆராய்ந்து அவை கி.மு. 1150ம் ஆண்டைச் சேர்ந்தென்று கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

ஆம். அது சாமுவேலின் காலம் தான்.

சுண்டெலிகள் இப்போது பிரிட்டிஷ் அருங்காட்சியகத்தில் தானியமெல்லாம் கடிக்காமல் சாதுவாய் உட்கார்ந்திருக்கின்றன.

கி.மு. 800ல் பெலிஸ்தியர்கள் மிகவும் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இதன் செழுமைக்கு அஸ்தோத். அஸ்கலோன் என்ற பட்டணங்களில் நடைபெற்று வந்த கடல் வாணிபம் மட்டும் காரணமல்ல.

பின்னே?

இரும்படிக்கும் பட்டறைகளும் ஒரு பிரதான காரணம்.

பெலிஸ்தியர்கள் இரும்பைக் கொண்டு ஆயுதங்கள் மற்றும் பொருட்கள் செய்வதை அறிந்தும், அத்துறையில் சிறந்தும் விளங்கினர். எபிரெயர்கூட பகை மறந்து, ஆயுதங்களுக்காக பெலிஸ்திய கருமாள்களிடம்தான் போக வேண்டியிருந்தது என்று 1சாமு 13 : 20 கூறுகிறது.

இவ்விதம் இரும்பு சார்ந்த துறையில் பெலிஸ்தியர்கள் அக் காலத்தில் சிறந்து விளங்கினர். இந்த இரும்புக் கனிமங்கள் அஸ்தோத்தைத் சுற்றிலும் இருந்த பகுதியிலேதான் அதிகமாய் கிடைத்தன.

இதனால் இடநெருக்கடியும், ஜனநெருக்கடியும், நெரிசல் சந்தடியும் அஸ்தோத்திலே அதிகமாயிருந்தது. சதுர அடி லட்சம் ரூபாய் விலை சொன்னாலும் இடம் வாங்கப் போட்டியிருந்தது.

சுற்றிலும் இரும்படிக்கிற சத்தம் தாளமுடியாமலோ என்னவோ, அஸ்தோத்திலிருந்த தலைநகரை அஸ்கலோனுக்கு மாற்றிக் கொண்டான் வென்அம்மான் என்ற பெலிஸ்திய மன்னன்.

இவன் இப்படிச் செய்வதற்கு 16 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, அதாவது அஸ்தோத் தலைநகராயிருந்த போதே ஆமோஸ் தீர்க்க தரிசியினால் இது முன்னுரைக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் குடிகளை அஸ்தோத்திலும் செங்கோல் செலுத்து கிறவனை அஸ்கலோனிலும் இராதபடி சங்காரம் பண்ணி... ஆமோஸ் 1 : 8

இந்த தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கப்பட்ட காலத்தில் 'செங்கோல் செலுத்துகிறவன்' அஸ்தோத்தில் தான் இருந்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தேவன் சங்காரம் பண்ணும் நாளில் குடிகளின் பெருக்கம் அஸ்தோத்திலும், இராஜா அஸ்கலோனிலும் இருப்பார்கள் என்பதை மேற்கண்ட வசனம் எவ்வளவு துல்லியமாய் முன்னறிவிக்கிறது பாருங்கள்!

T.C. மிட்செல்லி என்பவர் அஸ்தோத்தை ஆராய்ந்த போது இந்நகரில் மட்டும் சுமார் நாலாயிரம் இரும்பு ஆயுதங்கள் செய்யும் பட்டறைகள் இருந்ததற்கான ஆதாரங்களை கண்டுபிடித்துள்ளார்.

அஸ்கலோனின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் அது பெர்ஸியர்.

ரோமர் போன்றவர்களின் படையெடுப்புக்குள்ளான போதும் நல்ல ஒரு துறைமுகப் பட்டினமாகவே விளங்கி வந்தது தெரிகிறது. இப்பட்டணத்திற்கு மொத்த அழிவு கி.பி 1270ல் தான் வந்தது.

பிர்பாஸ் என்பவனது படையெடுப்பின் போது பிர்பாஸ் அஸ்கலோனில் வெகு கொடூரமாக நடந்து கொண்டான்.

பட்டணத்தை முழுவதுமாக இடித்து, குட்டிச் சுவர்களும், மண்மேடுகளுமாக்கினான். பட்டணத்தை இடித்த கற்களையெல்லாம் துறைமுகத்திற்குள் எறிந்து அதை பயன்படுத்த முடியாதபடி நாசம் செய்தான். அஸ்கலோனை பிடித்த யாரும் இதுவரை செய்யாத காரியம் இது.

அஸ்கலோனின் ஜீவனே துறைமுகம்தான்.

அதுவும் பாழ்பட்டபின்பு, அஸ்கலோன் செத்து குடிகளற்று பாழான மண்மேடாயிற்று.

கி.மு. 2000லிருந்து ஒருபோதும் சந்தித்திராத நிலை அஸ்கலோனுக்கு சம்பவித்தது. இதுபற்றி சுமார் 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே வேதவசனம் முன்னறிவித்துள்ளது பாருங்கள்.

காத்தா குடியற்று, அஸ்கலோன் பாழாகும்... (செப் 2 : 6)

பிர்பாஸின் படையெடுப்புக்குப் பின் அஸ்கலோன் பாழானாலும் அதன் சுற்றுப்புறங்கள் செழிப்பான புல்வெளிகளும், தண்ணீரும் உள்ளதாய் காணப்பட்டதால் யூத மேய்ப்பர்கள் இங்கே கிடை போட்டு தங்கினர். அஸ்கலோனை மேய்ச்சல் நிலமாக பயன்படுத்தினர்.

செப்பனியா 2 : 6-7

சமுத்திரக்கரை தேசம் மேய்ப்பர் தங்கும் குடிலும், ஆட்டுத்தோழங்களுமாகும்.. அவர்கள் (மேய்ப்பர்கள்) அவ்விடங்களில் மந்தை மேய்ப்பார்கள். அஸ்கலோனின் வீடுகளிலே சாயங்காலம் படுத்துக் கொள்வார்கள்....

செப்பனியா முன்னறிவித்துச் சொன்ன காலத்தில் இது நம்ப முடியாத, நகைப்புக்குரிய வார்த்தைகள்தான். காரணம் அவ்வளவு செழித்தோங்கியிருந்த பட்டணம் இந்த அஸ்கலோன். தொட்ட இடமெல்லாம் பொன் விளைந்துகொண்டிருந்தது.

ஆயினும் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு முன்பாக செழிப்பா வது மண்ணாங்கட்டியாவது. வசனம் நிறைவேறியது. அஸ்கலோன் பாழானது.

1948-ல் இஸ்ரவேல் தனிநாடாக அறிவிக்கப்பட்டபோது அஸ்கலோன் எகிப்தியர் வசமாயிற்று. பிறகு 1967ல் நடைபெற்ற உலகப்புகழ்பெற்ற ஆறுநாள் போரில் இஸ்ரவேல், காசா மற்றும் அஸ்கலோன் பகுதிகளை வென்று தன் வசமாக்கிக் கொண்டது. யோசுவாவின் காலத்தில் பிடித்து பின் இழந்த அஸ்கலோனை யூதா மீண்டும் 1967ல் தான் பிடித்தது.

அந்த தேசம் (அஸ்கலோன்) யூதா வம்சத்தாரில் மீதியானவர்களின் வசமாகும். (செப் 2 : 6)

என்ற வேதாகமத்தின் வார்த்தையும் அச்சப்பிசகாமல் நிறைவேறியது.

இன்று இஸ்ரவேல் தன் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட அஸ்கலோனை **Garden City** என்று அறிவித்து புதிய கட்டிடங்களை எழுப்பி நகரை சீர்ப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

தேவனுடைய வார்த்தை நிறைவேறுதலுக்கு அஸ்கலோன் எப்படிப்பட்ட முன்னுதாரணம் பார்த்தீர்களா? இப்பேர்ப்பட்ட பொய்யுரையாத வேதத்தை கைக்கொள்ளுகிற நாம் உண்மையிலேயே பாக்கியசாலிகள் தானே.

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**CITIES OF THE
PHILISTINE PENTAPOLIS**

- Dr.M.DOTHAN

ASHKELON

- Dr.J.GARSTRANG

ANCIENT RECORDS

OF EGYPT

- Dr.JAMES HENRY

THE TELL - EL - AMARNA

TABLETS

-Dr.A.M.MERCER

பெத்லகேம்

யூதாவின் முக்கியமான இடம் பெத்லகேம்.

பெத்லகேமின் பெயர் கேள்விப்படாத கிறிஸ்தவர்கள் ஏறத்தாழ இருக்கவே முடியாது. மறக்க நினைத்தாலும் கிறிஸ்மஸ் காலங்களில் பிள்ளைகள் நாடகங்கள் நடத்தியோ, சபையில் செய்தி சொல்லியோ பெத்லகேமை நினைவுபடுத்தி விடுவார்கள்.

அகழ்வாரய்ச்சிகள் சரிவரத் துவங்குவதற்கு முன்பாகவே பெத்லகேம் இயேசு பிறந்த இடம் என்பதால் பிரதானப்படுத்தப்பட்டு, கிறிஸ்தவர்களால் புனித இடம் என்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு விட்டது.

பெத்லகேம் ஒரு உணர்ச்சிப்பூர்வமான நகரம். கிறிஸ்தவர்களில் பலர் இன்றும் புனித யாத்திரை செல்கையில் பெத்லகேமில் கால்வைத்தவுடனேயே கைகால்களை உதறிக்கொண்டு மயங்கி விழுந்து விடுவதுண்டு. எழுந்தவுடன் உத்திரவாதமாக பாலகனாக இயேசு காட்சியளித்தார். கையை காட்டி என்னை கூப்பிட்டார் என்பார்கள்.

இவ்வளவு புனிதமாக கொண்டாடப்படும் நகரத்தில் கடப் பாரை மற்றும் உளிகளைக் கொண்டு அகழ்ந்தாராயப் போகிறேன் என்று புறப்பட்டால் என்னாகும் யோசித்துப் பாருங்கள். அப்படிப் போகிறவர்களை அகழ்ந்து ஆராய்ந்து விடுவார்கள்.

எனவே, அங்கு நகரைத் தோண்டிப்பார்க்கவோ, அல்லது சுவர்களை குடைந்து பார்க்கவோ அனுமதி கிடைப்பது கடினம். ரொம்பவும் கெஞ்சினால் இரண்டு கைப்பிடி மண் வேண்டுமானால் அள்ளிக்கொள்ள பெரிய மனசு பண்ணி அனுமதிப்பார்கள்.

சரி. இனி பெத்லகேமைப் பற்றி ஒரு சில செய்திகள் பார்க்கலாமா?

பெத்லகேம் என்ற பெயரில் இரண்டு ஊர்கள் இருந்திருக்கின்றன. ஒன்று யூதாவிலிருந்த பெத்லகேம். மற்றது செபுலோனுக்குச் சொந்தமானது. இரண்டு மூன்று ஊர்கள் ஒரே பெயரில் இருந்தால் ஒவ்வொன்றையும் வித்தியாசப்படுத்துவதற்காக வெவ்வேறு இன்ஷியல்கள் கொடுப்பது நம்மூர் பழக்கம். T. கல்லுப் பட்டி. G. கல்லுப்பட்டி மாதிரி.

இப்படி இன்ஷியல் கொடுக்க வேண்டுமானால் யூதா பெத்லகேமுக்கு J.பெத்லகேம் என்றும், செபுலோன் பெத்லகேமுக்கு Z.பெத்லகேம் என்றும் தான் பெயர் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த பெத்லகேம்களுள் J. பெத்லகேமில் தான் இயேசு பிறந்தார்.

இந்த பெத்லகேம் எருசசேமிலிருந்து சரியாக தென்மேற்கில் ஆறாவது மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இன்னும் துல்லியமாக சொல்வதானால் எருசலேமிலிருந்து எபிரோன் செல்லும் சாலையிலிருக்கிறது. அதில் ஒரு பத்து மைல் பயணம் செய்து காரை நிறுத்துவீர்களானால் அங்கே கண்ணை மூடிக்கொண்டு இறங்கி விடலாம். அதுதான் பெத்லகேம்.

பெத்லகேமுக்கு பூர்வீகப்பெயரே இது அல்ல. மும்பைக்கு பாம்பே என்றும் கொல்கத்தாவிற்கு கல்கத்தா என்றும் பழைய பெயர்கள் இருப்பதைப்போல எருசலேமுக்கும் பழைய பெயர் ஒன்று உண்டு.

எப்பிராத்தா!

ஆம் இதுதான் பெத்லகேமின் பூர்வாங்கப்பெயர்.

ஆதி 35 : 19

ராகேல் மரித்து, பெத்லகேம் என்னும் எப்பிராத்தா ஊருக்குப் போகிற வழியில் அடக்கம் பண்ணப் பட்டாள்.

என்று வேதத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பாருங்கள். இன்னும் சங்கீதம் 48 : 7 மற்றும் சங்கீதம் 132 : 6 ஆகிய வசனங்களில் எப்பிராத்தா என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதும் இந்த பெத்லகேமைப் பற்றித்தான்.

எப்பிராத்தா தான் பெத்லகேம் என்று தெரிந்து கொண்ட பின் சங்கீதம் 132 : 6, 7 ஆகிய வசனங்களை படித்துப்பாருங்கள். தாவீது எவ்வளவு பெரிய தீர்க்கதரிசி என்று தெரியும்.

சங்கீதம் 132 : 6, 7

இதோ நாம் எப்பிராத்தாவிலே அதின் செய்தியைக் கேட்டு, வனத்தின் வெளிகளில் அதைக்கண்டோம்.

அவருடைய வாசஸ்தலங்களுக்குள் பிரவேசித்து, அவர் பாதபடியில் பணிவோம்.

என்ன தெரிகிறது. இயேசு பெத்லகேமில் பிறப்பார் என்பதும். அவர் பிறப்பின் செய்தியை மேய்ப்பர்கள் வயல்வெளியில் கேட்பார்கள் என்றும், ராஜாக்கள் அவரை வந்து பணிவார்கள் என்றும் முன்னுரைத்துள்ளது தெரிகிறதல்லவா? ஆம். தாவீது பாட்டிலேயே அர்த்தம் சொல்லும் தீர்க்கதரிசி.

இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மாத்திரமல்ல, தாவீதுக்கும் பிறந்த ஊர் இந்த பெத்லகேம்தான். J. பெத்லகேம்.

பெத்லகேம் என்பதற்கு எபிரேய மொழியில் ஒரு வித்தியாசமான அர்த்தம் உண்டு. அப்பத்தின் வீடு. ஆனால் பெத்லகேம் என்பதற்கு அராபிய மொழியில் அர்த்தம் என்ன தெரியுமா? மாம்சத்தின் வீடு என்பது.

தெரிந்து வைத்தார்களா அல்லது தெரியாமலேயே தீர்க்கதரிசனமாக வைத்தார்களா என்று தெரியவில்லை.

மனிதர்களுக்காக அப்பமாக தன் மாம்சத்தை கொடுத்த இயேசு பிறந்த ஊர் பெத்லகேம் என்பது எவ்வளவு பொருத்தம் பாருங்கள். எபிரேயுவிடே பார்த்தாலும் சரி. அரபு மொழியில்

பார்த்தாலும் சரி. பெத்லகேம் பொருத்தமான பெயர்தான். இல்லையா?

எப்பிராத்தா என்பதற்கு செழுமையானது என்று பொருள். பெத்லகேமைச் சுற்றிலும் வயல்நிலங்கள் அதிகம். பெத்லகேமியர்களில் எண்பது சதவீதம் பேர் விவசாயிகள்தான்.

மிகவும் பசுமையும் செழிப்புமான வயல்களைக் கொண்டிருந்ததாலேயே பெத்லகேமுக்கு அப்பத்தின் வீடு என்று காரணப் பெயர் உண்டாயிருந்தது.

உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் தெரியுமா? ரூத் வேலை செய்த போவாஸின் வயல்நிலம் இந்த பெத்லகேமில் தான் இருந்தது. வாசித்துப்பாருங்கள். ரூத் 1 : 22

ரூத் 1 : 22

நாகோமி மோவாபிய ஸ்திரீயான தன் மருமகள் ரூத்தோடுங்கூட மோவாப் தேசத்திலிருந்து திரும்பி வந்தாள். வாற்கோதுமை அறுப்பின் துவக்கத்தில் அவர்கள் பெத்லகேமுக்கு வந்தார்கள்.

பெத்லகேமியர்களின் மற்றொரு பிரதானமான பணி ஆடுகளை மேய்ப்பது. மந்தை மேய்ப்பர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வசித்ததும் இங்குதான். பெத்லகேமைச் சுற்றிலும் பசுமையான மேய்ச்சல் நிலங்கள் அதிகமாக காணப்பட்டது தான் இதற்கு காரணம்.

அக்காலத்தில் வெளியூர்களில் ஆடு வளர்ப்பவர்கள் கூட தங்கள் ஆடுகளை பெத்லகேமின் மந்தை மேய்ப்பர்கள் வசம் ஒப்படைத்து கூலிக்கு மேய்த்து தரச்சொல்வதுண்டு. எருசலேம் அருகிலிருப்பதால் எருசலேம் ஆலயத்தில் பலிகளுக்காக வளர்க்கப்படும், அல்லது நேர்ந்து விடப்பட்ட ஆடுகளையும் கூட இந்த மேய்ப்பர்கள் வசம்தான் ஒப்படைத்து மேய்க்க சொல்வதுண்டு. பெத்லகேம் விவசாயத்திற்கு மாத்திரமல்ல. ஆடு வளர்ப்பிற்கும் பெயர்பெற்ற இடமாக விளங்கியது.

இங்கு வளரும் ஆடுகள் கொழுமையும் சிறப்புமாக வளரும். எனவேதான் அராபியர்களுக்கு இவ்வூரை நினைத்தவுடன் இறைச்சி ஞாபகத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இறைச்சியின் வீடு என்று பொருள் கொள்ளும்படியாக பெத்லகேம் என்றழைத்தனர். முடிந்தால் இந்த வருடம் கிறிஸ்மஸிற்கு பெத்லகேமில் கொஞ்சம் இறைச்சி வாங்கிப் பாருங்கள்.

பெத்லகேமில் நிறைய குகை வீடுகளை இன்றும் கூட நீங்கள் பார்க்கலாம். அதென்ன குகை வீடு?

பெத்லகேமைச் சுற்றிலும் உள்ள சிறு குன்றுகளை கொஞ்சம் சுரண்டி நிறைய குகைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். இவை பெரும்பாலும் ஆடுகளை அடைக்கும் இடமாகவே பயன்படுத்தப்பட்டது. சில விசாலமான குகைகளில் மந்தை மேய்ப்பார்கள் ஆடுகளோடு ஆடுகளாக படுத்திருப்பார்கள். ஓரத்தில் கொஞ்சம் சட்டி, பாணை என்று வைத்து தங்களுக்கு வீடுகளாகவும் பாவித்து வந்தனர்.

இதுபோன்ற குகைக் கொட்டில் ஒன்றில்தான் இயேசு பிறந்தார்.

முற்பிதாக்களின் காலம் தொட்டே மிகவும் பிரதானமாக வழங்கப்பட்டு வந்த ஊர் இந்த பெத்லகேம். பின்னே, தானியத்திற்கும், இறைச்சிக்கும் பஞ்சமில்லாத ஊர் என்றால் யார் தான் கொண்டாடமாட்டார்கள்?

இல்லையில்லை. இவற்றையும் தாண்டி நிறைய சிறப்புகள் இந்த ஊருக்கு உண்டு. யாக்கோபின் மனைவியாகிய ராகேலின் கல்லறை இங்குதான் இருக்கிறது. (ஆதி 35 : 16-19). ரூத் தானியம் சேகரித்த போவாஸின் வயல்நிலம் இங்குதானிருக்கிறது. இஸ்ரவேலின் நிகரற்ற ராஜா தாவீது பிறந்த ஊர் இதுதான். இவை யெல்லாவற்றையும் விட இன்னும் மேலான சிறப்பு-இயேசு இங்கு பிறந்ததுதான்.

இஸ்ரவேலின் ஊர்களுக்குள் பெத்லகேம் ரொம்பவும் அமைதியான ஆரவாரமற்ற ஊர். என்றாலும் பெத்லகேமும் கி.பி. 135ல் பெரிய ஒரு சோதனையை சந்தித்தது.

ஹாட்ரியன் என்ற ரோமச்சக்கரவர்த்தி யூதர்களின் கலகத்தை அடக்குவதற்காக யூதாவுக்கு வந்து எருசலேமையும், பெத்லகேமையும் முற்றுகையிட்டான்.

பலநாள் முற்றுகைக்குப் பின் யூதர்கள் துவண்டுபோன நிலையில், ஹாட்ரியன் எருசலேமைத் தாக்கி அதை தரைமட்டமாக்கினான். எருசலேமுக்கே இந்த கதியென்றால் சின்னஞ்சிறு ஊராகிய பெத்லகேமின் நிலைபற்றிக் கேட்கவா வேண்டும்? தவிடு பொடியாகி விட்டது.

இதுபோதாதென்று பெத்லகேமிலிருந்த குகை குடியிருப்புகளை காலிசெய்துவிட்டு அங்கே நிறைய விக்கிரகக் கோவில்களையும் கட்டினான். குறிப்பாக அதோனியா என்ற பெண் தேவதையின் கோவில்களையே பிரதானமாக பெத்லகேமில் கட்டினான்.

இவையாவும் ஏறத்தாழ 200 ஆண்டுகள் வரையும் பெத்லகேமில் இருந்தன.

பிற்பாடு கி.பி. 325ல் ரோம சாம்ராஜ்ஜியத்திற்கு சக்கரவர்த்தியாக பட்டமேற்றவர் கான்ஸ்டன்டைன். இவரது தாயார் ஹெலன். இந்த அம்மையார் எப்படியோ இயேசுவை அறிந்து அவரை ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்தவ மதத்தை பின்பற்றினார்கள்.

அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக கிறிஸ்தவ மதம்தான் ரோம சாம்ராஜ்ஜியத்தின் மதம் என்று பிரகடனம் செய்தார்கள். உங்களுக்கு விருப்பம் இருக்கிறதோ இல்லையோ நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டமே இயற்றியிருந்தார். ரோம சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சட்டங்களை மீற யாருக்கும் தைரியம் இருந்ததில்லை. எனவே, கான்ஸ்டன்டைன் உட்பட, யாவரும் கிறிஸ்தவர்களானார்கள்.

கிறிஸ்தவ மதமும் ரோம அரசாங்கத்தின் மதமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

இவர் காலத்தில் ஒரு முறை தாயார் ஹெலன் எருசலேம் மற்றும் புனித இடங்களை பார்வையிட யூதாவுக்கு போனபோது பெத்லகேம் மற்றும் எருசலேமில் ஹாட்ரியன் நிறுவிய அருவெறுப்புகளை கண்ணுற்றார். அவ்வளவுதான் பிளப்பிரஷர் தலைக்கேற, உடனே ஸ்பாட் ஆக்ஷன் எடுத்து, தான் பயணத்தை முடிக்கு முன்பாக பெத்லகேம் மற்றும் எருசலேமிலிருந்து இவை யாவும் அகற்றப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்.

ஆட்சியாளர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் இரவோடிவாக சாலைகள் உருவாகிவிடுவதும், வீதிகள் சுத்தமாகிவிடுவதும் நாம் பார்க்காததா என்ன? அப்படியே ஹெலன் அரசியார் சொன்ன மாத்திரத்தில் பெத்லகேமும் எருசலேமும் துடைத்துப்போட்ட மாதிரி சுத்தமாகிவிட்டன. அதோனியர் என்ற பெண்தேவதை போன இடமே தெரியவில்லை.

இதுபோதாதென்று எருசலேமிலும், பெதலகேமிலும் மூன்று இடங்களில் பேராலயங்கள் கட்ட வேண்டுமென்று வரை படமே வரைந்து காட்டிவிட்டார் ராணியார்.

மகாராணியார் கட்டளையிட்ட மூன்று இடங்கள் முறையே, இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டதாக கல்வாரியில் குறிக்கப்பட்ட இடமும், இயேசுவின் உடல் அடக்கம் பண்ணப்பட்ட இடமும், இயேசு பிறந்த இடமான பெதலகேமும் ஆகும்.

இயேசு பிறந்த இடத்தை சரியாக கண்டுபிடித்து கட்ட வேண்டும் என்று கான்ஸ்டன்டைன் விரும்பியதால் அதைக் கண்டுபிடிக்க அவர் பல ஆதாரங்களையும், ஆவணங்களையும் திரட்ட வேண்டியதாயிற்று.

இன்றைக்கும் பெதலகேமுக்கு பயணம் போனீர்களானால் கைடுகள் இயேசுபிறந்த இடமாக ஆளாளுக்கு ஒரு இடத்தை காட்டுவார்கள். ஒவ்வொருமுறை போகும்போதும் ஒவ்வொரு இடத்தை பார்க்கவேண்டியிருக்கும். தரையில் ஒரு மிகப்பெரிய நட்சத்திர வடிவத்தை அமைத்து சுற்றிலும் மெழுகுவர்த்தி ஏற்றி, “இங்கேதான்.. இங்கேதான் இயேசு பாலகனாக பிறந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருந்தார்” என்று கூசாமல் சொல்லுவார்கள்.

பலமுறை எருசலேம் புனிதபயணம் மேற்கொண்டு, பலரையும் அழைத்துக்கொண்டு போய் டிராவலர்ஸ் ஊழியம் செய்து வரும் என்னுடைய ஊழிய நண்பர் ஒருவரை நான் ஒரு முறை சந்திக்க நேரிட்டபோது, அவர் என்னையும் தன்னுடைய பிரயாணக் குழுவில் எப்படியாவது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரயாசமெடுத்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“பாருங்க தம்பி, எருசலேமில் கைடுகள் ஒரே ஏமாற்றுத்தான். என்னென்னதான் சொல்வது என்றே இல்லாமல் ஏதாவது இடங்களை காட்டி இங்குதான் மரியாள் திரிகை திரித்தார். இதுதான் யோசேப்பு வேலைசெய்த பட்டரை என்றெல்லாம் பீலா விடுவார்கள். நம்பக்கூடாது. எங்கள் பயணக்குழு அப்படியல்ல ஒவ்வொன்றையும் நாங்களே ஆராய்ந்து சரியாக கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். எனவே நாங்கள் போகும்போது கைடு வைத்துக் கொள்வதில்லை. உதாரணமாக பாருங்கள், இயேசு பிறந்த இடமாக கைடுகள் மூன்று வெவ்வேறு இடத்தை காட்டினார்கள்.

என்ன செய்தேன்?

சரியான இடத்தை நாமே கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் காட்டிய ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஆவியில் நிறைந்து ஜெபம் செய்தேன். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஜெபம் செய்யும் போது மாத்திரம் ஸ்பஷ்டமாக ஒரு குழந்தை அழும் சத்தம் என் காதுகளில் கேட்டது. ஆவியானவரும் மெல்லிய குரலில் என் காதுகளில் அழுகிறது யார் தெரிகிறதா? இயேசு பாலகன் தான் என்றார். எனவே இதுதான் சரியான இடம் என்று தெரிந்து கொண்டேன். நீங்களும் எங்களுடன் வந்தால் சரியான இடங்களை காட்டுவோம்” என்றார் எருசலேமின் கைடுகளுக்கு கொஞ்சமும் சளைக்காமல்.

இப்போதே இவ்வளவு குழப்பங்களானால் அக்காலத்தில் எப்படி இருந்திருக்கும்? ஆனாலும் கான்ஸ்டன்டைன் மன்னனான தால் ஆதாரங்களையும் ஆவணங்களையும் சேகரிப்பதில் அவருக்கு சிரமம் அதிகமாக ஏற்படவில்லை.

கிறிஸ்தவ மற்றும் பாரம்பரிய ஆதாரங்கள் இயேசு பிறந்த தாக காண்பித்த இடத்தில் ஹாட்ரியன் கட்டியிருந்த விலையுயர்ந்த அதோனியா என்ற பெண் தேவதையின் கோவில் இருந்தது.

எனினும் நிந்தாட்சண்யமாக அதை தகர்த்தெறிந்து விட்டு அங்கே மிகவும் விசேஷித்த பேராலயம் ஒன்றைக் கட்டினார் கான்ஸ்டன்டைன்.

ஆலயம் சாதாரணமானதல்ல. மிகவும் விலையுயர்ந்த பளிங்கு கற்களும், சுத்தப்பொன்னும், வெள்ளியும் பெருவாரியாக பயன்படுத்தப்பட்டு ராஜாவே தனிக்கவனம் செலுத்திக் கட்டினது. எனவே பிரமாண்டம் தெரிகிறது.

கி.மு. 529ல் நேப்லஸ் பகுதியைச் சேர்ந்த சமாரியங்கள் கிறிஸ்தவ அரசாங்கத்திற்கும், கிறிஸ்தவர்களுக்கும் எதிராகப் புரட்சி செய்தனர்.

காடுகளிலும், மலைப்பகுதிகளிலும் ஒளிந்திருந்த இவர்கள் திடீர் திடீர் என்று நகரங்களுக்குள்ளும் கிராமப்புறங்களுக்குள்ளும் புகுந்து தாக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

அப்படி அவர்கள் ஒருமுறை தாக்கியது பெதலகேமை. கி.பி. 529ல் இவர்கள் பெதலகேமுக்குள் புகுந்து அந்த ஊரையும் சமீபத் திலிருந்த பகுதிகளையும் குறையாடினர். இந்த தாக்குதலில்

கான்ஸ்டன்டைனின் ஆலயம் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டு தீயும் இடப்பட்டது.

சிலகாலம் அப்படியே விடப்பட்டிருந்த ஆலயம், எருசலே மிலிருந்த மதிப்பு வாய்ந்த கிறிஸ்தவ பெரியார் புனித சப்பாஸ் என்பவரின் கண்களின் கவனத்தைப் பாதித்தது. பெத்லகேமின் ஜனங்களை கூட்டி அப்போது ரோமின் சக்கரவர்த்தியாயிருந்த ஜஸ்டியனிடம் சென்று முறையிடக் கோரினார். பெத்லகேமின் ஜனங்கள் தாங்கள் யாவரும் சக்கரவர்த்தியிடம் செல்வதைக் காட்டிலும் மதிப்பு வாய்ந்த பெரியவராகிய சப்பாஸ் அவர்களே தங்கள் சார்பாக சென்று ராயனை சந்திப்பது நல்லது என்று கருதினர்.

அவர்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு புனித சப்பாஸ் ரோம ராயனாகிய ஜஸ்டினை சந்தித்து பெத்லகேமின் ஆலயத்தை புதுப்பித்து தர வேண்டினார்.

அவரது வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்ட ரோமராயன் நிறையப் பொருளுதவியுடன் அவனது பிரதானிகளில் ஒருவனை மீண்டும் இந்த ஆலயத்தை புதுப்பிக்க நியமித்தான்.

இந்தப் பிரதானியின் மேற்பார்வையில் முந்தைய ஆலயத்தை காட்டிலும் அதிக அழகான ஆலயம் கட்டப்பட்டது. ஆனாலும் பெத்லகேமின் ஆலயத்தை பார்வையிட்ட ரோமராயனுக்கு இதில் திருப்தியில்லை.

இது தான் கொடுத்த பொருட்களுக்கு ஏற்ற ஆலயம் அல்ல என்று கண்டுகொண்டான். (காண்ட்ராக்டர் மேனியா?)

தான் கொடுத்த பணத்தை பிரதானி பெருவாரியாக சுருட்டிக் கொண்டு விட்டதாக குற்றம்சாட்டி அவனை பெத்லகேமிலேயே சிரச்சேதம் செய்ய உத்தரவிட்டான். பாவம், பிரதானி சுருட்டிக்கொண்ட பணத்தை அனுபவிக்க முடியாமலேயே தலையை இழந்தான். ராஜாவிடம் போய் கைவரிசையை காட்டலாமா?

இன்றைக்கு நீங்கள் பெத்லகேம் போனாலும் தலையில்லாத இந்த பிரதானி கட்டிய ஆலயத்தைப் பார்க்கலாம்.

இயேசுகிறிஸ்து பிறந்த ஊர் உண்மையிலேயே புனிதமானது மாத்திரமல்ல. வரலாற்று சிறப்பு மிக்கதும் கூட. ஆனால் -

ஜீவ அப்பமான இயேசுவை தன்னிலே கொண்டிருக்கிறதும், அதைப்பிறருக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கிறதுமான அப்பத்தின் வீடுகளாகிய இருதயங்கள் தான் அதனினும் மேலானது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

என்ன சொல்கிறீர்கள்?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**EARLY CHURCHES
IN PALASTINE**

- Dr.J.W.CROWFOOT

THE HOLY

PLACES OF THE GOSPELS

- Dr.C.KOPP

THE BIBLE ATLAS

- Dr.KRAELING

GEOGRAPHY OF

PHILSTINE

- Dr.F.M.ABEL

நாசரேத்

சரித்திர அடிப்படையில் அப்படியொன்றும் பிரசித்தி பெற்ற நகரமல்ல நாசரேத்.

பண்டைக்கால ராஜாக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்ததோ அல்லது பெரிய வணிக நகரமோ கூட இல்லை இந்த நாசரேத்.

நாலைந்து குக்கிராமங்கள் சங்கமிக்கிற இடத்தில் அமைந்துள்ளது இந்த ஊர். அவ்வளவுதான்.

நம் நாட்டில் பார்த்திருப்பீர்களே, சுற்றுப்பட்டி கிராமங்கள் சங்கமிக்கும் இடத்தில் கொஞ்சம் பெரியதாய் ஒரு ஊர் இருக்கும். பக்கத்துப் பட்டிகள் எல்லாம் வராந்திர சந்தைக்காக அங்கே கூட்டம் கூடும். மற்ற நாட்களில் வெறிச்! டக்கடைகளில் கூட பேப்பர் படிக்க ஆளிருக்காது. அதுமாதிரியான சுமார் வகையை சேர்ந்த ஊர்தான் நாசரேத்.

சட்டென்று கேட்டால் அது நகரமாக அல்லது கிராமமா அடையாளம் சொல்ல திகைக்கவேண்டிவரும் வகையை சேர்ந்தது இந்த ஊர்.

ஆனால் நான் சொல்லும் இதெல்லாம் நாசரேத்தின் பழைய கதை.

சாதரணங்களையே தெரிந்து கொண்டு அவற்றை அசாதாரணமாக்கும் நம் தேவன் இதைத் தெரிந்து கொண்டதால் இன்று நாசரேத் ஒரு புகழ்பெற்ற நகரம்.

ஒரு காலத்தில் நாசரேத்திலிருந்து நன்மை வருமா? என்று ஏளனமாக கேட்கப்பட்ட நகரம், இன்றைக்கு கிறிஸ்தவர்களையும், யாத்திரிகர்களையும் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் கவர்ந்திழுக்கும் காந்த நகரமாகியுள்ளது.

இஸ்ரவேல் புனிதப்பயணம் மேற்கொள்ளும் யாவரும் நாசரேத்தை பார்க்காமல் திரும்புவதில்லை.

நாலுபேர் வருகிறார்கள், என்றவுடன் வசதிகள் கூடிக்கொள்வது இயல்புதானே? நாசரேத்தும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

இன்றைக்கு நிறைய நட்சத்திர அந்தஸ்து ஹோட்டல்கள் நாசரேத்தில் முளைத்துள்ளன. தவிர சிறிதும் பெரிதுமாக நிறைய விடுதிகள், உணவுச்சாலைகள், இரவுபகலாக சாலைகளில் காற்றை கிழித்துக் கொண்டு தலைதெறிக்க ஓடும் வாகனங்கள், கண்ணாடி வைத்த வானளாவிய கட்டடங்கள், கறுப்பு மொசைக் கல் போட்ட மாதிரி வழுவழு சாலைகள், கண்கவர் தேவாலயங்கள்.

நாசரேத் ரொம்பவும் தான் மாறிப் போயிருக்கிறது. வாலிபக் காலத்தில் வற்றிப் போய் திரிந்து விட்டு வயசான காலத்தில் மேக்கப் போட்டுக் கொள்கிறவர்கள் மாதிரி.

புதுப் பணக்காரர்களின் தோரணை நிறையவே நாசரேத்தில் காணப்படுகிறது.

இங்குள்ள **Church Of Annunciation** என்ற பிரம்மாண்டமான தேவாலயம் வெகு பிரசித்தி பெற்றது.

காரணம், இந்த இடத்தில் தான் தேவதூதன் மரியாளுக்கு முன்பாகத் தோன்றி இயேசுவின் பிறப்பைப் பற்றி முன்னறிவித்ததாக ஐதீகம். அந்த இடத்தில் ஆலயம் கட்டி பிரம்மாண்டம் பண்ணிவிட்டார்கள்.

இன்றைக்கு இத்தனை நவீனமாகவும், பிரம்மாண்டமாகவும் தோன்றும் நாசரேத் இயேசு வாழ்ந்த காலத்தில்

எப்படியிருந்தது என்று தெரிந்து கொள்ளலாம் வருகிறீர்களா?

முதலில் நாசரேத்தின் அமைப்பு.

நாசரேத் கடல் மட்டத்திலிருந்து 1230 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ள ஊர்.

கலிலேயாக் கடலிலிருந்து மேற்கே தோராயமாக பயணிப் பீர்களேயானால் நிச்சயமாக நாசரேத்தை காணலாம்.

இது எஸ்டிரலோன் சமவெளியிலிருந்து வடக்கே 500 கி.மீ உயரத்தில் அமைந்துள்ளது.

சுற்றிலும் சில குன்றுகள், தூரமாய் தெரியும் கருநீல மலைகள் ஆகியவற்றின் நடுவே மிகவும் பாதுகாப்பாக அமைந்துள்ளதால் நாசரேத்திலிருந்து அக்காலத்தில் சட்டென்று வெளியுலகத் தொடர்பு கொள்ள மிகவும் கஷ்டம்.

நான் சொல்வது அக்காலம் பற்றி. இன்று விஞ்ஞானத்தால் தொடர்பு சாதனங்களை நவீனப்படுத்தி விட்டதால் இன்டெர்நெட் செல்போன்கள் உதவியுடன் கொஞ்சம் முயற்சித்தால் நீங்கள் பாதாளத்தில் உள்ள ஆசாமியுடன் கூட தொடர்பு கொண்டு பேசி விடலாம். (என்ன, அவர் செல்போனுடன் செத்துப் போயிருக்க வேண்டும்)

ஆனால் அக்காலத்தில் நாசரேத்திலிருந்து சுமார் 300 மீட்டர் உயரம் போனால் மட்டுமே மலைகளுக்கு அப்பால் உள்ள வெளியுலகத் தொடர்பு கிடைக்கும்.

நாசரேத்தில் நின்று கொண்டு சற்று மேற்காக திரும்பிப் பார்ப்பீர்களானால் தெரியும் மலைதான் இன்று கிறிஸ்தவர் களுக்கு நடுவில் பல சபைகளுக்கும், தெருக்களுக்கும் பெயராகிப் போன கர்மேல் மலை. இங்கு தான் எலியா வானத்திலிருந்து தீயை இறக்கி அற்புதம் செய்தார்.

சரி. இங்கே கிழக்கே திரும்பிப் பாருங்கள். ஒரு பள்ளத் தாக்கு தெரிகிறதா? அதுதான் யோர்தான் பள்ளத்தாக்கு. இந்தப் பள்ளத்தாக்கு யோர்தானிலிருந்து எஸ்திராவை கடந்து நாசரேத் வரை பரவியுள்ளது.

எருசலேமிலிருந்து நாசரேத்துக்கு சமாரியாவைத் தொடாமல் போக வேண்டுமென்று நீங்கள் நினைத்தால் இந்தப்

பள்ளத்தாக்கின் ஊடாகத்தான் நீங்கள் கடந்து போக வேண்டும். யோசுவா பாலயமிறங்கியிருந்ததாக வேதம் சொல்லும் பள்ளத் தாக்கும் இதுதான். (யோசுவா 3 : 1)

யோசுவா 3 : 1

அதிகாலமே யோசுவா எழுந்திருந்த பின்பு, அவனும் இஸ்ரவேல் புத்திரர் அனைவரும் சித்தீமிலிருந்து பிரயாணம் பண்ணி, யோர்தான் மட்டும் வந்து அதைக் கடந்து போகும் முன் அங்கே இராத் தங்கினார்கள்.

வடக்கே வெள்ளைத் தொப்பியணிந்த நம்நாட்டு தேசியத் தலைவர்கள் மாதிரி பனிமுடிய சிகரங்களுடன் காணப்படுவது தான் எர்மோன் மலை. தாவீது ராஜாவால் பாடல் பெற்ற மலை. (சங் 133 : 3)

இதுதவிர இயேசு பிசாசினால் சோதிக்கப்படுவதற்கு வனாந்திரத்திற்கு ஆவியானவரால் கொண்டு போகப்பட்டதாக வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடமும் இதுதான் என்கிறார்கள்.

கொஞ்சம் ஆவிக்குரிய உணர்வோடு கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்தால் எலியா, எலிசா, யோசுவா, தாவீது என்று அநேகம் பக்தர்களை நினைவுக்கு கொண்டு வரும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது இந்த நாசரேத்.

மற்றபடி சரித்திரம் என்று பார்க்கப்போனால் நாசரேத் துக்கு எந்தவிதமான பலமான சரித்திரப் பின்னணியும் கிடையாது. இவ்வளவு ஏன்? இந்நகரம் தோன்றிய காலம் என்னவென்பது கூட யாருக்கும் தெரியாது.

கி.பி. 66ல் வெஸ்பேசியன் என்ற ரோமத்தளபதி யூதாவின் மேல் படையெடுத்து, கலகத்தை அடக்கி, யூதர்களை சிதறடித்தான் அல்லவா? அச்சமயம் இந்த நாசரேத்தும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக அழிக்கப்பட்டு குடியற்றுப் போய்விட்டது.

இதன் ஜனங்களெல்லாம் சிதறி கலிலேயாவில் குடியேறினார்கள். பின்னர் பர்கோக்பா என்ற ஒரு புரட்சியாளர் எழும்பி ரோமர்களை ஜெயித்து நாசரேத்தை கைப்பற்றியபோதுதான் நாசரேத்துக்கு போன உயிர் திரும்பவந்தது. சிதறி ஓடிப்போயிருந்த யூதர்களில் பலர் பெருமூச்சோடு மீண்டும் நாசரேத்தில் குடியேறினார்கள். இவர்கள் சிதிலடைந்திருந்த நாசரேத்தின் எல்லாப்

பகுதிகளையும் மறுபடியுமாக புதுப்பித்துக் காட்டினார்கள்.

பிறகு மீண்டும் நாசரேத்துக்காரர்களுக்கு சோதனை கி.பி. 629ல் ஏற்பட்டது.

ஹிராக்கினியஸ் என்பவனது தலைமையில் யூதர்கள் பெர்ஸியர்களுடன் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு கிறிஸ்தவர்களுக்கு விரோதமாக சண்டை செய்தார்கள். கலகம் காரணமாக நாசரேத் பலமான சேதத்திற்குள்ளானது.

அதன்பின் சிலுவைப்போர்கள் நடைபெற்ற காலங்களிளெல்லாம் நாசரேத் மிகவும் செல்வச் செழிப்புடன் திகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இந்தக் காலக்கட்டத்தில் தான் கலிலேயாவின் இளவரசன் என்று அழைக்கப்பட்ட டான்கிரெட் (Tancred) என்பவர் நாசரேத்தை திரும்பவும் புதுப்பித்துக் கட்டினார். நாசரேத் இந்தக் காலக்கட்டத்தில் ரொம்பவுமே நிம்மதியாக இருந்தது.

ஆனால் நிம்மதி நீடித்ததோ கொஞ்சநாட்களுக்குத்தான்.

மீண்டும் நாசரேத்துக்குப் பிரச்சனை கி.பி. 1187ல் வந்தது.

பிரச்சனையின் பெயர் சலாவுதீன். (அற்புதவிளக்கு அலாவுதீன் அல்ல. இவர் சலாவுதீன்) இவர் கி.பி. 1187ல் நாசரேத்திற்குள்ளாக நுழைந்து வாள் முனையில் அதைக் கையகப்படுத்திக் கொண்டார்.

சலாவுதீன் ஒரு விஷயத்தில் பரவாயில்லை. நகரத்தின் அழகிற்கோ, அதன் கட்டிடங்களுக்கோ பங்கம் வராமல் ஆட்சி நடத்தினார்.

ஆனால் கி.பி. 1263ல் பேய்பர்ஸ் என்ற மன்னர் (பேய்க்கு எதற்கு பர்ஸ்) நாசரேத்தை பிடித்தபோது பெயருக்கு ஏற்ற மாதிரி நகரத்தை பேய்த்தனமாக தாக்கி நாசரேத்தை நாசமாக்கினார்.

பார்த்துப் பார்த்துக் கட்டிய பல அழகிய நகரங்கள் தவிடு பொடியாயின.

துறவிகள் மடங்கள் தகர்க்கப்பட்டன. பாவம், துறவிகள், தங்கள் மடத்தையும் துறந்துவிட வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளானார்கள். நாசரேத்தை விட்டு கண்ணுக்கெட்டாத ஓடிப்போய் விட்டார்கள். பிறகு ஜெபதபங்களையெல்லாம் கண்மறைவான இடங்களிலேயே வைத்துக்கொண்டார்கள்.

இதற்குப் பின் அலுக்க அலுக்க நானூறு வருடங்கள் இஸ்லாமியர்களின் ஆட்சிதான் நாசரேத்தில்

அதன் பிறகு காலத்தின் சுழற்சியால் சிறிது சிறிதாக மாற்றங்கள் ஏற்படத் துவங்கின.

கி.பி. 1620ல் சில கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் மெள்ளமாக நாசரேத்தில் குடியேறின. அக்கால கட்டத்தில் ஆட்சி செய்த ஆட்சி யாளர்களும் கடுமை குறைந்து தாராள மனப்பான்மையுடன் ஆட்சி செய்து வந்தனர்.

இந்தக் குடும்பங்களைத் தொடர்ந்து, இன்னும் திரளான கிறிஸ்தவக் குடும்பங்கள் மூட்டை முடிக்ககளுடன் நாசரேத்தில் குடியேறின. இவர்கள் சன்னஞ் சன்னமாக இடங்களையும், கட்டிடங்களையும் அராபியர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கத் துவங்கினார்கள்.

இன்றைக்கு நாசரேத்தில் மெஜாரிட்டி கிறிஸ்தவர்கள் தான்.

இடையில் சோர்ந்திருந்த நாசரேத் இன்று சுறுசுறுப்பாக, பிரம்மாண்டமாக காட்சியளிக்கிறது.

நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தேன் பாருங்கள். அனன்சியேஷன் ஆலயம் (The Church Of Annunciation) இந்த ஆலயம் நாசரேத்தில் மிகவும் பிரபலமானது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் 25ம் தேதி, கன்னிமரியாள் தன் கருவில் இயேசுவைத் தாங்கின நாள் என்று கருதப்பட்டு அதை புனித நாளாக நினைவு கூர்ந்து ஒரு திரு விழாவையே விமரிசையாக இந்த ஆலயத்தில் கொண்டாடுகிறார்கள்.

உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்து கிறிஸ்தவர்கள் திரளாய் வந்து இந்த ஆலயத்தின் விழாவில் பங்கேற்றுச் செல்கிறார்கள்.

இன்று இவ்வளவு முன்னேறியுள்ள நகரம், இயேசுவின் காலத்தில் எப்படியிருந்தது?

பிரம்மாண்ட ஆலயம்?.... நட்சத்திர ஹோட்டல்கள்?.... வழுக்கும் சாலைகள்? மஹும்.... இவையெல்லாம் ஒன்றும் இருந்த தில்லை.

இயேசுவின் காலத்தில் இது நகரமா, அல்லது கிராமமா என்று வரையறுத்து சொல்ல முடியாதபடி இருந்தது.

நாசரேத்துக்கு தெற்கேயுள்ள மலையடிவாரங்கள்தான் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற இடம். எனவே இங்கே கொஞ்சம் பசையுள்ள விவசாயிகள் பெரும் அளவில் நிலங்களை வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டு விவசாயம் செய்து வந்தனர். பசையில்லாதவர்கள் இவர்களிடம் விவசாயக் கூலிகளாக வேலை செய்து வந்தனர். எனவே, இப்பகுதிகளையொட்டிய இடங்களில்தான் மக்கள் நெருக்கமே காணப்பட்டது.

இப்பகுதி நிலங்களிலெல்லாம் திராட்சைத்தோட்டங்கள் தான் பெருவாரியாக பரவியிருந்தன. இவற்றிக்கு இணையாக ஒலிவத்தோப்புகளும் இருந்தன. இடையிடையே பசேல் என்று கோதுமை வயல்கள்.

இவற்றினூடே ஒரு பெரிய நெடுஞ்சாலை சென்றது. இந்த சாலைதான் தமஸ்குவையும் (டமாஸ்கஸ் என்பதுதான் தமஸ்கு-தமிழில்) செசரியாவையும் இணைத்தது.

நெடுஞ்சாலை என்றவுடன் நீங்கள் ஏதோ பளபளவென்று தார் பூசி, நடுவில் வெள்ளைக்கோடுகளுடன் டிராபிக் வகிபெத்து, நாலு லாரி போகுமளவிற்கு விசாலம் பண்ணியிருந்தாலும் தினசரி ஒரு ஏழெட்டு விபத்துகளையாவது சந்தித்துவிடும் நம்நாட்டு தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் மாதிரி நினைத்துவிடக் கூடாது.

செசரியா தமஸ்கு நெடுஞ்சாலை என்பது கரடுமுரடான சாலை. எங்கிருந்தோ பாளம் பாளமாக வெட்டிக் கொண்டு வந்து பரப்பப்பட்ட கல்பாளங்களுக்கிடையே களிமண் மற்றும் சுண்ணாம்பு போன்றவற்றை பாவி, கூடுமானவரை சமப்படுத்த முயற்சி செய்யப்பட்ட சாலைகள்.

இந்த நெடுஞ்சாலைகளில் குதிரை மற்றும் கோவேறு கழுதைகளில் மட்டுமே ஒரு பெரிய பாட்டுப்பாடிக் கொண்டே பயணம் செய்யலாம். தொடர்ந்து செசரியா தமஸ்கு நெடுஞ் சாலையில் நாலுதடவை பாட்டுப்பாடி பயணம் செய்தால் உத்திரவாதமாக முதுகுத்தண்டில் டிஸ்க் விலகி... டிராக்ஷன் போட்டு ரொம்ப நாள் பாடுபட வேண்டும். பிறகு பாட்டென்ன. ஒப்பாரி கூட வைக்க முடியாது. நடையாளர்கள் இச்சாலையில் தாராளமாக நடக்கலாம். ஆனால் முழங்காலை மாத்திரம் நெஞ்சிலே தட்டுகிற அளவிற்கு காலைத் தூக்கிக் தூக்கி வைத்து நடக்க வேண்டும். நிலவில் நடக்கிற மாதிரி. காலை தேய்த்துத் தேய்த்து நடக்கிற பேர்வழிகள் இச்சாலை

வழியே நடப்பதை அறவே தவிர்த்து விடுவது உத்தமம். இல்லா விட்டால் பாளம் பாளமான பாறைகளுக்கு நடுவிலுள்ள இடை வெளிகளில் கால்விரல்கள் சிக்கிக் கொண்டு காணாமல் போய் விடும் அபாயம் உண்டு. அதே போல இருதய நோய் பிரிஸ்கிரிப் ஷனுக்கும் இந்த சாலையில் நடப்பது ஆகாது.

மற்றபடி இக்கால கார் மாதிரியான சொகுசு வாகனங்க ளெல்லாம் இந்த சாலையில் போக முடியாது. பிடிவாதமாக வாகனத்தில் இச்சாலையில் போயேதான் தீர வேண்டுமானால் ரோடுரோலர் மாத்திரம்தான் ஏற்றது.

சாலைகள் அவ்வளவு நேர்த்தியானவை.

நாசரேத் ஒரு ஊரே தவிர நன்கு திட்டமிட்டு அமைக்கப் பட்ட ஊரல்ல. காமாசோமா ரகம். தெருக்களின் இருமருங்கிலும் வீடுகள் காணப்பட்டாலும் அவை நெருக்கமாகவும் வரிசை விலகி முளைத்த பற்கள் போல் உள்ளடங்கியும், வெளியே துருத்திக் கொண்டும் காணப்பட்டன.

தெருக்களில் சுத்தமும் ஒழுங்கும் இல்லாமலிருந்தாலும் வீதிகள் கிரமமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன.

அதாவது, ஒரு தெருவுக்குள் நுழையும் போதே ரொட்டி சுடும் வாசனை மூக்கை துளைக்கிறதா, அது ரொட்டிக்காரத் தெரு; எந்த வீட்டிலும் புகுந்து ரொட்டி விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள லாம்.

ஒரு தெருவுக்குள் நடக்கும் போதே காலெல்லாம் களிமண் ஒட்டிக் கொள்கிறதா, சட்டென்று குனிந்து பார்ப்பதற்குள் கட்டை விரல் தரையில் பதிக்கப்பட்ட சக்கரத்தில் இடித்துக் கொள்கிறதா. அது குயவர் தெரு.

மடார்... மடார் என்று காதைப்பிளக்கும் சம்மட்டியொலி தலையில் அறைந்தமாதிரி கேட்கிறதா. அது கருமார்கள் தெரு. அதாவது கொல்லர் தெரு. பட்டறை ஆட்களை பெருவாரியாக பார்க்கலாம்.

இது மாதிரியே தச்சர் தெரு. உடை தயாரிப்பாளர்கள் தெரு, மேய்ப்பர்கள் தெரு, என்று ரகரகமான தெருக்கள் உண்டு. அந்தந்த தெருக்களில் அந்தந்த தொழிலாளர்களைப் பார்க்கலாம். ஒரேவித தொழிலாளர்கள் ஒரே இடத்தில் வாழ்ந்தது அதிசயம்தான்.

நாசரேத்திலிருந்த வீடுகளும் வித்தியாசமானவையே.

வீடு என்பது ஒரேயொரு அறைதான். இந்த அறையிலேயே தான் அந்த வீட்டு மனிதர்களும், அவர்களது வளர்ப்பு மகன்களும்... மன்னிக்கவும் வளர்ப்பு பிராணிகளும் தங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

அறை பாதியாக பிரிக்கப்பட்டு சரிபாதி மேடாக, ஒரு மேடை மாதிரி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த மேடைகள் கால் நடைகளின் உயரத்தைவிட ஓரிரண்டு அடி பெரிதாக இருக்கும். ஒரு மாண்புமிகு அமைச்சர் நின்று சொற்பொழிவாற்றும் மேடையளவுக்கு உயரம்!

இந்த மேடைப்பகுதியில்தான் மனிதர்கள் தங்கிக் கொள்வார்கள். அவர்களது பொருட்களும் அங்குதான் வைக்கப்பட்டிருக்கும். தரை போர்ஷன் கால்நடைகளுக்கானது. ஒரு ஓரமாய் அவற்றின் தீவனங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். கழுநீர் தண்ணீர் தொட்பியும் பக்கத்திலேயே இருக்கும். நம்மைப் போல நாசரேத்துக்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளில் அறைகள் பிரித்து தனித் தனி கதவுகள் போட்டுக் கொள்வதில்லை. ஆடுமாடுகள் தங்கும் பகுதி, மனிதர் தங்கும் மேடை எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து வீட்டிற்கு ஒரே ஒரு தலை வாசல்தான். அதில் மாத்திரம்தான் கதவு.

“எண்ணங்கண்ணா, கால்நடைகளோட ஒண்ணு மண்ணா தங்கியிருப்பதில் கஷ்டமாயில்லீங்களா?” என்று நாசரேத்துக் காரரிடம் பேச்சுக் கொடுத்தால்.... “கஷ்டமா? சரியாப் போச்சு. கால்நடைகள் இல்லாவிட்டால் தான் தூக்கம் வராது. இன்னொண்ணு தெரியுமா? கால்நடைகளோடே ஒரே வீட்டில் தங்கியிருப்பதால் குளிர்காலத்தில் ரொம்பவே கதகதப்பாயிருக்கும்” என்பார். உண்மைதான்.

ஆனால் வீட்டிற்குள் கால்நடை வாசனைதான் கொஞ்சம் தூக்கலாயிருக்கிறது. நமக்கு கஷ்டம். அவர்களுக்கு பழகிப் போய்விட்டது. ஏதோ, சௌகரியமாயிருந்தால் சரிதான்.

இக்காலத்தில் வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் என்று பட்டியல் போட்டால் மிக்ஸி, கிரைண்டர், வாஷிங்மஷின், குக்கர், சிலிண்டர் அடுப்பு என்று ரயில் நீளத்திற்கு வரும். ஆனால் அக்காலத்திய நாசரேத் வீட்டில் வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள் வெகு சொற்பம். அப்படி என்னதான் வைத்திருக்கிறார்கள் வாருங்கள். எட்டிப்பார்ப்போம்.

தண்ணீருக்கு என்று சில மண்சாடிகள். நமக்கு ஜாடிகள் என்றால் ஊறுகாய் ஞாபகத்திற்கு வரும் அல்லது அலாவுதீன் பூதம் ஞாபகத்திற்கு வரும். ஆனால் அக்காலத்தில் மண்சாடிகள் தான் பாப்புவர். இக்காலத்தில் குடம் மாதிரி. நாசரேத்தில் தண்ணீர் வைக்கும் இந்த வகைச் சாடிகள் ஒவ்வொன்றும் உங்கள் உயரம்.

எண்ணைக்கு என்று கொஞ்சம் உயரம் குறைந்த சாடிகள். அதுவும் மண்தான். சில உணவுத்தட்டுகள். இவை மரத்தாலானவை. நாலைந்து எண்ணெய் விளக்கு, ஒரு மாவரைக்கும் திரிகை. சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டு சமையல் பாத்திரங்கள்.... அவ்வளவுதான்.

வீட்டு உபயோகப்பொருட்களில் நாசரேத்துக்காரர்கள் கவனம் செலுத்தியது திரிகைகளில்தான். அப்படி என்னதான் மோகமோ திரிகைகளில், விதவிதமான டிசைன்களில் திரிகைகள் செய்து பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயன்படுத்தியிருந்த விதவிதமான திரிகைகளை பழம் பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்து, துடைத்து காட்சியகங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். கிரைண்டர்கள் தான் எக்காலத்திலும் மவுசு குறையாத பொருள் போலும்.

திரிகைகளுக்கு அடுத்து அவர்கள் கவனப்பட்டது விளக்கு களில், பல்வேறு விதமான விளக்குகளை பயன்படுத்தி வந்தனர். நாசரேத்தில் பயன்பட்ட விளக்குகளின் வகைகளை விளக்கினால் நாலைந்து பக்கத்துக்கு வரும். அந்தளவு விளக்குகளை கலை நயத்தோடு வடிவமைத்திருக்கிறார்கள்.

இக்காலத்தின் கப்போர்டுகளுக்கு முன்னோடியாக சுவர்களில் பெரிய பெரிய பொந்துகளை உண்டுபண்ணி அதில் தங்கள் படுக்கைகளையும் பாத்திரங்களையும் பாந்தமாய் அடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

நம் இந்திய கிராமங்களுக்கு கொஞ்சமும் சளைக்காமல் ஆடுமாடுகளின் சாணத்தை எருவாக்கி அதை சுவர்களில் காய வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, ஒன்று பாக்கியில்லாமல் ஏறத்தாழ எல்லா வீட்டுச் சுவர்களிலேயுமே எரு தட்டின ரேகைகள் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றன.

மொத்தமாக சொல்லப்போனால் நாசரேத் அழுக்கும், தூசியும் நிறைந்த ஒரு பெரிய சைஸ் கிராமமாகத்தான் காணப் பட்டிருக்கிறது.

இந்த அழுக்கு ஊர்தான் இன்றைக்கு உலகத்தின் கவனத்தை கவர்ந்திருக்கிறது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் சாரி சாரியாக யாத்ரீகர்கள் நாள்தோறும் வந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். இரவெல்லாம் தூங்காமல் கார்கள் இரைந்து ஓடிக் கொண்டே இருக்கின்றன. வேதம் தெரியாத பயணிகளை குறிவைத்து கைடுகள் ராப்பகலாக சுற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்- நிறைய கதைகளுடன். இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு கூட நாசரேத்தில் கூடச்சுட முழுச்சாப்பாடு கிடைக்கிறது.

நடன அரங்குகள், தியேட்டர்கள் என்று பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் ஒருபுறம் இரைச்சல் எழுப்பிக் கொண்டேயிருக்கிறது. நாசரேத்தின் ஒவ்வொரு அங்குலத்திலும் இன்றைக்கு பணமும் நவீனமும் தெரிகிறது.

ஒழுங்கற்றதும் தூசி நிறைந்ததுமாக இருந்த இந்த ஊரின் இன்றைய செழுமைக்கும், மகிமைக்கும் காரணம் என்ன?

ஒற்றை வரியில் சொல்வதானால் இயேசு என்று சொல்லலாம்.

ஆம். இயேசு அங்கே வாழ்ந்தார் என்கிற ஒரேயொரு விஷயம்தான் நாசரேத் இத்தனை உச்சாணிக் கொம்பில் இன்றைக்கு ஏறிக் கொள்ளக் காரணம்.

இயேசு இங்கே வாழ்ந்திராவிட்டால் நாசரேத் என்ற பெயரே யாருக்கும் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. நூற்றுக்கணக்கான இஸ்ரேலிய குக்கிராமங்களில் ஒன்றாக இதுவும் மறக்கப் பட்டுப் போயிருக்கும்.

ஒழுங்கற்றதும், வெறுமையுமாய் துவக்கத்தில் இருந்த பூமியில் தேவன் உலாவிய போதுதான் எல்லாம் ஒழுங்கும், சீரும் வளமுமாயிற்று. வாசித்துப்பாருங்கள். ஆதி 1 : 2, 31

ஆதியாகமம் 1 : 2, 31

2. பூமியானது ஒழுங்கின்மையும் வெறுமையுமாய் இருந்தது. ஆழத்தின் மேல் இருள் இருந்தது. தேவ ஆவியானவர் ஜலத்தின் மேல் அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார்.

31. அப்பொழுது தேவன் தாம் உண்டாக்கிய எல்லா வற்றையும் பார்த்தார். அது மிகவும் நன்றாக இருந்தது. சாயங்காலமும் விடியற்காலமுமாகி ஆறாம் நாள் ஆயிற்று.

ஒழுங்கற்றவைகளை சீர்ப்படுத்தும் காரணமாகவே கர்த்தர் அதன் நடுவில் உலாவவும், வாசம் செய்யவும் விரும்புகிறார்.

ஒழுங்கற்றவைகள் ஒழுங்குபெறவும், சீரற்றவை சீர் பெறவும் ஓர் எளிய வழியுண்டு. ஆம், இயேசுவை அங்கே வசிக்க விடுவதே அந்த வழி. அது தனிநபர் வாழ்க்கையானாலும் சரி. சமுதாய அமைப்பிலானாலும் சரி. ஒரு நகரினாலும் சரி. ஒரு நாட்டிலானாலும் சரி.

ஒழுங்கற்றதும் வெறுமையானதும் பிறரால் புறக்கணிக்கப் பட்டதுமான நம்முடைய வாழ்விலும் இயேசு வாழ்ந்தால்....

சந்தேகமேயில்லை. நாமும் நிச்சயமாக நாசரேத்தாக மாற முடியும்.

இதோ, வாசற்படியில் நின்று ஆசையாய் கதவைத் தட்டுகிறேன். ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டுக் கதவைத் திறந்தால், அவனிடத்தில் நான் பிரவேசித்து அவனோடே போஜனம் பண்ணுவேன். (வெளி 3 : 20)

இது உங்களை உன்னதம் வரை உயர்த்தும் இயேசுவின் அழைப்பு.

அப்படியானால்.... கதவைத் திறக்க இன்னமும் தாமதமேன் நண்பரே?

மேலும் அறிய துணை நூல்கள்:

**SACRED
SITES AND WAYS**

- Dr.G.DALMAN

**THE ARCHAEOLOGY OF
THE NEW TESTAMENT**

- Dr.J.FINEGAN

THE HOLY LAND

- S.J.SELLER

HOLY LAND

- SAMMYL AWARD

BIBLIOGRAPHY

ARCHAEOLOGY AND O.T STUDY	- D.W. THOMAS
AMERICAN EXPEDITION TO HEBRON	- GERALD. A. LAURE
ARCHAEOLOGICAL NEWS FROM JORDAN	- JORDON NEWS
ANCIENT RECORDS OF ASSYRIA	- D.D. LUCKENDILL
ANCIENT NEAR EASTERN TEXTS	- J.B. PITCHARD
ANCIENT RECORDS OF EGYPT	- JAMES HENRY
ARCHAEOLOGY AND THE RELIGION OF ISRAEL	- W.F. ALBRIGHT
ASHKELON	- J. GARSTRANG
A TEXT FROM NIMRUD	- J.D. WISEMAN
BABYLON	- R. COLDWAY
BABYLON THE GREAT	- J.D. WISEMEN
CHRONICLES OF CHALDEAN KINGS	- J.D. WISEMEN
CITIES OF THE PHILISTINE PENTAPOLIS	- M. DOTHAN
DIGGING UP JERICHO	- K.M. MELLOWAN
EXCAVATIONS AT NIMRUD	- M.E.L. MELLOWAN
EARLY IVORIES FROM SAMARIA	- G.H. CROWFORD
EXCAVATIONS AT JERICHO	- D.W. THOMAS
EXCAVATIONS AT NILLYUNUS	- P.E. BOTTA
EARLY CHURCHES IN PALASTINE	- J.W. CROWFORD
GIBEON WHERE THE SUN STOODSTILL	- JAMES B. PITCHARD
GEOGRAPHY OF PHILISTINE	- F.M. ABEL
HEBRON	- PHILIP. C. HAMMOND
HARWARD EXCAVATIONS AT SAMARIA	- G.A. RAISNER & D.G. LYON
HISTORY OF ASSYRIA	- A. OLMSTEAD
HISTORY OF SYRIA	- P.K. HITTI
HERODOTUS DESCRIPTION OF BABYLON	- O.E. RAVEN
IMPERIAL CHURCH OF THE HOLY LAND	- G. ARMSTRONG
JERICHO	- K.A. KITCHEN
MAMBRIE	- A.E. MADER
NINEVEY AND UR	- A. PARROT
NINEVEY AND BABYLON	- E.T. STOMMINGER
PALASTINIEN CHRONOLOGICAL DATA	- W. CHAPMAN
SAMARIA, THE CAPITAL OF THE ISREAL	- A. PARROT
SYRIA	- DE. LASSEUR

SAMARIA

THE HISTORY AND MONUMENT OF UR

THE EXCAVATIONS AT UR

THE TEXT BOOK OF SEMETIC INSCRIPTION

THE BRONZE GATES OF ASHUR - NASIR-PAL

THE EXCAVATIONS OF BIBLICAL HEBRON

THE OBJECTS FROM SAMARIA

THE TOMBS EXCAVATED

THE STORY OF JERICHO

THE HISTORY OF TYRE

THE TEXT BOOK OF SEMETIC INSCRIPTION

THE GREATNESS THAT WAS BABYLON

THE GEOGRAPHY OF THE BIBLE

THE LEAGACY OF CANAAN

THE HOLY PLACES OF THE GOSPEL

THE BIBLE ATLAS

THE SECOND SEASON AT ANCIENT ASHDOD

THE TELL - AMARNA TABLETS

UR OF THE CHALDEANS

ZONDERVAN PICTORICAL ENCYCLOPEDIA

- J.W. CROWFORD

- C.S. GADD

- C.L. WOOLEY

- G.A. COOK

- R.D. BARNETT

- PRINCETON SEMINAR

- K.M. KENYON

- K.M. KENYON

- J. GARSTRANG

- W.B. FLEMMING

- G.A. COOK

- H.W.F. SAGGS

- J. BAILY

- J. GARY

- C. KOPP

- KRAELING

- A.H. GARDENER

- A.B. MERCER

- C.L. WOOLEY

- W.H. MARE

**வேதாகமத்தின் உண்மைகளுக்கு
வானத்திலும், பூமியிலும்
ஏராளமான சாட்சிகள் உண்டு.
ஆனால் இங்கே
சாட்சியிடுபவையோ பூமியின் ஆழங்கள்**

வேதாகமம் முற்றிலும் உண்மை என்பதற்கு
எதில்தான் ஆதாரங்கள் இல்லை?
வேதாகம நகரங்கள், நிகழ்வுகள், மனிதர்கள்,
பொருட்கள் என்று அகழ்வாராய்வுகள் மூலம்
கிடைத்த ஆதாரங்கள் பற்றி பேசுகிறது
இப்புத்தகம்.

ஆதார நூல்களின் பின்னணியில்
வேதாகமத்தைப் படிக்கும் போதுதான் வேதம்
கட்டுக்கதையல்ல; மாறாத உண்மை என்பது
தெளிவாகிறது.

**ஆழங்கள் சொல்லும்
சாட்சிகள்**

**வேதாகம உண்மைகளுக்கு அகழ்வாராய்ச்சி ஆதாரங்கள்
வின்சென்ட் செல்வகுமார்**